

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

12029 *Llei 23/2014, de 20 de novembre, de reconeixement mutu de resolucions penals a la Unió Europea.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono:

ÍNDEX

Títol preliminar. Règim general del reconeixement mutu de resolucions penals a la Unió Europea.

Article 1. Reconeixement mutu de resolucions penals a la Unió Europea.

Article 2. Instruments de reconeixement mutu.

Article 3. Respecte als drets i les llibertats fonamentals.

Article 4. Règim jurídic.

Article 5. Estat d'emissió i Estat d'execució.

Article 6. Deure d'informació al Ministeri de Justícia. Autoritat central.

Títol I. Règim general de la transmissió, el reconeixement i l'execució dels instruments de reconeixement mutu a la Unió Europea.

Capítol I. Transmissió d'instruments de reconeixement mutu per part de les autoritats judicials espanyoles.

Article 7. Emissió i documentació d'ordres i resolucions per a la seva execució a l'empara del principi de reconeixement mutu.

Article 8. Transmissió d'ordres i resolucions per a la seva execució a l'empara del principi de reconeixement mutu.

Article 9. Informació obligatòria a Eurojust en relació amb els instruments de reconeixement mutu.

Article 10. Descripció del delictes i de la pena.

Article 11. Pèrdua sobrevinguda del caràcter executori de la resolució l'execució de la qual s'ha transmès.

Article 12. Trànsit per un Estat membre del reclamat per l'autoritat judicial espanyola.

Article 13. Recursos contra les resolucions de transmissió d'instruments de reconeixement mutu.

Article 14. Despeses.

Article 15. Indemnitzacions i reemborsaments.

Capítol II. Reconeixement i execució d'instruments de reconeixement mutu per part de les autoritats judicials espanyoles.

Secció 1a Disposicions generals.

Article 16. Reconeixement i execució immediata.

Article 17. Traducció del certificat.

Article 18. Pràctica de les comunicacions.

Article 19. Esmena del certificat.

- Article 20. Absència de control de la doble tipificació i les seves excepcions.
- Article 21. Normes aplicables a l'execució.
- Article 22. Notificació del reconeixement i l'execució. Audiència.
- Article 23. Suspensió de l'execució de la resolució.
- Article 24. Recursos.
- Article 25. Despeses.
- Article 26. Indemnitzacions i reemborsaments.
- Article 27. Trànsit de persones per territori espanyol en execució d'una ordre europea o resolució judicial transmesa per un altre Estat membre.
- Article 28. Trànsit del reclamat per un Estat membre tercer en una execució acordada per l'autoritat espanyola.

Secció 2a Denegació del reconeixement o de l'execució d'un instrument de reconeixement mutu.

- Article 29. Denegació del reconeixement o de l'execució d'un instrument de reconeixement mutu.
- Article 30. Petició d'informació complementària.
- Article 31. Petició d'aixecament d'immunitats.
- Article 32. Motius generals per a la denegació del reconeixement o l'execució de les mesures sol·licitades.
- Article 33. Resolucions dictades en absència de l'imputat.

Títol II. Ordre europea de detenció i lliurament.

Capítol I. Disposicions generals.

- Article 34. Ordre europea de detenció i lliurament.
- Article 35. Autoritats competents a Espanya per emetre i executar una ordre europea de detenció i lliurament.
- Article 36. Contingut de l'ordre europea de detenció i lliurament.

Capítol II. Emissió i transmissió d'una ordre europea de detenció i lliurament.

- Article 37. Objecte de l'ordre europea de detenció i lliurament.
- Article 38. Presa de declaració prèvia a l'emissió d'una ordre europea de detenció i lliurament.
- Article 39. Requisits per a l'emissió a Espanya d'una ordre europea de detenció i lliurament.
- Article 40. Transmissió d'una ordre europea de detenció i lliurament.
- Article 41. Remissió d'informació complementària.
- Article 42. Sol·licitud de lliurament d'objectes.
- Article 43. Sol·licitud de lliuraments temporals i de presa de declaració a l'Estat d'execució.

- Article 44. Resposta en els casos de lliurament condicionat.
- Article 45. Procediment quan el reclamat es posa a disposició de l'autoritat judicial espanyola d'emissió.

Article 46. Comunicació d'incidències al Ministeri de Justícia.

Capítol III. Execució d'una ordre europea de detenció i lliurament.

- Article 47. Fets que donen lloc al lliurament.
- Article 48. Denegació de l'execució d'una ordre europea de detenció i lliurament.
- Article 49. Denegació de l'execució d'una ordre europea de detenció i lliurament per haver-se dictat en absència de l'imputat.
- Article 50. Detenció i posada a disposició de l'autoritat judicial.
- Article 51. Audiència del detingut i decisió sobre el lliurament.

Article 52. Decisió sobre el trasllat temporal o la presa de declaració de la persona reclamada.

Article 53. Situació personal de la persona reclamada.

Article 54. Terminis per a l'execució d'una ordre europea de detenció i lliurament.

Article 55. Decisió de lliurament condicionada.

Article 56. Decisió de lliurament suspesa.

Article 57. Decisió en cas de concurrència de sol·licituds.

Article 58. Lliurament de la persona reclamada.

Article 59. Lliurament d'objectes.

Capítol IV. Altres disposicions.

Article 60. Aplicació del principi d'especialitat a l'execució d'una ordre europea de detenció i lliurament.

Article 61. Lliurament ulterior a una extradició.

Article 62. Extradició ulterior.

Títol III. Resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Capítol I. Disposicions generals.

Article 63. Resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Article 64. Autoritats judicials competents a Espanya per transmetre i executar una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Capítol II. Transmissió d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Article 65. Sol·licituds de transmissió de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Article 66. Requisits per transmetre una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Article 67. Consentiment del condemnat.

Article 68. Consultes sobre la transmissió de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat entre l'Estat d'emissió i el d'execució.

Article 69. Documentació de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Article 70. Notificació de la transmissió de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Article 71. Transmissió de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Article 72. Sol·licitud del jutge de vigilància penitenciària de mesures cautelars sobre el condemnat per a la seva adopció per part de l'autoritat d'execució.

Article 73. Trasllat del condemnat a l'Estat d'execució.

Article 74. Retirada de la resolució per la qual el jutge de vigilància penitenciària emissor imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Article 75. Conseqüències en el procés espanyol de l'execució en un altre Estat membre de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Article 76. Reversió de l'execució de la condemna a Espanya.

Capítol III. Execució d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Article 77. Requisits per al reconeixement i l'execució a Espanya d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Article 78. Consultes sobre la transmissió d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Article 79. Sol·licitud de transmissió d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Article 80. Acord per a l'execució parcial de la condemna.

Article 81. Procediment per al reconeixement de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat als efectes del seu compliment a Espanya.

Article 82. Retirada del certificat de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Article 83. Adaptació de condemna.

Article 84. Ajornament del reconeixement de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Article 85. Denegació del reconeixement i l'execució de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Article 86. Legislació aplicable en l'execució de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Article 87. Mesures cautelars restrictives de la llibertat del condemnat quan es trobi a Espanya.

Article 88. Trasllat del condemnat a Espanya per al compliment de la privació de llibertat.

Article 89. Suspensió de l'execució d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Article 90. Devolució a l'autoritat d'emissió de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Article 91. Execució de condemnes arran d'una ordre europea de detenció i lliurament.

Capítol IV. Altres disposicions.

Article 92. Aplicació del principi d'especialitat a l'execució d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Títol IV. Resolució de llibertat vigilada.

Capítol I. Disposicions generals.

Article 93. Resolució de llibertat vigilada.

Article 94. Àmbit d'aplicació de la resolució de llibertat vigilada.

Article 95. Autoritats judicials competents a Espanya per transmetre i executar una resolució de llibertat vigilada.

Capítol II. Transmissió d'una resolució de llibertat vigilada.

Article 96. Requisits per emetre una resolució de llibertat vigilada.

Article 97. Documentació de l'ordre europea de llibertat vigilada.

Article 98. Transmissió d'una resolució de llibertat vigilada.

Article 99. Conseqüències de la resolució de llibertat vigilada.

Article 100. Devolució de la resolució de llibertat vigilada.

Capítol III. Execució d'una resolució de llibertat vigilada.

Article 101. Requisits per a la transmissió a Espanya de la resolució de llibertat vigilada.

Article 102. Sol·licitud perquè Espanya presti el seu consentiment a la transmissió de la resolució de llibertat vigilada.

Article 103. Procediment per al reconeixement de la resolució de llibertat vigilada.

Article 104. Adaptació de la resolució de llibertat vigilada.

Article 105. Denegació del reconeixement i l'execució d'una resolució de llibertat vigilada.

Article 106. Adopció de resolucions ulteriors en relació amb la llibertat vigilada per part del jutge central penal.

Article 107. Retirada de la resolució de llibertat vigilada per part de l'autoritat d'emissió.

Article 108. Devolució de la resolució de llibertat vigilada a l'autoritat d'emissió.

Títol V. Resolucions sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Capítol I. Disposicions generals.

Article 109. Resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Article 110. Àmbit d'aplicació de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Article 111. Autoritats competents a Espanya per emetre i executar una resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Capítol II. Transmissió d'una resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Article 112. Requisits per transmetre una resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Article 113. Consultes i intercanvi d'informació entre autoritats competents quant a la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Article 114. Procediment per a la transmissió de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Article 115. Documentació de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Article 116. Termini de supervisió de les mesures alternatives a la presó provisional a l'Estat d'execució i la seva ampliació.

Article 117. Retirada de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Article 118. Competències de supervisió de l'autoritat judicial espanyola emissora de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Article 119. Recuperació de la competència per a la supervisió de les mesures de vigilància.

Article 120. Competències de l'autoritat judicial espanyola emissora per a l'adopció de decisions ulteriors en relació amb la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Capítol III. Execució d'una resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Article 121. Execució a Espanya de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Article 122. Procediment per a la presa de decisió quant al reconeixement de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Article 123. Adaptació de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Article 124. Denegació del reconeixement i l'execució de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Article 125. Competències per a l'adopció de decisions ulteriors relacionades amb la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Article 126. Ampliació de la supervisió de les mesures de vigilància.

Article 127. Obligacions del jutge d'instrucció o de violència sobre la dona durant la supervisió de les mesures de vigilància.

Article 128. Lliurament de la persona sotmesa a mesures de vigilància.

Article 129. Notificacions sense resposta.

Títol VI. Ordre europea de protecció.

Capítol I. Disposicions generals.

Article 130. Ordre europea de protecció.

Article 131. Autoritats competents a Espanya per emetre i rebre una ordre europea de protecció.

Article 132. Relació de l'ordre europea de protecció amb altres resolucions de reconeixement mutu.

Capítol II. Emissió i transmissió d'una ordre europea de protecció.

Article 133. Requisits per emetre i transmetre una ordre europea de protecció.

Article 134. Procediment per a l'emissió de l'ordre europea de protecció.

Article 135. Documentació de l'ordre europea de protecció.

Article 136. Transmissió d'una ordre europea de protecció a diversos estats d'execució.

Article 137. Competències del jutge o tribunal espanyol després de la transmissió de l'ordre europea de protecció.

Capítol III. Execució d'una ordre europea de protecció.

Article 138. Execució d'una ordre europea de protecció.

Article 139. Incompliment d'una mesura de protecció.

Article 140. Denegació del reconeixement i l'execució de l'ordre europea de protecció.

Article 141. Modificació de l'ordre europea de protecció.

Article 142. Finalització de les mesures adoptades en virtut d'una ordre europea de protecció.

Títol VII. Resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

Capítol I. Disposicions generals.

Article 143. Resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

Article 144. Autoritats judicials competents a Espanya per emetre i executar una resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

Capítol II. Emissió i transmissió d'una resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

Article 145. Transmissió d'una resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

Article 146. Procediment per a l'emissió de la resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

Article 147. Documentació de la resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

Article 148. Transmissió a diversos estats d'execució d'una resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

Article 149. Competències de l'autoritat d'emissió espanyola després de la transmissió d'una resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

Capítol III. Execució d'una resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

Article 150. Absència de control de doble tipificació.

Article 151. Procediment per al reconeixement de la resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

Article 152. Mesures de compliment de la resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

Article 153. Durada de la mesura d'embargament preventiu de béns o d'assegurament de proves.

Article 154. Denegació del reconeixement i l'execució d'una resolució d'embargament preventiu de béns o d'assegurament de proves.

Article 155. Impossibilitat d'execució d'una resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

Article 156. Suspensió de l'execució d'una mesura d'embargament de béns o d'assegurament de proves.

Títol VIII. Resolucions de decomís.

Capítol I. Disposicions generals.

Article 157. Resolucions de decomís.

Article 158. Autoritats judicials competents a Espanya per transmetre i executar una resolució de decomís.

Capítol II. Transmissió d'una resolució de decomís.

Article 159. Transmissió d'una resolució de decomís.

Article 160. Documentació de la resolució de decomís.

Article 161. Procediment per a la transmissió de la resolució de decomís.

Article 162. Transmissió d'una resolució de decomís a més d'un Estat membre.

Article 163. Conseqüències de la transmissió d'una resolució de decomís.

Article 164. Transformació del decomís.

Article 165. Acord entre autoritats sobre la disposició dels béns decomissats.

Capítol III. Execució d'una resolució de decomís.

Article 166. Reconeixement d'una resolució de decomís.

Article 167. Procediment sobre el reconeixement de la resolució de decomís.

Article 168. Execució d'una resolució de decomís.

Article 169. Execució de resolucions de decomís múltiples.

Article 170. Denegació del reconeixement i execució d'una resolució de decomís.

Article 171. Suspensió de l'execució d'una resolució de decomís.

Article 172. Disposició dels béns decomissats.

Títol IX. Resolucions per les quals s'imposen sancions pecuniàries.

Capítol I. Disposicions generals.

Article 173. Sanció pecuniària.

Article 174. Autoritats judicials competents a Espanya per transmetre i executar una resolució per la qual s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària.

Article 175. Destinació de les quantitats cobrades.

Capítol II. Transmissió d'una resolució per la qual s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària.

Article 176. Transmissió d'una resolució per la qual s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària.

Article 177. Documentació de la resolució per la qual s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària.

Article 178. Procediment per a la transmissió de la resolució per la qual s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària.

Article 179. Conseqüències de la transmissió d'una resolució per la qual s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària.

Capítol III. Execució d'una resolució per la qual s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària.

Article 180. Reconeixement i execució a Espanya d'una resolució per la qual s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària.

Article 181. Procediment per al reconeixement i l'execució d'una resolució per la qual s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària.

Article 182. Denegació del reconeixement i l'execució d'una resolució per la qual s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària.

Article 183. Revisió de la quantia de la sanció.

Article 184. Sancions alternatives en cas d'impagament de la sanció pecuniària.

Article 185. Suspensió de l'execució d'una resolució per la qual s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària.

Títol X. Exhort europeu d'obtenció de proves.

Capítol I. Disposicions generals.

Article 186. Exhort europeu d'obtenció de proves.

Article 187. Àmbit de l'exhort europeu d'obtenció de proves.

Article 188. Autoritats competents a Espanya per emetre i executar un exhort europeu d'obtenció de proves.

Capítol II. Emissió i transmissió d'un exhort europeu d'obtenció de proves.

Article 189. Emissió i transmissió de l'exhort europeu d'obtenció de proves.

Article 190. Documentació de l'exhort europeu d'obtenció de proves.

Article 191. Procediment per a la transmissió de l'exhort europeu d'obtenció de proves.

Article 192. Transmissió de l'exhort europeu d'obtenció de proves.

Article 193. Recursos a l'Estat d'execució.

Article 194. Utilització a Espanya de les dades personals obtingudes en l'execució de l'exhort en un altre Estat membre.

Capítol III. Execució d'un exhort europeu d'obtenció de proves.

Article 195. Execució a Espanya d'un exhort europeu d'obtenció de proves.

Article 196. Procediment per al reconeixement i l'execució de l'exhort europeu d'obtenció de proves.

Article 197. Obtenció i trasllat dels objectes, documents o dades obtinguts de conformitat amb l'exhort europeu d'obtenció de proves.

Article 198. Denegació del reconeixement i l'execució de l'exhort europeu d'obtenció de proves.

Article 199. Informació específica sobre el curs de l'execució de l'exhort.

Article 200. Suspensió de l'execució de l'exhort.

Disposició addicional primera. Remissió i execució d'ordres europees de detenció i lliurament provinents o dirigides a Gibraltar.

Disposició addicional segona. Transmissió de mesures d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves i de sancions pecuniàries amb el Regne Unit i la República d'Irlanda.

Disposició addicional tercera. Informació sobre les declaracions efectuades davant la Secretaria General del Consell de la Unió Europea.

Disposició transitòria primera. Règim transitori.

Disposició transitòria segona. Remissió i execució de resolucions condemnatòries a Polònia.

Disposició transitòria tercera. Equivalència de la descripció del Sistema d'Informació Schengen.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.
Disposició final primera. Actualització d'annexos.
Disposició final segona. Títol competencial.
Disposició final tercera. Incorporació de dret de la Unió Europea.
Disposició final quarta. Entrada en vigor.

PREÀMBUL

I

Més d'una dècada després que el Tractat d'Amsterdam preveïés la creació d'un espai de llibertat, seguretat i justícia a la Unió Europea, els estats membres i, entre aquests, Espanya, segueixen reforçant els seus mecanismes de cooperació judicial a través de l'aplicació dels seus dos principis bàsics: l'harmonització de legislacions i el reconeixement mutu de resolucions judicials.

El principi de reconeixement mutu, basat en la confiança mútua entre els estats membres i consagrat al Consell Europeu de Tampere com la «pedra angular» de la cooperació judicial civil i penal a la Unió Europea, ha comportat una autèntica revolució en les relacions de cooperació entre els estats membres, en permetre que la resolució emesa per una autoritat judicial d'un Estat membre sigui reconeguda i executada en un altre Estat membre, tret quan concorri algun dels motius que permeti denegar-ne el reconeixement. Finalment, el Tractat de funcionament de la Unió Europea ha implicat la consagració com a principi jurídic del reconeixement mutu, en què es basa la cooperació judicial en matèria penal, segons el seu article 82.

Aquest nou model de cooperació judicial implica un canvi radical en les relacions entre els estats membres de la Unió Europea, ja que substitueix les antigues comunicacions entre les autoritats centrals o governatives per la comunicació directa entre les autoritats judicials, suprimeix el principi de doble incriminació en relació amb una llista predeterminada de delictes i regula com a excepcional el rebuig al reconeixement i l'execució d'una resolució, a partir d'una llista taxada de motius de denegació. A més, s'ha aconseguit simplificar i agilitzar els procediments de transmissió de les resolucions judicials, mitjançant l'ús d'un formulari o certificat que han de completar les autoritats judicials competents per transmetre una resolució a un altre Estat membre.

En l'àmbit penal, segons el que disposa el programa de mesures destinat a posar en pràctica el principi de reconeixement mutu de les resolucions en matèria penal, el principi esmentat s'ha d'aplicar a cadascuna de les fases del procés penal, tant abans com durant i fins i tot després que es dicti la sentència condemnatòria.

II

La primera vegada que en l'àmbit del dret penal es va plasmar aquest principi en un instrument jurídic de la Unió Europea va ser a la Decisió marc 2002/584/JAI, relativa a l'ordre de detenció europea i als procediments de lliurament entre estats membres, per un procés de lliurament dotat de més rapidesa i seguretat jurídica. Aquesta norma es va incorporar immediatament al dret espanyol a través de la Llei 3/2003, de 14 de març, sobre l'ordre europea de detenció i lliurament, i la Llei orgànica 2/2003, de 14 de març, complementària de l'anterior.

La segona decisió marc adoptada en aquest àmbit va ser la Decisió marc 2003/577/JAI, de 22 de juliol de 2003, relativa a l'execució a la Unió Europea de les resolucions d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves, que permet que l'autoritat judicial de l'Estat d'origen adopti una resolució i acordi la realització d'un embargament provisional en un altre Estat membre dels béns que han de ser objecte d'un comís ulterior o bé s'han d'utilitzar com a prova al judici. La seva incorporació al dret espanyol es va efectuar a través de la Llei 18/2006, de 5 de juny, per a l'eficàcia a la Unió Europea de les resolucions d'embargament i d'assegurament de proves en procediments penals, i la Llei

orgànica 5/2006, de 5 de juny, complementària de l'anterior, per la qual es modifica la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial.

En tercer lloc, la Decisió marc 2005/214/JAI, de 24 de febrer de 2005, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de sancions pecuniàries, va permetre que l'Estat requeridor acudís a l'autoritat judicial de l'Estat en què la persona obligada al pagament d'una sanció pecuniària derivada de la comissió d'una infracció penal (o administrativa en determinats casos) tingués elements patrimonials, obtingués ingressos o tingués la residència habitual, per executar la sanció esmentada. La transposició d'aquesta norma al nostre dret es va dur a terme mitjançant la Llei 1/2008, de 4 de desembre, per a l'execució a la Unió Europea de resolucions que imposin sancions pecuniàries, i la Llei orgànica 2/2008, de 4 de desembre, de modificació de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, i complementària de l'anterior.

Un any després, la Decisió marc 2006/783/JAI, de 6 d'octubre de 2006, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de resolucions de decomís, va permetre que una resolució dictada en un Estat que acordés el decomís d'una sèrie de béns fos reconeguda i executada per un tribunal de l'Estat on hi hagués els béns afectats. Aquesta ha estat fins avui l'última decisió marc sobre reconeixement mutu de resolucions penals transposada al nostre país, a través de la Llei 4/2010, de 10 de març, per a l'execució a la Unió Europea de resolucions judicials de decomís i la Llei orgànica 3/2010, de 10 de març, de modificació de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, i complementària de l'anterior.

L'any 2008 van ser diverses les decisions marc sobre reconeixement mutu de resolucions judicials adoptades en matèria penal. En primer lloc, es va aprovar la Decisió marc 2008/909/JAI, de 27 de novembre de 2008, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de sentències en matèria penal per les quals s'imposen penes o altres mesures privatives de llibertat als efectes de la seva execució a la Unió Europea. Aquesta permet que una resolució condemnatòria, per la qual s'imposa a una persona física una pena o mesura privativa de llibertat, sigui executada en un altre Estat membre quan això contribueixi a facilitar la reinserció del condemnat. Juntament amb aquesta es va adoptar també la Decisió marc 2008/947/JAI, de 27 de novembre de 2008, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de sentències i resolucions de llibertat vigilada amb vista a la vigilància de les mesures de llibertat vigilada i les penes substitutives, que permet transmetre a un altre Estat membre diferent del de la condemna la responsabilitat de vigilar el compliment per part del condemnat de les mesures de llibertat vigilada o de les penes substitutives imposades prèviament al primer. Finalment, el 2008 va veure la llum la Decisió marc 2008/978/JAI, de 18 de desembre de 2008, relativa a l'exhort europeu d'obtenció de proves per sol·licitar objectes, documents i dades destinats a procediments en matèria penal, que consisteix en una resolució judicial emesa per l'autoritat competent d'un Estat membre per tal de sol·licitar objectes, documents i dades d'un altre Estat membre per utilitzar-los en un procés penal.

El 2009 es va aprovar en aquest àmbit la primera decisió marc modificativa d'altres d'anteriors, la Decisió marc 2009/299/JAI, de 26 de febrer de 2009, per la qual es modifiquen les decisions marc 2002/584/JAI, 2005/214/JAI, 2006/783/JAI, 2008/909/JAI i 2008/947/JAI, destinada a reforçar els drets processals de les persones i afavorir l'aplicació del principi de reconeixement mutu de les resolucions dictades a partir de judicis celebrats sense compareixença de l'imputat. Entre aquestes normes es troba també la Decisió marc 2009/829/JAI, de 23 d'octubre de 2009, relativa a l'aplicació, entre estats membres de la Unió Europea, del principi de reconeixement mutu a les resolucions sobre mesures de vigilància com a substitució de la presó provisional, que permet que les autoritats judicials d'un Estat membre supervisin les resolucions adoptades en un procés penal celebrat en un altre Estat membre per les quals s'imposin a una persona física una o més mesures de vigilància de la llibertat provisional.

Finalment, com a conseqüència dels canvis que va introduir el Tractat de Lisboa en l'estructura de la Unió Europea i en els seus instruments normatius, el 13 de desembre de 2011 es va aprovar la primera directiva en aquest àmbit. Es tracta de la

Directiva 2011/99/UE, de 13 de desembre de 2011, sobre l'ordre europea de protecció, que també s'incorpora a aquesta Llei i que té per objecte estendre la protecció que a través de les mesures pertinents hagi imposat l'autoritat competent d'un Estat membre per protegir una persona contra possibles actes delictius d'una altra, al territori de l'Estat membre on es desplaça aquesta persona per residir o romandre durant un període de temps determinat.

Davant d'aquesta prolífica tasca normativa de les institucions de la Unió Europea, els estats membres tenen l'obligació d'afrontar una intensa labor legislativa per incorporar als seus ordenaments les disposicions aprovades fins al moment. A Espanya, a més, si la tècnica normativa utilitzada fins ara per transposar les quatre primeres decisions marc no varia, això implica una enorme producció normativa, no només per les múltiples lleis que s'han d'adoptar, sinó també per les conseqüents lleis orgàniques complementàries que sotmeten la Llei orgànica del poder judicial a modificacions constants.

Per això, s'ha decidit modificar la tècnica normativa utilitzada fins ara en la incorporació d'aquestes normes europees, amb la qual cosa es persegueix garantir una transposició millor, així com reduir la dispersió normativa i la complexitat d'un ordenament que, al cap i a la fi, ha de permetre als diferents operadors jurídics la seva tasca d'aplicar el dret en un àmbit que, per si mateix, ja és complex i nou.

Així, aquesta Llei dona per amortitzada la tècnica de la incorporació individual de cada decisió marc o directiva europea en una llei ordinària i la seva llei orgànica complementària corresponent, i es presenta com un text conjunt que reuneix totes les decisions marc i la Directiva aprovades fins avui en matèria de reconeixement mutu de resolucions penals. Inclou tant les que ja s'han transposat al nostre dret com les que estan pendents, amb la qual cosa s'evita la dispersió normativa assenyalada i se'n facilita el coneixement i maneig per part dels professionals del dret. A més, s'articula a través d'un esquema en què té fàcil cabuda la incorporació de les directives futures que es puguin anar adoptant en aquesta matèria.

Aquesta Llei va acompanyada, a més, d'una llei orgànica per la qual es modifica la llei orgànica del poder judicial, que evita les contínues reformes a les quals s'hauria de sotmetre aquesta si la tasca de transposició es dugués a terme de manera individualitzada.

III

La Llei parteix d'un breu títol preliminar i, a continuació, s'estructura en una sèrie de títols. El primer d'aquests títols conté el règim tant de la transmissió com del reconeixement de les resolucions penals a la Unió Europea, incloses les normes que cal aplicar als diferents instruments, però també d'àmbit més reduït en relació amb només un d'aquests instruments o diversos. D'aquesta manera, en cada cas concret, els aplicadors han de seguir tant aquestes normes generals que assegurin la coherència del conjunt com les disposicions específiques de cadascun d'aquests instruments.

Els títols següents regulen cadascun dels instruments de reconeixement mutu seguint un esquema idèntic que distingeix unes normes comunes, altres de destinades a indicar a l'autoritat judicial competent en cada cas com transmetre a altres estats de la Unió Europea una resolució de reconeixement mutu i, finalment, altres que estableixen les regles d'execució a Espanya de les resolucions que transmetin les autoritats competents dels altres estats membres. La part final de la Llei conté tres disposicions addicionals, tres disposicions transitòries, una disposició derogatòria, quatre disposicions finals i tretze annexos. Aquests últims incorporen els formularis o els certificats que han d'utilitzar les autoritats judicials espanyoles per transmetre les resolucions judicials o per efectuar les notificacions que exigeixi la Llei.

IV

El títol preliminar conté les disposicions bàsiques que conformen el règim jurídic del reconeixement mutu de resolucions penals a la Unió Europea. La Llei enumera quines són aquestes resolucions judicials que després regula, estableix el respecte als drets i les

llibertats fonamentals com a criteri principal d'actuació, l'aplicació supletòria de la Llei d'enjudiciament criminal en aquesta matèria, així com què s'ha d'entendre per Estat d'emissió i d'execució. La Llei no oblida la necessitat de conèixer la dinàmica d'aquestes formes de cooperació judicial mitjançant el seu reflex en dades estadístiques.

V

El títol I conté les normes generals de la transmissió i del reconeixement i l'execució dels instruments de reconeixement mutu a la Unió Europea. En aquest títol es fa un esforç d'identificació dels elements comuns de les diferents normes de reconeixement mutu de resolucions judicials en matèria penal. Aquestes disposicions generalitzen regles que les decisions marc de la Unió Europea havien recollit amb formulacions diferents i la incorporació acrítica de les quals hauria generat diferències que no tenen justificació i hauria complicat al mateix temps l'aplicació d'aquesta Llei.

Així, aquest títol reconeix les característiques bàsiques del nou sistema de cooperació judicial basat en el reconeixement mutu. Els seus articles contenen les regles comunes que regeixen tant la transmissió de les ordres europees i resolucions judicials a altres estats membres com la seva execució a Espanya, els motius generals de denegació del reconeixement i l'execució, i les normes sobre recursos, despeses i indemnitzacions i reemborsaments, entre d'altres.

La competència tant per a la transmissió com per a l'execució dels diferents instruments de reconeixement mutu es distribueix entre els jutges i tribunals i el Ministeri Fiscal. La Llei generalitza l'audiència prèvia al fiscal quan sigui un jutge o tribunal qui estigui coneixent d'algun dels instruments referits.

Té una rellevància especial la llista de categories delictives a què no és aplicable el principi de doble tipificació, que expressa el compromís bàsic dels països de la Unió Europea de renunciar a l'exigència del control de la doble incriminació per a una sèrie d'infraaccions. D'aquesta manera, les resolucions judicials dictades en altres estats membres i transmeses a Espanya per al seu reconeixement i la seva execució no estan subjectes al control de la doble tipificació per part del jutge o tribunal espanyol, en la mesura que es refereixin a algun dels delictes enumerats i sempre que es compleixin les condicions exigides per a cada tipus de resolució judicial. Com a conseqüència de l'actuació del principi de reconeixement mutu, la decisió de l'autoritat competent de reconèixer i executar l'ordre europea acordada per l'autoritat judicial estrangera és gairebé automàtica sense necessitat de verificar-ne la consonància amb el seu ordenament jurídic intern, i es limiten els supòsits de denegació de l'execució de la decisió transmesa a causes taxades i estrictament previstes en aquesta Llei.

Aquestes normes generals posen de manifest la peculiaritat del reconeixement mutu derivada de la relació directa entre autoritats judicials dels diferents estats. La posada en pràctica d'aquesta característica requereix la comunicació immediata de les diferents decisions que s'adoptin en cada cas i les consultes prèvies en molts supòsits, i permet que les autoritats competents valorin la conveniència o no de recórrer a aquests instruments.

La importància d'aquests preceptes aplicables al conjunt d'instruments de reconeixement mutu es posa de manifest pel seu contingut, que comprèn qüestions com les notificacions, les traduccions, el règim de recursos o els supòsits comuns de suspensió o de denegació de l'execució d'una resolució transmesa al nostre país, entre d'altres.

VI

El títol II és el primer que es dedica a un instrument en concret, que és l'ordre europea de detenció i lliurament, les normes de la qual no tan sols segueixen el que fins ara ha regulat la Llei 3/2003, de 14 de març, sobre l'ordre europea de detenció i lliurament, sinó que també s'han posat al dia, en atenció a l'experiència ja acumulada en aquesta matèria. Això ha comportat el reforçament de les garanties jurídiques, en especial amb la introducció del criteri de la proporcionalitat, algunes millores de tècnica normativa i altres

modificacions que persegueixen millorar l'aplicació pràctica de la norma. Es perfecciona així aquest procediment que permet que qualsevol autoritat judicial espanyola sol·liciti el lliurament d'una persona a un altre Estat membre per al seguiment d'actuacions penals o el compliment d'una condemna imposada, així com per procedir-ne al lliurament quan hagi rebut una ordre europea de detenció i lliurament procedent de l'autoritat judicial d'un altre Estat membre.

VII

El títol III té per objecte les resolucions per al compliment de penes o mesures privatives de llibertat. A través d'aquests preceptes s'incorpora una decisió marc no transposada fins ara, que permet que una resolució condemnatòria dictada en un Estat membre sigui executada en un altre Estat membre, amb la finalitat de facilitar la reinserció social del condemnat. Les autoritats judicials espanyoles, per tant, poden transmetre sentències condemnatòries a altres estats, quan aquestes imposin penes o mesures privatives de llibertat i compleixin les condicions que assenyali la llei. Així mateix, han d'executar les que, de la mateixa manera, els hagin transmès.

VIII

D'altra banda, el títol IV conté les normes de la resolució de llibertat vigilada, que estableixen el règim de la transmissió i l'execució de resolucions adoptades en el marc de mesures consecutives a la condemna. Aquest títol conté tant el procediment pel qual les autoritats judicials espanyoles poden transmetre una resolució per la qual s'imposi una mesura de llibertat vigilada o una pena substitutiva com el procediment d'execució de les resolucions esmentades a Espanya quan s'hagin dictat en altres estats membres. El reconeixement mutu d'aquestes resolucions té per objecte incrementar les possibilitats de reinserció social del condemnat, ja que li permet mantenir els seus llaços familiars, lingüístics i culturals, així com millorar el control del compliment de les mesures de llibertat vigilada i de les penes substitutives per tal d'evitar la reincidència, tenint en compte el principi de la protecció de les víctimes.

IX

El títol V és el dedicat a la resolució sobre mesures de vigilància de la llibertat provisional, que permet que un Estat diferent del que va imposar la mesura de vigilància pugui supervisar-ne el compliment quan se li sol·liciti i sempre que es compleixin els requisits establerts legalment. D'aquesta manera, s'aconsegueix una millor ordenació de l'actuació dels estats en aquest àmbit penal i s'evita treure del seu entorn un resident en un Estat membre com a conseqüència de la comissió d'una infracció penal durant el temps que transcorri fins a la celebració del judici. Amb això també s'aconsegueix més seguretat pública, ja que es permet que una persona sotmesa a actuacions penals en un Estat membre diferent del de la seva residència sigui vigilada per les autoritats d'aquest últim en espera de la celebració del judici, i s'evita acudir a instituts més repressius, com la presó provisional, o més insegurs, com la llibertat provisional no vigilada.

X

El títol VI regula la transmissió i l'execució en un altre Estat membre d'una ordre europea de protecció. Aquesta ordre és una resolució penal que pot adoptar l'autoritat competent de qualsevol Estat membre en relació amb una mesura de protecció adoptada prèviament en aquest Estat, que faculta l'autoritat competent d'un altre Estat membre per adoptar les mesures oportunes a favor de les víctimes o possibles víctimes de delictes que estiguin en perill, quan s'hagin desplaçat al seu territori. Aquesta regulació permet que les mesures de protecció adoptades a favor d'una víctima l'acompanyin a qualsevol lloc de la Unió Europea on es desplaci, ocasionalment o permanentment. El causant

d'aquest perill també ha de fer front a les conseqüències de l'incompliment d'aquesta ordre europea.

Les mesures que preveu es caracteritzen per la flexibilitat per adaptar-se a les necessitats de protecció de la víctima en cada moment, fet que suposa que també l'autoritat competent pugui acordar-ne la pròrroga, revisió, modificació o revocació. D'aquesta manera, es garanteix que les mesures de protecció dictades en qualsevol Estat membre a favor d'una persona que es vegi amenaçada siguin efectives a tot el territori de la Unió.

XI

El títol VII estableix el règim de reconeixement de la resolució d'embargament preventiu de béns o d'assegurament de proves, que inclou, amb algunes modificacions, les disposicions de la Llei 18/2006, de 5 de juny, per a l'eficàcia a la Unió Europea de les resolucions d'embargament i d'assegurament de proves en procediments penals. Mitjançant aquest mecanisme, les autoritats judicials espanyoles han de transmetre les mesures d'embargament preventiu de béns o d'assegurament de proves acordades en procediments penals a altres estats membres on hi pugui haver els objectes, dades o documents objecte de la mesura. Igualment, es determina la manera en què les autoritats judicials espanyoles han de reconèixer i complir aquestes resolucions quan provinquin d'una autoritat judicial d'un altre Estat membre. És important destacar com el concepte de mesura d'assegurament aplicada a aquest instrument comprèn les mesures que afecten els béns del processat que siguin suficients per cobrir la seva responsabilitat pecuniària. Les exigències del reconeixement mutu impliquen que aquest instrument compregui una àmplia gamma de diligències asseguradores del cos del delictes, com ara la recollida, el bloqueig, la conservació, la intervenció, la confiscació o la posada en dipòsit judicial. Tot això amb les garanties degudes que protegeixen els drets que tenen les parts i els interessats tercers de bona fe.

XII

El títol VIII es destina a preveure el règim de la resolució de decomís i incorpora, amb algunes adaptacions, el contingut de la Llei 4/2010, de 10 de març, per a l'execució a la Unió Europea de resolucions judicials de decomís. D'aquesta manera, regula el procediment a través del qual les autoritats judicials espanyoles han de transmetre a altres estats membres de la Unió Europea les sentències fermes per les quals s'imposi un decomís, i estableix la manera en què les autoritats judicials espanyoles han de reconèixer i executar aquestes resolucions quan les hi transmeti un altre Estat membre. Ja és sabuda la incidència que les normes de la Unió Europea han tingut en aquesta matèria a l'hora de precisar el concepte de decomís, que comprèn els béns que provenen d'activitats delictives desenvolupades per la persona condemnada durant un període anterior a la condemna, o quan es tingui constància que el valor de la propietat és desproporcionat respecte als ingressos legals de la persona condemnada i una autoritat judicial nacional, que es basi en fets concrets, estigui plenament convençuda de la seva procedència delictiva. En canvi, queden fora d'aquesta Llei els supòsits de restitució de béns als seus propietaris legítims.

La Llei també incorpora les novetats mitjançant les quals s'intenta remeiar els problemes derivats dels dubtes de localització dels béns que són objecte de decomís, i davant els quals es permet que una autoritat judicial transmeti la seva resolució simultàniament a diversos estats membres de la Unió Europea. Una previsió que, al seu torn, obliga a augmentar la comunicació entre les autoritats judicials per evitar excessos d'execució.

XIII

El títol IX té per objecte regular la resolució per la qual s'exigeix el pagament d'una sanció pecuniària incorporant, amb modificacions lleus, el contingut de la Llei 1/2008, de 4 de desembre, per a l'execució a la Unió Europea de resolucions que imposin sancions pecuniàries. Aquestes normes determinen el procediment a través del qual les autoritats judicials espanyoles han de transmetre les resolucions fermes per les quals s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària a una persona física o jurídica com a conseqüència de la comissió d'una infracció penal, a altres estats membres de la Unió Europea en què aquesta persona tingui propietats, obtingui ingressos o tingui la residència habitual. Igualment, es regula el procediment mitjançant el qual les autoritats judicials espanyoles han de reconèixer i executar aquestes resolucions quan les hi transmeti un altre Estat membre i el condemnat tingui aquestes propietats, ingressos o residència al nostre país.

S'ha d'aclarir que el concepte de sanció pecuniària d'aquest instrument no es refereix només a la quantitat de diners exigida en concepte de multa imposada com a conseqüència de la comissió d'una infracció, sinó també a la imposada a la mateixa resolució en concepte de costes judicials, com a compensació en benefici de les víctimes o destinada a un fons públic o una organització de suport a les víctimes. A més, les sancions imposades poden derivar de la comissió d'una infracció de caràcter penal o administratiu, en els termes regulats.

XIV

L'últim títol, el X, regula l'exhort europeu d'obtenció de proves que incorpora una nova decisió marc en regular les normes sobre la transmissió i l'execució de la resolució que les autoritats espanyoles poden enviar o rebre d'un altre Estat membre per tal de sol·licitar objectes, documents i dades per utilitzar-los en un procés penal. L'exhort europeu d'obtenció de proves també es pot referir a procediments incoats per les autoritats competents d'altres estats membres de la Unió Europea per la comissió de fets tipificats com a infraccions administratives al seu ordenament, quan la decisió pugui donar lloc a un procés davant un òrgan jurisdiccional en l'ordre penal. No és el cas de les infraccions administratives comeses a Espanya; en el nostre dret, les autoritats administratives competents no es troben en la situació que preveu la norma europea, ja que les seves resolucions són recurribles en via contenciosa administrativa i no en via penal, cosa que n'ha impedit la inclusió dins d'aquest mecanisme de cooperació. Cal destacar que la intervenció sempre del jutge o fiscal espanyol en l'execució d'aquesta resolució quan sigui transmesa per un altre Estat permet prescindir del requisit de la validació per part d'aquesta autoritat d'emissió, perquè el jutge o el fiscal ja valoren la proporcionalitat de la mesura sol·licitada i si implica una limitació de drets fonamentals.

XV

Cal mencionar els annexos que tanquen la Llei i que contenen els models dels formularis i els certificats a través dels quals s'efectuen les comunicacions entre autoritats judicials a la Unió Europea. Es tracta de formularis i certificats idèntics a tots els països i que, per tant, són perfectament comprensibles a partir del model traduït a cada llengua, cosa que dota aquesta relació de més agilitat i seguretat jurídica.

XVI

En definitiva, aquesta Llei es configura com un instrument integrador que, a més de complir les obligacions normatives europees, respon al compromís de millora de la cooperació judicial penal a la Unió Europea i la lluita contra la criminalitat per garantir la seguretat i els drets dels ciutadans com a fi irrenunciable de l'Estat.

TÍTOL PRELIMINAR

Règim general del reconeixement mutu de resolucions penals a la Unió Europea

Article 1. Reconeixement mutu de resolucions penals a la Unió Europea.

En aplicació del principi de reconeixement mutu de resolucions penals en l'espai de llibertat, seguretat i justícia de la Unió Europea, les autoritats judicials espanyoles que dictin una ordre o resolució inclosa dins de la regulació d'aquesta Llei la poden transmetre a un altre Estat membre per al seu reconeixement i la seva execució.

En aplicació del principi de reconeixement mutu de resolucions penals, les autoritats judicials espanyoles competents han de reconèixer i executar a Espanya, dins del termini previst, les ordres europees i resolucions penals que preveu aquesta Llei quan les hagi transmès correctament l'autoritat competent d'un altre Estat membre i no concorri cap motiu taxat de denegació del reconeixement o l'execució.

Article 2. Instruments de reconeixement mutu.

1. S'entén per instrument de reconeixement mutu l'ordre europea o resolució emesa per l'autoritat competent d'un Estat membre de la Unió Europea que es transmet a un altre Estat membre per al seu reconeixement i la seva execució en aquest mateix Estat.

2. Els instruments de reconeixement mutu que regula aquesta Llei són els següents:

- a) L'ordre europea de detenció i lliurament.
- b) La resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.
- c) La resolució de llibertat vigilada.
- d) La resolució sobre mesures de vigilància de la llibertat provisional.
- e) L'ordre europea de protecció.
- f) La resolució d'embargament preventiu de béns o d'assegurament de proves.
- g) La resolució de decomís.
- h) La resolució per la qual s'imposen sancions pecuniàries.
- i) L'exhort europeu d'obtenció de proves.

Article 3. Respecte als drets i les llibertats fonamentals.

Aquesta Llei s'aplica respectant els drets i les llibertats fonamentals i els principis que recullen la Constitució espanyola, l'article 6 del Tractat de la Unió Europea i la Carta dels drets fonamentals de la Unió Europea, i el Conveni europeu de drets i llibertats fonamentals del Consell d'Europa de 4 de novembre de 1950.

Article 4. Règim jurídic.

1. El reconeixement i l'execució dels instruments de reconeixement mutu que enumera l'article 2 es regeixen pel que disposen aquesta Llei, les normes de la Unió Europea i els convenis internacionals vigents dels quals Espanya sigui part. Si no hi ha disposicions específiques, és aplicable el règim jurídic que preveu la Llei d'enjudiciament criminal.

2. Les disposicions del títol I s'apliquen sense perjudici de les normes específiques corresponents a cada instrument de reconeixement mutu previstes en els títols restants d'aquesta Llei.

3. La interpretació de les normes que conté aquesta Llei es fa de conformitat amb les normes de la Unió Europea reguladores de cadascun dels instruments de reconeixement mutu.

Article 5. *Estat d'emissió i Estat d'execució.*

S'entén per:

- a) Estat d'emissió: l'Estat membre de la Unió Europea en què l'autoritat competent ha dictat una ordre o resolució de les que regula aquesta Llei per tal que sigui reconeguda i executada en un altre Estat membre.
- b) Estat d'execució: l'Estat membre de la Unió Europea al qual s'ha transmès una ordre o resolució dictada per l'autoritat judicial competent d'un altre Estat membre, per al seu reconeixement i la seva execució.

Article 6. *Deure d'informació al Ministeri de Justícia. Autoritat central.*

1. Els jutges o tribunals que transmetin o executin els instruments de reconeixement mutu que preveu aquesta Llei ho han de reflectir en els butlletins estadístics trimestrals i ho han de remetre al Ministeri de Justícia.
2. La Fiscalia General de l'Estat ha de remetre semestralment al Ministeri de Justícia una llista dels instruments de reconeixement mutu emesos o executats per representants del ministeri públic.
3. El Ministeri de Justícia és l'autoritat central a la qual correspon la funció d'auxili a les autoritats judicials.

TÍTOL I

Règim general de la transmissió, el reconeixement i l'execució dels instruments de reconeixement mutu a la Unió Europea

CAPÍTOL I

Transmissió d'instruments de reconeixement mutu per part de les autoritats judicials espanyoles

Article 7. *Emissió i documentació d'ordres i resolucions per a la seva execució a l'empara del principi de reconeixement mutu.*

1. Quan l'eficàcia d'una resolució penal espanyola requereixi la pràctica d'actuacions processals en un altre Estat membre de la Unió Europea, com que es tracta d'un instrument de reconeixement mutu regulat en aquesta Llei, l'autoritat judicial espanyola competent l'ha de documentar en el formulari o certificat obligatori, que ha de transmetre a l'autoritat competent de l'altre Estat membre per tal que procedeixi a la seva execució.

El testimoni de la resolució penal en què es basa el certificat s'ha de remetre obligatòriament juntament amb aquest, llevat que es tracti d'una ordre europea de detenció i lliurament, un exhort europeu d'obtenció de prova o una ordre europea de protecció, que s'han de documentar exclusivament a través del formulari corresponent.

L'original de la resolució o del certificat s'ha de remetre únicament quan ho sol·liciti l'autoritat d'execució.

2. El certificat o el formulari han d'anar signats per l'autoritat judicial competent per dictar la resolució que es documenta.

3. El certificat o el formulari s'han de traduir a la llengua oficial o a una de les llengües oficials de l'Estat membre al qual s'adreça o, si s'escau, a una llengua oficial de les institucions comunitàries que hagi acceptat aquest Estat, llevat que hi hagi disposicions convencionals que permetin, en relació amb aquest Estat, la seva remissió en espanyol.

La resolució penal només és objecte de traducció quan ho requereixi l'autoritat judicial d'execució.

Article 8. *Transmissió d'ordres i resolucions per a la seva execució a l'empara del principi de reconeixement mutu.*

1. La transmissió dels instruments de reconeixement mutu, així com qualsevol altra notificació practicada d'acord amb aquesta Llei, s'ha de fer directament a l'autoritat judicial competent de l'Estat d'execució, a través de qualsevol mitjà que deixi constància escrita en condicions que permetin acreditar-ne l'autenticitat.

Qualsevol dificultat que sorgeixi en relació amb la transmissió o l'autenticitat d'algun document necessari per a l'execució d'un instrument de reconeixement mutu s'ha de solucionar mitjançant una comunicació directa entre les autoritats judicials implicades o, quan escaigui en relació amb una ordre europea de detenció i lliurament o un exhort europeu d'obtenció de prova, amb la participació de les autoritats centrals dels estats membres.

2. Quan no es conegui l'autoritat judicial d'execució competent, s'ha de sol·licitar la informació corresponent per tots els mitjans necessaris, inclosos els punts de contacte espanyols de la Xarxa Judicial Europea (XJE) i altres xarxes de cooperació existents.

3. Els instruments de reconeixement mutu que regula aquesta Llei es poden transmetre a l'autoritat judicial competent, sol·licitant la col·laboració del membre nacional d'Espanya a Eurojust quan escaigui, de conformitat amb les seves normes reguladores.

Article 9. *Informació obligatòria a Eurojust en relació amb els instruments de reconeixement mutu.*

1. Quan un instrument de reconeixement mutu afecti directament, almenys, tres estats membres i s'hagin transmès almenys a dos estats membres sol·licituds o decisions de cooperació judicial, se n'ha d'informar Eurojust en els termes que estableixi la seva normativa.

2. L'autoritat judicial que conegui del procediment pot acordar que la informació vagi acompanyada d'una petició d'assistència d'Eurojust.

Article 10. *Descripció del delicte i de la pena.*

L'autoritat judicial que emeti el formulari o el certificat en què es documenta la resolució judicial l'execució de la qual es transmet a un altre Estat membre de la Unió Europea ha d'especificar si el delicte objecte de la resolució judicial s'incardina en alguna de les categories que exigeixen del control de doble tipificació de la conducta a l'Estat d'execució, d'acord amb l'article 20, i si la pena prevista per al delicte és, en abstracte, almenys de tres anys de privació de llibertat.

Article 11. *Pèrdua sobrevinguda del caràcter executori de la resolució l'execució de la qual s'ha transmès.*

L'autoritat judicial espanyola d'emissió ha d'informar immediatament l'autoritat encarregada de l'execució, de l'adopció de qualsevol resolució o mesura que tingui per objecte deixar sense efecte el caràcter executori de l'ordre o resolució l'execució de la qual ha estat transmesa prèviament, i ha de sol·licitar la devolució del formulari o del certificat.

Article 12. *Trànsit per un altre Estat membre del reclamat per l'autoritat judicial espanyola.*

Quan a l'autoritat judicial espanyola d'emissió d'una ordre europea de detenció i lliurament o d'una resolució per la qual s'imposen penes o mesures privatives de llibertat li consti que és necessari el trànsit del reclamat per un Estat membre diferent de l'Estat d'execució, ha d'instar el Ministeri de Justícia perquè sol·liciti l'autorització, i ha de remetre una còpia de la resolució judicial i del certificat emès, traduït a una de les llengües que accepti l'Estat de trànsit.

El Ministeri de Justícia ha de demanar informació a l'Estat de trànsit sobre si pot garantir que el condemnat no serà perseguit, detingut ni sotmès a cap altra restricció de la seva llibertat individual en el seu territori per fets o condemnes anteriors. Si s'escau, el Ministeri de Justícia, a petició de l'autoritat judicial d'emissió, pot retirar la sol·licitud.

Article 13. *Recursos contra les resolucions de transmissió d'instruments de reconeixement mutu.*

1. Contra les resolucions per les quals s'acorda la transmissió d'un instrument de reconeixement mutu es poden interposar els recursos que preveu l'ordenament jurídic espanyol, que ha de tramitar i resoldre exclusivament l'autoritat judicial espanyola competent de conformitat amb la legislació espanyola.

2. En cas d'estimació d'un recurs, l'autoritat judicial espanyola ho ha de comunicar immediatament a l'autoritat que estigui coneixent de l'execució.

3. En cas de concessió d'un indult que afecti la resolució recorreguda, l'autoritat judicial espanyola ho ha de comunicar immediatament a l'autoritat que estigui coneixent de l'execució.

La concessió de l'indult no pot arribar, en cap cas, al concepte de costes o despeses administratives generades en el procés ni tampoc a la compensació atorgada en benefici de la víctima.

4. No es pot interposar cap recurs contra la decisió de transmissió d'un instrument de reconeixement mutu acordada pel Ministeri Fiscal en les seves diligències d'investigació, sense perjudici de la seva valoració posteriorment en el procediment penal corresponent, de conformitat amb el que preveu la Llei d'enjudiciament criminal.

Article 14. *Despeses.*

L'Estat espanyol ha de finançar les despeses ocasionades per l'execució d'una ordre o resolució de reconeixement mutu transmesa a un altre Estat membre, excepte les ocasionades en el territori de l'Estat d'execució.

Si en l'execució d'una resolució judicial de decomís emesa pel jutge o tribunal espanyol es rep una comunicació de l'Estat d'execució en què es proposa un repartiment de les despeses ocasionades, el secretari judicial, en el termini de cinc dies des de la recepció d'aquesta comunicació, ha d'adreçar un ofici al Ministeri de Justícia espanyol per tal que accepti o rebutgi la proposta de l'Estat d'execució i arribi a un acord sobre el repartiment dels costos.

Article 15. *Indemnitzacions i reemborsaments.*

Llevat que aquesta Llei disposi una altra cosa, l'Estat espanyol únicament ha de reemborsar a l'Estat d'execució les quantitats que aquest hagi abonat en concepte d'indemnització de danys i perjudicis causats a tercers com a conseqüència de l'execució de l'ordre o resolució remesa, sempre que no es deguin exclusivament a l'activitat d'aquest Estat.

CAPÍTOL II

Reconeixement i execució d'instruments de reconeixement mutu per part de les autoritats judicials espanyoles

Secció 1a Disposicions generals

Article 16. *Reconeixement i execució immediata.*

1. Les autoritats judicials espanyoles competents han de reconèixer i executar sense cap més tràmit que els establerts en aquesta Llei, en el termini que s'hi estipula per a

cada cas, l'ordre o resolució l'execució de la qual ha estat transmesa per una autoritat judicial d'un altre Estat membre.

2. La resolució que declara que l'autoritat judicial que ha rebut l'ordre o resolució no té competència per executar-la també n'ha d'acordar la remissió immediata a l'autoritat judicial que consideri competent, i ha de notificar aquesta resolució al Ministeri Fiscal i a l'autoritat judicial de l'Estat d'emissió.

3. La resolució que declara la denegació del reconeixement o de l'execució de l'ordre o resolució judicial transmesa per a la seva execució a Espanya també ha d'acordar la seva devolució immediata i directa a l'autoritat judicial d'emissió quan la interlocutòria sigui ferma.

Article 17. *Traducció del certificat.*

1. Quan el formulari o el certificat no estigui traduït a l'espanyol, s'ha de retornar immediatament a l'autoritat judicial de l'Estat emissor que l'hagi signat per tal que porti a terme la traducció corresponent, llevat que un conveni en vigor amb aquest Estat o una declaració dipositada davant la Secretaria General del Consell de la Unió Europea permetin l'enviament en aquesta altra llengua.

2. No és obligatori que la resolució judicial en què es basa el certificat es rebi traduïda a l'espanyol, sense perjudici que l'autoritat judicial en sol·liciti la traducció quan ho consideri imprescindible per a la seva execució.

Article 18. *Pràctica de les comunicacions.*

1. Les autoritats judicials espanyoles han d'admetre l'enviament que s'efectuï mitjançant correu certificat o mitjans informàtics o telemàtics si els documents estan signats electrònicament i permeten verificar-ne l'autenticitat. S'han d'admetre també les comunicacions efectuades per fax i, a continuació, s'ha de requerir l'enviament de la documentació original a l'autoritat judicial emissora, la recepció de la qual determina l'inici del còmput dels terminis que preveu aquesta Llei.

2. Les comunicacions a l'autoritat d'emissió que s'hagin de fer en virtut del que estableix aquesta Llei per part de l'autoritat judicial espanyola han de ser directes i s'han de poder cursar en espanyol mitjançant correu certificat, mitjans electrònics fefaents o fax, sense perjudici de remetre a l'autoritat estrangera el testimoni oportú si aquesta el requereix.

Article 19. *Esmena del certificat.*

1. En els casos d'insuficiència del formulari o del certificat, quan aquest manqui o no es correspongui manifestament amb la resolució judicial l'execució de la qual és transmesa, l'autoritat judicial ho ha de comunicar a l'autoritat d'emissió i ha de fixar un termini per tal que el certificat es torni a presentar, es completi o es modifiqui.

2. Quan es tracti d'una resolució d'embargament de béns o d'assegurament de proves, l'autoritat judicial pot adoptar, després de sentir el Ministeri Fiscal durant el termini de tres dies, i en aquest mateix termini, alguna de les decisions següents:

- a) Fixar un termini perquè el certificat es torni a presentar o es completi o modifiqui.
- b) Acceptar un document equivalent de l'autoritat competent de l'Estat d'emissió que completi la informació necessària.
- c) Dispensar l'autoritat judicial d'emissió de presentar-lo si considera suficient la informació subministrada.

3. En els casos en què, sent obligatòria la seva transmissió, falti la resolució judicial l'execució de la qual s'ha sol·licitat, l'autoritat judicial ha d'acordar un termini per a la seva remissió per part de l'autoritat judicial d'emissió.

Article 20. *Absència de control de la doble tipificació i les seves excepcions.*

1. Quan una ordre o una resolució dictada en un altre Estat membre sigui transmesa a Espanya per al seu reconeixement i la seva execució, aquests instruments no han d'estar subjectes al control de la doble tipificació per part del jutge o tribunal espanyol, en la mesura que es refereixi a algun dels delictes que s'enumeren a continuació i es compleixin les condicions que exigeix la Llei per a cada tipus d'instrument de reconeixement mutu.

Els delictes són els següents:

- Pertinença a una organització delictiva.
- Terrorisme.
- Tràfic d'éssers humans.
- Explotació sexual de menors i pornografia infantil.
- Tràfic il·lícit de drogues i substàncies psicotròpiques.
- Tràfic il·lícit d'armes, municions i explosius.
- Corrupció.
- Frau, inclòs el que afecti els interessos financers de les comunitats europees.
- Blanqueig dels productes del delicte.
- Falsificació de moneda.
- Delictes informàtics.
- Delictes contra el medi ambient, inclòs el tràfic il·lícit d'espècies animals protegides i d'espècies i varietats vegetals protegides.
- Ajuda a l'entrada i la residència en situació il·legal.
- Homicidi voluntari i agressió amb lesions greus.
- Tràfic il·lícit d'òrgans i teixits humans.
- Segrest, detenció il·legal i presa d'ostatges.
- Racisme i xenofòbia.
- Robatoris organitzats o a mà armada.
- Tràfic il·lícit de béns culturals, incloses les antiguitats i les obres d'art.
- Estafa.
- Xantatge i extorsió de fons.
- Violació de drets de propietat intel·lectual o industrial i falsificació de mercaderies.
- Falsificació de documents administratius i tràfic de documents falsos.
- Falsificació de mitjans de pagament.
- Tràfic il·lícit de substàncies hormonals i altres factors de creixement.
- Tràfic il·lícit de matèries nuclears o radioactives.
- Tràfic de vehicles robats.
- Violació.
- Incendi provocat.
- Delictes inclosos en la jurisdicció del Tribunal Penal Internacional.
- Segrest d'aeronaus i vaixells.
- Sabotatge.

2. Per al reconeixement mutu de les resolucions judicials que imposin sancions pecuniàries, a més de les que assenyala l'apartat anterior, no estan sotmeses al principi de doble tipificació les resolucions judicials que castiguin fets enjudiciats com ara algun dels delictes o les infraccions següents:

- Conducta contrària a la legislació de trànsit, incloses les infraccions a la legislació de conducció i de descans i a les normes reguladores de transport de mercaderies perilloses.
- Contraban de mercaderies.
- Infraccions dels drets de propietat intel·lectual i industrial.
- Amenaces i actes de violència contra les persones, inclosa la violència durant els esdeveniments esportius.

Vandalisme.

Robatori.

Infraccions establertes per l'Estat d'emissió en virtut de normes comunitàries.

3. El reconeixement mutu i l'execució de les ordres europees de protecció s'han d'efectuar sempre amb control de la doble tipificació.

4. Quan l'ordre o resolució judicial que es rebi castigui un fet tipificat com un delictes diferent dels que preveu aquest article, el seu reconeixement i la seva execució es poden supeditar al compliment del requisit de la doble tipificació, sempre que es compleixin les condicions que exigeix la Llei per a cada instrument de reconeixement mutu.

No obstant això, quan l'ordre o resolució s'ha imposat per una infracció penal en matèria tributària, duanera o de control de canvis, no es pot denegar l'execució de la resolució si el fonament és que la legislació espanyola no estableix el mateix tribut o no conté la mateixa regulació en matèria tributària, duanera i de control de canvis que la legislació de l'Estat d'emissió.

Article 21. *Normes aplicables a l'execució.*

1. L'execució de l'ordre o resolució que hagi transmès un altre Estat membre es regeix pel dret espanyol i s'ha de portar a terme de la mateixa manera que si l'hagués dictat una autoritat judicial espanyola.

No obstant això, l'autoritat judicial espanyola competent ha d'observar les formalitats i els procediments expressament indicats per l'autoritat judicial de l'Estat d'emissió sempre que aquestes formalitats i aquests procediments no siguin contraris als principis fonamentals de l'ordenament jurídic espanyol.

2. L'execució de l'ordre o resolució s'ha d'ajustar als termes d'aquesta, i no es pot fer extensiva a persones, béns o documents que no hi estiguin compresos, sense perjudici del que es disposa per a l'exhort europeu d'obtenció de proves.

Article 22. *Notificació del reconeixement i l'execució. Audiència.*

1. Quan l'afectat tingui el seu domicili o la seva residència a Espanya i llevat que el procediment estranger s'hagi declarat secret o la seva notificació frustri la finalitat perseguida, se li han de notificar les ordres o resolucions judicials estrangeres l'execució de les quals s'hagi sol·licitat.

La pràctica d'aquesta notificació suposa el reconeixement del dret a intervenir en el procés, si ho considera convenient, i s'hi ha de personar amb advocat i procurador.

2. L'autoritat judicial espanyola ha d'informar l'autoritat judicial competent de l'Estat d'emissió i el Ministeri Fiscal, sense dilació, de la resolució de reconeixement o denegació de l'ordre o resolució transmesa o de qualsevol incidència que pugui afectar-ne l'execució, en especial en els casos d'impossibilitat d'aquesta sense que es puguin executar mesures alternatives no previstes en el dret espanyol.

3. L'exercici del dret d'audiència de l'imputat al llarg del procediment es pot portar a terme a través de l'aplicació dels instruments de dret internacional o de la Unió Europea que prevegin la possibilitat de fer audiències mitjançant telèfon o videoconferència.

Article 23. *Suspensió de l'execució de la resolució.*

1. L'execució s'ha de suspendre per alguna de les causes previstes legalment i quan l'autoritat judicial d'emissió comunicui a l'autoritat espanyola d'execució la pèrdua sobrevinguda del caràcter executori de l'ordre o resolució judicial transmesa.

2. L'autoritat judicial espanyola ha de comunicar immediatament a l'autoritat judicial de l'Estat d'emissió la suspensió de l'execució de l'ordre o resolució judicial rebuda, els motius de la suspensió i, si és possible, la seva durada.

3. Tan aviat com desapareguin els motius de suspensió, l'autoritat judicial espanyola ha de prendre immediatament les mesures oportunes per executar l'ordre o resolució judicial, i n'ha d'informar l'autoritat judicial competent de l'Estat d'emissió.

4. Si la causa de suspensió fa previsible que aquesta no sigui aixecada, s'ha de retornar el formulari o certificat amb totes les actuacions fetes a l'autoritat judicial d'emissió.

Article 24. *Recursos.*

1. Contra les resolucions dictades per l'autoritat judicial espanyola en què s'hagi resolt sobre els instruments europeus de reconeixement mutu es poden interposar els recursos que siguin procedents d'acord amb les regles generals que preveu la Llei d'enjudiciament criminal.

La interposició del recurs pot suspendre l'execució de l'ordre o resolució quan aquesta pugui crear situacions irreversibles o causar perjudicis de reparació impossible o difícil, i en tot cas s'han d'adoptar les mesures cautelars que permetin assegurar l'eficàcia de la resolució.

2. L'autoritat judicial competent ha de comunicar a l'autoritat judicial de l'Estat d'emissió tant la interposició d'algun recurs i els seus motius com la decisió que recaigui sobre aquest.

3. Els motius de fons pels quals s'hagi adoptat l'ordre o resolució només es poden impugnar mitjançant un recurs interposat a l'Estat membre de l'autoritat judicial d'emissió.

4. Contra les resolucions del Ministeri Fiscal en execució dels instruments de reconeixement mutu no es pot interposar cap recurs, sense perjudici de les possibles impugnacions sobre el fons davant l'autoritat d'emissió i de la seva valoració posterior en el procediment penal que se segueixi a l'Estat d'emissió.

Article 25. *Despeses.*

1. Les despeses ocasionades en territori espanyol per l'execució d'un instrument de reconeixement mutu són a càrrec de l'Estat espanyol. Les altres despeses i, en concret, les despeses de trasllat de persones condemnades i les ocasionades exclusivament en el territori de l'Estat emissor, són a càrrec d'aquest últim.

2. En execució de la resolució judicial de decomís, si Espanya ha incorregut en despeses excepcionals, l'autoritat judicial pot posar de manifest aquesta circumstància, adreçant una comunicació al Ministeri de Justícia espanyol a fi que aquest, si així ho considera convenient, faci una proposta a l'Estat d'emissió sobre un possible repartiment de les despeses ocasionades i arribi a l'acord que escaigui.

Article 26. *Indemnitzacions i reemborsaments.*

El Ministeri de Justícia ha de reclamar a l'Estat d'emissió el reemborsament de les quantitats que, d'acord amb la legislació espanyola, hagi hagut d'abonar en concepte d'indemnització de danys i perjudicis causats a tercers, sempre que aquests no siguin responsabilitat exclusivament d'Espanya pel funcionament anormal de l'Administració de Justícia o per error judicial.

Article 27. *Trànsit de persones per territori espanyol en execució d'una ordre europea o resolució judicial transmesa per un altre Estat membre.*

1. El Ministeri de Justícia és competent per autoritzar el trànsit per territori espanyol d'una persona que estigui sent traslladada des de l'Estat d'execució d'una ordre europea de detenció i lliurament o d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat a l'Estat d'emissió, sempre que aquell li remeti la sol·licitud de trànsit acompanyada d'una còpia del certificat emès per executar la resolució.

El Ministeri de Justícia pot sol·licitar a l'Estat d'emissió que li remeti una còpia del formulari o del certificat traduïda a l'espanyol.

2. El Ministeri de Justícia ha d'informar l'Estat d'emissió si no pot garantir que el condemnat no serà perseguit, detingut ni sotmès a cap altra restricció de la seva llibertat

individual a Espanya, per fets o condemnes anteriors a la seva sortida de l'Estat d'execució.

3. El Ministeri de Justícia ha de comunicar la seva decisió a l'autoritat competent de l'Estat d'emissió en el termini màxim d'una setmana des de la recepció de la sol·licitud, excepte en el cas en què hagi demanat la traducció del formulari o certificat, cas en el qual pot ajornar la decisió fins que rebi la traducció.

En cap cas es pot prolongar la detenció de la persona més enllà del temps estrictament necessari per a l'execució del trànsit.

4. No es requereix sol·licitud de trànsit en els supòsits de trànsit aeri sense escales, excepte en cas d'aterratge forçós, cas en el qual el Ministeri de Justícia ha de donar la seva autorització en el termini de 72 hores.

Article 28. Trànsit del reclamat per un Estat membre tercer en una execució acordada per l'autoritat espanyola.

Quan sigui necessari el trànsit del reclamat en virtut d'una ordre europea de detenció i lliurament o d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat per part d'un Estat membre tercer, l'autoritat judicial d'execució espanyola ho ha de posar en coneixement de l'autoritat judicial d'emissió estrangera, per tal que sigui aquesta autoritat la que sol·liciti l'autorització pertinent a les autoritats de l'Estat de trànsit.

Secció 2a Denegació del reconeixement o de l'execució d'un instrument de reconeixement mutu

Article 29. Denegació del reconeixement o execució d'un instrument de reconeixement mutu.

Únicament es pot denegar, de manera motivada, el reconeixement o l'execució d'un instrument de reconeixement mutu que hagi transmès correctament l'autoritat competent d'un altre Estat membre de la Unió Europea quan concorri algun dels motius taxats que preveu aquesta Llei.

Article 30. Petició d'informació complementària.

En els casos en què pugui concórrer una causa de denegació del reconeixement o l'execució que així ho justifiqui o un defecte esmenable en l'emissió o transmissió, l'autoritat judicial competent pot sol·licitar informació complementària a l'autoritat de l'Estat d'emissió, i fixar un termini en què aquesta informació s'ha de remetre.

Article 31. Petició d'aixecament d'immunitats.

1. Quan, en relació amb l'objecte de l'instrument de reconeixement mutu, hi hagi immunitat de jurisdicció o d'execució a Espanya, l'autoritat judicial espanyola d'execució ha de sol·licitar sense demora l'aixecament d'aquest privilegi si fer-ho és competència d'una autoritat espanyola. Si l'aixecament competeix a un altre Estat o a una organització internacional, correspon fer la sol·licitud a l'autoritat judicial que hagi emès l'ordre o resolució l'execució de la qual es pretén, a l'efecte de la qual l'autoritat judicial espanyola d'execució ha de comunicar a la d'emissió aquesta circumstància.

2. Mentre es resol sobre la sol·licitud de retirada de la immunitat a què es refereix l'apartat anterior, l'autoritat judicial espanyola d'execució ha d'adoptar, si s'escau, les mesures cautelars que consideri necessàries per garantir l'execució efectiva de l'ordre o resolució una vegada aixecada la immunitat.

3. Quan l'autoritat judicial espanyola d'execució hagi estat informada de la retirada de la immunitat, es comencen a computar els terminis que preveu aquesta Llei per a l'execució de què es tracti.

Article 32. Motius generals per a la denegació del reconeixement o l'execució de les mesures sol·licitades.

1. Les autoritats judicials espanyoles no han de reconèixer ni executar les ordres o resolucions transmeses en els supòsits regulats per a cada instrument de reconeixement mutu i, amb caràcter general, en els casos següents:

a) Quan s'hagi dictat a Espanya o en un altre Estat diferent al d'emissió una resolució ferma, condemnatòria o absolutòria, contra la mateixa persona i respecte dels mateixos fets, i la seva execució vulnera el principi «non bis in idem» en els termes previstos a les lleis i els convenis i tractats internacionals en què Espanya és part i encara que el condemnat hagi estat indultat posteriorment.

b) Quan l'ordre o resolució es refereixi a fets per a l'enjudiciament dels quals siguin competents les autoritats espanyoles i, si ha dictat la condemna un òrgan jurisdiccional espanyol, la sanció imposada hagi prescrit de conformitat amb el dret espanyol.

c) Quan el formulari o el certificat que ha d'acompanyar la sol·licitud d'adopció de les mesures estigui incomplet o sigui manifestament incorrecte o no respongui a la mesura, o quan manqui el certificat, sense perjudici del que disposa l'article 19.

d) Quan existeixi una immunitat que impedeixi l'execució de la resolució.

2. L'autoritat judicial espanyola també pot denegar el reconeixement i l'execució d'una resolució quan aquesta s'hagi imposat per una infracció diferent de les regulades a l'apartat 1 de l'article 20 que no estigui tipificada en el dret espanyol, o a l'apartat 2 del mateix article quan tampoc estigui tipificada a Espanya i es tracti d'una resolució per la qual s'imposen sancions pecuniàries.

3. L'autoritat judicial espanyola pot denegar el reconeixement i l'execució d'una ordre o resolució quan es refereixi a fets que el dret espanyol consideri comesos en la seva totalitat o en una part important o fonamental en territori espanyol.

4. Les decisions de denegació del reconeixement o l'execució de les mesures s'han d'adoptar sense dilació i de manera motivada i s'han de notificar immediatament a les autoritats judicials d'emissió i al Ministeri Fiscal.

5. Els motius de no-reconeixement o no-execució enumerats a la lletra c) de l'apartat 1 i a l'apartat 3 d'aquest article no són aplicables en relació amb les mesures d'embargament preventiu de béns o d'assegurament de proves.

Article 33. Resolucions dictades en absència de l'imputat.

1. L'autoritat judicial espanyola ha de denegar també l'execució de l'ordre o resolució que li hagi estat transmesa quan l'imputat no hagi comparegut en el judici del qual derivi la resolució, llevat que en l'ordre o resolució consti, d'acord amb els altres requisits que preveu la legislació processal de l'Estat d'emissió, alguna de les circumstàncies següents:

a) Que, amb l'antelació suficient, l'imputat va ser citat en persona i informat de la data i el lloc previstos per al judici del qual es deriva aquesta resolució, o va rebre aquesta informació oficial per altres mitjans que deixin constància del seu coneixement efectiu i que, a més, va ser informat que es podria dictar una resolució en cas d'incompareixença.

b) Que, tenint coneixement de la data i el lloc previstos per al judici, l'imputat va designar advocat per a la seva defensa en el judici i va ser efectivament defensat per aquest en el judici celebrat.

c) Que, després que se li hagués notificat la resolució i se l'hagués informat expressament del seu dret a un nou judici o a interposar un recurs amb la possibilitat que en aquest nou procés, en el qual tindria dret a comparèixer, es dictés una resolució contrària a la inicial, l'imputat va declarar expressament que no impugnava la resolució, o no va sol·licitar l'obertura d'un nou judici ni va interposar cap recurs dins del termini previst per a això.

2. Aquest precepte no és aplicable a les resolucions que sol·licitin la realització d'un embargament preventiu de béns o un assegurament de proves, a l'exhort europeu d'obtenció de proves, ni a les resolucions per les quals s'imposen mesures alternatives a la presó provisional.

TÍTOL II

Ordre europea de detenció i lliurament

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 34. *Ordre europea de detenció i lliurament.*

L'ordre europea de detenció i lliurament és una resolució judicial dictada en un Estat membre de la Unió Europea amb vista a la detenció i el lliurament per part d'un altre Estat membre d'una persona a la qual es reclama per a l'exercici d'accions penals o per a l'execució d'una pena o una mesura de seguretat privatives de llibertat o una mesura d'internament en un centre de menors.

Article 35. *Autoritats competents a Espanya per emetre i executar una ordre europea de detenció i lliurament.*

1. Són autoritats judicials competents per emetre una ordre europea de detenció i lliurament el jutge o tribunal que conegui de la causa en què escaigui aquest tipus d'ordres.

2. L'autoritat judicial competent per executar una ordre europea de detenció és el jutge central d'instrucció de l'Audiència Nacional. Quan l'ordre es refereixi a un menor la competència correspon al jutge central de menors.

Article 36. *Contingut de l'ordre europea de detenció i lliurament.*

L'ordre europea de detenció i lliurament es documenta en el formulari que figura a l'annex I, amb menció expressa a la informació següent:

- a) La identitat i nacionalitat de la persona reclamada.
- b) El nom, la direcció, el número de telèfon i de fax i l'adreça de correu electrònic de l'autoritat judicial d'emissió.
- c) La indicació de l'existència d'una sentència ferma, d'una ordre de detenció o de qualsevol altra resolució judicial executiva que tingui la mateixa força prevista en aquest títol.
- d) La naturalesa i tipificació legal del delictes.
- e) Una descripció de les circumstàncies en què es va cometre el delictes, inclosos el moment, el lloc i el grau de participació de la persona reclamada.
- f) La pena dictada, si hi ha una sentència ferma, o bé l'escala de penes que estableix la legislació per a aquest delictes.
- g) Si és possible, altres conseqüències del delictes.

CAPÍTOL II

Emissió i transmissió d'una ordre europea de detenció i lliurament

Article 37. *Objecte de l'ordre europea de detenció i lliurament.*

L'autoritat judicial espanyola pot dictar una ordre europea de detenció i lliurament en els supòsits següents:

a) Amb la finalitat de procedir a l'exercici d'accions penals, per aquells fets per als quals la llei penal espanyola assenyali una pena o una mesura de seguretat privativa de llibertat la durada màxima de la qual sigui, almenys, de dotze mesos, o d'una mesura d'internament en règim tancat d'un menor durant el mateix termini.

b) Amb la finalitat de procedir al compliment d'una condemna a una pena o una mesura de seguretat no inferior a quatre mesos de privació de llibertat, o d'una mesura d'internament en règim tancat d'un menor durant el mateix termini.

Article 38. *Presca de declaració prèvia a l'emissió d'una ordre europea de detenció i lliurament.*

Amb caràcter previ a l'emissió d'una ordre europea de detenció i lliurament, el jutge competent pot sol·licitar una autorització a l'Estat en què es trobi la persona reclamada amb la finalitat de prendre-li declaració a través d'una sol·licitud d'auxili judicial a l'empara del Conveni d'assistència judicial en matèria penal entre els estats membres de la Unió Europea, de 29 de maig de 2000.

Article 39. *Requisits per a l'emissió a Espanya d'una ordre europea de detenció i lliurament.*

1. L'autoritat judicial espanyola pot dictar una ordre europea de detenció i lliurament per a l'exercici d'accions penals quan, concorrent els requisits per a això previstos en aquesta llei, concorrin a més els que preveuen la llei d'enjudiciament criminal per acordar l'ingrés a la presó preventiva del reclamat o la llei orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors, per acordar l'internament cautelar d'un menor.

2. Així mateix, l'autoritat judicial espanyola només pot dictar una ordre europea de detenció i lliurament per al compliment de pena pel reclamat quan, concorrent els requisits per a això previstos en aquesta llei, no sigui possible la substitució ni la suspensió de la pena privativa de llibertat a què hagi estat condemnat.

3. Amb caràcter previ a l'emissió, el jutge ha d'acordar mitjançant una providència el trasllat al Ministeri Fiscal i, si s'escau, a l'acusació particular perquè n'emeti un informe, que s'ha d'evacuar en el termini de dos dies, llevat que raons d'urgència exigeixin fer-ho en un termini més breu. Només si el Ministeri Fiscal o, si s'escau, l'acusació particular demana l'emissió de l'ordre europea de detenció i lliurament per a l'exercici d'accions penals, ho pot acordar el jutge, per mitjà d'una interlocutòria motivada.

Article 40. *Transmissió d'una ordre europea de detenció i lliurament.*

1. Quan es conegui el parador de la persona reclamada, l'autoritat judicial espanyola pot comunicar directament a l'autoritat judicial competent d'execució l'ordre europea de detenció i lliurament.

2. En cas que no se'n conegui el parador, l'autoritat judicial d'emissió espanyola pot decidir introduir una descripció de la persona reclamada en el Sistema d'Informació Schengen.

3. Sense perjudici del que disposa l'apartat 1, l'autoritat judicial espanyola pot decidir, en qualsevol circumstància, introduir una descripció de la persona reclamada en el Sistema d'Informació Schengen.

4. Aquestes descripcions s'han d'efectuar de conformitat amb el que disposa l'article 95 del Conveni d'aplicació de l'Acord de Schengen de 14 de juny de 1985, relatiu a la supressió gradual dels controls a les fronteres comunes, de 19 de juny de 1990. Una descripció en el Sistema d'Informació Schengen, acompanyada de la informació que figura a l'article 36, equival a tots els efectes a una ordre europea de detenció i lliurament.

5. Si no és possible recórrer al Sistema d'Informació Schengen, l'autoritat judicial espanyola pot recórrer als serveis d'Interpol per a la comunicació de l'ordre europea de detenció i lliurament.

6. L'autoritat judicial espanyola ha de remetre una còpia de les ordres europees de detenció i lliurament enviades al Ministeri de Justícia.

7. El Ministeri de l'Interior ha de comunicar al Ministeri de Justícia les detencions i els lliuraments practicats en execució de les ordres europees de detenció i lliurament.

Article 41. *Remissió d'informació complementària.*

Amb posterioritat a la transmissió de l'ordre europea de detenció i lliurament, l'autoritat judicial espanyola d'emissió pot remetre a l'autoritat judicial d'execució tota la informació complementària que sigui d'utilitat per procedir a la seva execució, ja sigui d'ofici, a instància del Ministeri Fiscal o, si s'escau, de l'acusació particular, així com a instància de la mateixa autoritat d'execució que així ho sol·liciti.

Article 42. *Sol·licitud de lliurament d'objectes.*

Quan l'autoritat judicial espanyola emeti una ordre europea de detenció i lliurament pot sol·licitar, quan sigui necessari, a les autoritats d'execució que, de conformitat amb el seu dret intern, lliurin els objectes que constitueixin mitjans de prova o efectes del delictes i que s'adoptin les mesures d'assegurament pertinents.

La descripció dels objectes sol·licitats s'ha de fer constar en el Sistema d'Informació Schengen.

Article 43. *Sol·licitud de lliuraments temporals i de presa de declaració a l'Estat d'execució.*

1. El lliurament temporal del reclamat només es pot sol·licitar per a l'exercici d'accions penals contra ell, sense que sigui possible perquè el reclamat compleixi a Espanya una pena ja imposada.

2. Es pot sol·licitar el lliurament temporal, fins i tot abans que l'autoritat d'execució s'hagi pronunciat sobre el lliurament definitiu, per portar a terme la pràctica de diligències penals o la celebració de la vista oral.

3. Amb la mateixa finalitat, es pot sol·licitar el lliurament temporal si l'autoritat d'execució, després d'haver acordat el lliurament de la persona reclamada, decideix suspendre-la perquè està pendent a l'Estat d'execució la celebració de judici o el compliment d'una pena imposada per un fet diferent del que va motivar l'ordre europea de detenció i lliurament.

Article 44. *Resposta en els casos de lliurament condicionat.*

Si l'autoritat d'execució condiona el lliurament del seu nacional o resident al fet que aquest sigui retornat a l'Estat d'execució per al compliment de la pena o mesura de seguretat privativa de llibertat o de la mesura d'internament d'un menor que es puguin pronunciar contra ell a Espanya, quan l'autoritat judicial espanyola d'emissió sigui requerida per comprometre's en aquest sentit, el jutge o tribunal ha d'escoltar les parts personades durant tres dies i després d'això ha de dictar una interlocutòria en què accepti o no la condició.

La interlocutòria que comprometi a transmetre a l'altre Estat l'execució de la pena o mesura privativa de llibertat és vinculant per a totes les autoritats judicials que, si s'escau, siguin competents en les fases ulteriors del procediment penal espanyol.

Article 45. *Procediment quan el reclamat és posat a disposició de l'autoritat judicial espanyola d'emissió.*

1. Si l'ordre europea de detenció i lliurament s'ha emès per a l'exercici d'accions penals, quan el reclamat sigui posat a disposició de l'autoritat judicial espanyola que va emetre l'ordre, aquesta ha de convocar una compareixença en els terminis i la forma que preveuen la Llei d'enjudiciament criminal o, quan escaigui, la Llei orgànica reguladora de la responsabilitat penal dels menors, a fi de resoldre sobre la situació personal del detingut. L'autoritat judicial espanyola ha de deduir del període màxim de presó preventiva qualsevol període de privació de llibertat que hagi patit el reclamat derivat de l'execució d'una ordre europea de detenció i lliurament.

2. Si l'ordre europea de detenció i lliurament s'ha emès per al compliment d'una pena privativa de llibertat pel condemnat, quan el reclamat sigui posat a disposició de l'autoritat judicial espanyola que va emetre l'ordre, aquesta n'ha de decretar l'ingrés a la presó com a condemnat a conseqüència de la causa que va motivar l'emissió de l'ordre europea. L'autoritat judicial espanyola ha de deduir del període total de privació de llibertat que s'hagi de complir a Espanya com a conseqüència d'una condemna a una pena o mesura de seguretat privativa de llibertat, qualsevol període de privació de llibertat derivat de l'execució d'una ordre europea de detenció i lliurament.

Article 46. *Comunicació d'incidències al Ministeri de Justícia.*

L'autoritat judicial espanyola ha de comunicar al Ministeri de Justícia els incompliments de terminis en el lliurament del detingut que siguin imputables a l'Estat d'execució, així com les denegacions o dificultats reiterades al reconeixement i execució de les ordres europees de detenció i lliurament emeses per Espanya.

El Ministeri de Justícia ha de comunicar a Eurojust els supòsits d'incompliment reiterat assenyalats al paràgraf anterior en les execucions d'ordres europees de detenció i lliurament emeses per Espanya.

CAPÍTOL III

Execució d'una ordre europea de detenció i lliurament

Article 47. *Fets que donen lloc al lliurament.*

1. Quan l'ordre europea de detenció i lliurament s'hagi emès per un delictes que pertanyi a una de les categories de delictes que enumera l'apartat 1 de l'article 20 i aquest delictes estigui castigat a l'Estat d'emissió amb una pena o una mesura de seguretat privativa de llibertat o amb una mesura d'internament en règim tancat d'un menor la durada màxima de la qual sigui, almenys, de tres anys, s'ha d'acordar el lliurament de la persona reclamada sense control de la doble tipificació dels fets.

2. En els supòsits restants que no preveu l'apartat anterior, sempre que estiguin castigats a l'Estat d'emissió amb una pena o mesura de seguretat privativa de llibertat o amb una mesura d'internament en règim tancat d'un menor la durada màxima de la qual sigui, almenys, de dotze mesos, o quan la reclamació tingui per objecte el compliment de condemna a una pena o mesura de seguretat no inferior a quatre mesos de privació de llibertat, el lliurament es pot supeditar al requisit que els fets que justifiquin l'emissió de l'ordre europea de detenció i lliurament siguin constitutius d'un delictes d'acord amb la legislació espanyola, independentment dels elements constitutius o la qualificació d'aquest.

Article 48. Denegació de l'execució d'una ordre europea de detenció i lliurament.

1. L'autoritat judicial d'execució espanyola ha de denegar l'execució de l'ordre europea de detenció i lliurament, a més dels supòsits previstos als articles 32 i 33, en els casos següents:

- a) Quan la persona reclamada hagi estat indultada a Espanya de la pena imposada pels mateixos fets en què es funda l'ordre europea de detenció i lliurament i aquest fos perseguible per la jurisdicció espanyola.
- b) Quan s'hagi acordat el sobreseïment lliure a Espanya pels mateixos fets.
- c) Quan sobre la persona que és objecte de l'ordre europea de detenció i lliurament hagi recaigut a un altre Estat membre de la Unió Europea una resolució definitiva pels mateixos fets que impedeixi definitivament l'exercici posterior de diligències penals.
- d) Quan la persona objecte de l'ordre europea de detenció i lliurament hagi estat jutjada definitivament pels mateixos fets en un Estat no membre tercer de la Unió Europea, sempre que, en cas de condemna, la sanció s'hagi executat o estigui en aquests moments en curs d'execució o ja no es pugui executar en virtut del dret de l'Estat de condemna.
- e) Quan la persona que sigui objecte de l'ordre europea de detenció i lliurament encara no pugui ser considerada, per raó de la seva edat, responsable penalment dels fets en què es basa aquesta ordre, d'acord amb el dret espanyol.

2. L'autoritat judicial d'execució espanyola pot denegar l'execució de l'ordre europea de detenció i lliurament en els casos següents:

- a) Quan la persona que és objecte de l'ordre europea de detenció i lliurament estigui sotmesa a un procediment penal a Espanya pel mateix fet que hagi motivat l'ordre europea de detenció i lliurament.
- b) Quan l'ordre europea de detenció i lliurament s'hagi dictat als efectes d'execució d'una pena o mesura de seguretat privativa de llibertat, i la persona reclamada sigui de nacionalitat espanyola, llevat que consenti a complir-la a l'Estat d'emissió. Si passa altrament, ha de complir la pena a Espanya.
- c) Quan l'ordre europea de detenció i lliurament es refereixi a fets que s'hagin comès fora de l'Estat emissor i el dret espanyol no permeti la persecució de les infraccions esmentades quan s'hagin comès fora del seu territori.

Article 49. Denegació de l'execució d'una ordre europea de detenció i lliurament per haver-se dictat en absència de l'imputat.

1. A més dels casos que preveu l'article 33, l'autoritat judicial espanyola també pot denegar l'execució de l'ordre europea de detenció i lliurament quan l'imputat no hagi comparegut en el judici del qual derivi la resolució, llevat que en l'ordre europea de detenció i lliurament consti, d'acord amb els altres requisits que preveu la legislació processal de l'Estat d'emissió, que no es va notificar personalment a l'imputat la resolució però se li notificarà sense demora després del lliurament, moment en què ha de ser informat del seu dret a un nou judici o a interposar un recurs, amb indicació dels terminis previstos per a això, amb la possibilitat que d'aquest nou procés en el qual tindria dret a comparèixer derivés una resolució contrària a la inicial.

2. En cas que una ordre europea de detenció i lliurament s'emeti amb la finalitat d'executar una pena privativa de llibertat o una ordre de detenció d'acord amb les condicions de l'apartat anterior i l'interessat no hagi rebut amb anterioritat informació oficial sobre l'existència d'una acció penal contra ell, aquesta persona, en ser informada del contingut de l'ordre europea de detenció i lliurament, pot sol·licitar a efectes merament informatius rebre una còpia de la sentència amb caràcter previ al seu lliurament.

L'autoritat d'emissió, a través de l'autoritat judicial espanyola, ha de proporcionar a l'interessat la còpia de la sentència amb caràcter immediat, sense que la sol·licitud de la còpia pugui en cap cas demorar el procediment de lliurament ni la decisió d'executar l'ordre europea de detenció i lliurament.

3. En cas que una persona sigui lliurada en les condicions que preveu l'apartat 1 d'aquest article i hagi sol·licitat un nou procés o interposat un recurs, se n'ha de revisar la detenció, ja sigui periòdicament o a sol·licitud de l'interessat, d'acord amb la legislació de l'Estat d'emissió, als efectes de determinar-ne la possible suspensió o interrupció, fins que les actuacions hagin finalitzat.

Article 50. Detenció i posada a disposició de l'autoritat judicial.

1. La detenció d'una persona afectada per una ordre europea de detenció i lliurament s'ha de practicar en la forma i amb els requisits i garanties que preveu la Llei d'enjudiciament criminal.

2. En el termini màxim de setanta-dues hores després de la seva detenció, la persona detinguda s'ha de posar a disposició del jutge central d'instrucció de l'Audiència Nacional. Aquesta circumstància s'ha de comunicar a l'autoritat judicial d'emissió.

3. Un cop la persona detinguda s'ha posat a disposició judicial, se l'ha d'informar de l'existència de l'ordre europea de detenció i lliurament, del seu contingut, de la possibilitat de consentir en el tràmit d'audiència davant el jutge i amb caràcter irrevocable el seu lliurament a l'Estat emissor, així com de la resta dels drets que l'assisteixen.

Article 51. Audiència del detingut i decisió sobre el lliurament.

1. L'audiència de la persona detinguda s'ha de celebrar en el termini màxim de setanta-dues hores des de la posada a disposició, amb assistència del Ministeri Fiscal, de l'advocat de la persona detinguda i, si s'escau, d'intèrpret, i s'ha de dur a terme d'acord amb el que preveu per a la declaració del detingut la Llei d'enjudiciament criminal. Així mateix, es garanteix el dret de defensa i, quan escaigui legalment, l'assistència jurídica gratuïta.

2. En primer lloc, s'ha d'escoltar la persona detinguda sobre la prestació del seu consentiment irrevocable al lliurament.

Si la persona detinguda és espanyol o resident a Espanya, també se l'ha d'escoltar sobre si sol·licita ser retornada a Espanya per complir la pena o mesura de seguretat privativa de llibertat que pugui pronunciar en contra seva l'Estat d'emissió.

3. Si la persona detinguda consentís en el seu lliurament, s'ha d'estendre una acta que compregui aquest aspecte, que ha de subscriure la persona detinguda, el seu advocat i, si s'escau, l'intèrpret, així com el fiscal i el jutge. En aquesta acta s'ha de fer constar la renúncia a acollir-se al principi d'especialitat, si s'ha produït.

En tot cas, el jutge central d'instrucció ha de comprovar si el consentiment al lliurament per part de la persona detinguda ha estat prestat lliurement i amb ple coneixement de les seves conseqüències, en especial del seu caràcter irrevocable. De la mateixa manera ha de procedir respecte de la renúncia a acollir-se al principi d'especialitat.

4. Si la persona afectada ha consentit a ser lliurada a l'Estat d'emissió i el jutge central d'instrucció no adverteix causes de denegació o condicionament del lliurament, ha d'acordar per mitjà d'una interlocutòria el seu lliurament a l'Estat d'emissió. Contra aquesta interlocutòria no es pot interposar cap recurs.

5. Si no ha consentit, el jutge central d'instrucció ha de convocar les parts per a la celebració de vista, que s'ha de celebrar en un termini màxim de tres dies i a la qual ha d'assistir el Ministeri Fiscal, la persona reclamada assistida d'advocat i, si és necessari, d'intèrpret. En aquesta vista es poden practicar els mitjans de prova admesos relatius a la concurrència de causes de denegació o condicionament del lliurament. El jutge central d'instrucció ha d'escoltar les parts sobre aquests aspectes i ha d'admetre o denegar la prova proposada per acreditar les causes al·legades.

6. Si la prova no es pot practicar en el curs de l'audiència, el jutge ha de fixar un termini per a la seva pràctica, tenint en compte la necessitat de respectar els terminis màxims que preveu aquesta Llei.

7. Si la persona reclamada ha quedat en llibertat provisional i no ha comparegut a la vista malgrat estar degudament esmentada en la seva compareixença davant el jutge

central d'instrucció, aquesta s'ha de celebrar en la seva absència i s'ha de resoldre el que en dret escaigui.

8. El jutge central d'instrucció resol mitjançant una interlocutòria que s'ha de dictar en el termini màxim de deu dies després de la vista. Contra aquesta interlocutòria es pot interposar un recurs d'apel·lació directe davant la sala penal de l'Audiència Nacional, en els termes que preveu la Llei d'enjudiciament criminal, el qual té caràcter preferent.

Article 52. Decisió sobre el trasllat temporal o la presa de declaració de la persona reclamada.

1. Quan l'ordre europea de detenció i lliurament emesa tingui per finalitat l'exercici d'accions penals, si l'autoritat judicial d'emissió ho sol·licita, el jutge central d'instrucció ha d'acordar, un cop escoltat el Ministeri Fiscal durant un termini de tres dies, que es prengui declaració a la persona reclamada o que se la traslladi temporalment a l'Estat d'emissió.

2. La presa de declaració de la persona reclamada l'ha de portar a terme l'autoritat judicial d'emissió que es traslladi a Espanya, amb l'assistència si s'escau de la persona que designi de conformitat amb el dret de l'Estat d'emissió, i s'ha de designar un intèrpret a fi que es tradueixin a l'espanyol els aspectes essencials de la diligència. S'ha de practicar en presència de l'autoritat judicial espanyola, que ha de vetllar perquè aquesta es practiqui segons el que preveu la llei espanyola i en les condicions pactades entre les dues autoritats judicials, que poden incloure el respecte als requisits i les formalitats exigits per la legislació de l'Estat d'emissió sempre que no siguin contraris als principis fonamentals del nostre ordenament jurídic. En tot cas, s'ha de respectar el dret a l'assistència lletrada del detingut, el seu dret a no declarar contra si mateix i a no confessar-se culpable, així com a ser assistit d'un intèrpret.

En aquesta diligència també hi ha de ser present el secretari judicial, que ha de deixar constància del compliment de les condicions que preveu aquest article i les pactades entre les autoritats judicials que coneixen del procediment.

3. En cas que s'hagi acordat el trasllat temporal de la persona detinguda, s'ha de portar a terme en les condicions i amb la durada que s'acordi amb l'autoritat judicial d'emissió. En tot cas, la persona reclamada ha de tornar a Espanya per assistir a les vistes que li concerneixin en el marc del procediment de lliurament.

Article 53. Situació personal de la persona reclamada.

1. En el curs de l'audiència o de la vista a què es refereix l'article 51, el jutge central d'instrucció, un cop oït en tot cas el Ministeri Fiscal, ha de decretar la presó provisional o la llibertat provisional, i adoptar les mesures cautelars que siguin necessàries i proporcionades per assegurar la plena disponibilitat del reclamat, de conformitat amb les previsions de la Llei d'enjudiciament criminal.

2. El jutge ha de resoldre atenent les circumstàncies del cas i la finalitat d'assegurar l'execució de l'ordre europea de detenció i lliurament.

3. En qualsevol moment del procediment i en atenció a les circumstàncies del cas, el jutge, un cop escoltat el Ministeri Fiscal, pot acordar que cessi la situació de presó provisional, però en aquest cas ha d'adoptar alguna o algunes de les mesures cautelars referides a l'apartat 1 d'aquest article.

4. Contra les resolucions judicials a què es refereix aquest article es pot presentar un recurs d'apel·lació davant la sala penal de l'Audiència Nacional, en les mateixes condicions que estableix l'apartat 8 de l'article 51. És procedent la celebració d'una vista quan ho sol·liciti alguna de les parts.

Article 54. Terminis per a l'execució d'una ordre europea de detenció i lliurament.

1. L'ordre europea de detenció i lliurament s'ha de tramitar i executar amb caràcter d'urgència.

2. Si la persona reclamada consent en el lliurament, la resolució judicial s'ha d'adoptar en els deu dies següents a la celebració de l'audiència.

3. Si no hi ha consentiment, el termini màxim per adoptar una resolució ferma és de seixanta dies des que es produeix la detenció.

4. Quan per raons justificades no es pugui adoptar la decisió en els terminis assenyalats, aquests es poden prorrogar durant trenta dies més. S'ha de comunicar a l'autoritat judicial d'emissió aquesta circumstància i els seus motius i mentrestant s'han de mantenir les condicions necessàries per al lliurament.

Article 55. *Decisió de lliurament condicionada.*

1. Quan la infracció en què es basa l'ordre europea de detenció i lliurament estigui castigada amb una pena o una mesura de seguretat privativa de llibertat a perpetuïtat, l'execució de l'ordre europea de detenció i lliurament per l'autoritat judicial espanyola està subjecta a la condició que l'Estat membre d'emissió disposi en el seu ordenament una revisió de la pena imposada o l'aplicació de mesures de clemència a les quals la persona s'aculli amb vista a la no-execució de la pena o mesura.

2. Així mateix, quan la persona que sigui objecte de l'ordre europea de detenció i lliurament als efectes d'entaular una acció penal és de nacionalitat espanyola o resident a Espanya, el seu lliurament es pot supeditar, després de ser escoltada en aquest aspecte, a la condició que sigui retornada a Espanya per complir la pena o mesura de seguretat privatives de llibertat que pugui pronunciar en contra seva l'Estat d'emissió. El compliment d'aquesta condició s'articula a través del que es disposa per a la resolució de compliment de penes o mesures privatives de llibertat.

Article 56. *Decisió de lliurament suspesa.*

Quan la persona reclamada tingui algun procés penal pendent davant la jurisdicció espanyola per un fet diferent del qual motivi l'ordre europea de detenció i lliurament, l'autoritat judicial espanyola, encara que hagi resolt donar compliment a l'ordre, pot suspendre el lliurament fins a la celebració de judici o fins al compliment de la pena imposada.

En aquest cas l'autoritat judicial espanyola ha d'acordar, si així ho sol·licita l'autoritat judicial d'emissió, el lliurament temporal de la persona reclamada en les condicions que formalitzi per escrit amb aquesta autoritat judicial i que tenen caràcter vinculant per a totes les autoritats de l'Estat membre emissor.

Article 57. *Decisió en cas de concurrència de sol·licituds.*

1. En cas que dos o més estats membres hagin emès una ordre europea de detenció i lliurament en relació amb la mateixa persona, la decisió sobre la prioritat d'execució l'ha d'adoptar el jutge central d'instrucció, amb l'audiència prèvia del Ministeri Fiscal, tenint en compte totes les circumstàncies i, en particular, el lloc i la gravetat relativa dels delictes, les dates respectives de les ordres, així com el fet que l'ordre s'hagi dictat als efectes de la persecució penal o als efectes d'execució d'una pena o una mesura de seguretat privatives de llibertat.

2. En cas de concurrència entre una ordre europea de detenció i lliurament i una sol·licitud d'extradició presentada per un Estat tercer, l'autoritat judicial espanyola ha de suspendre el procediment i remetre tota la documentació al Ministeri de Justícia. La proposta de decisió sobre si s'ha de donar preferència a l'ordre europea de detenció i lliurament o a la sol·licitud d'extradició l'ha d'eleva el ministre de Justícia al Consell de Ministres, una vegada considerades totes les circumstàncies i, en particular, les que preveu l'apartat 1 i les esmentades en el conveni o acord aplicable. Aquest tràmit es regeix pel que disposa la Llei 4/1985, de 21 de març, d'extradició passiva.

3. En cas que es decideixi atorgar preferència a la sol·licitud d'extradició, s'ha de notificar a l'autoritat judicial espanyola, que ho ha de posar en coneixement de l'autoritat judicial d'emissió.

En cas que es decideixi atorgar preferència a l'ordre europea de detenció i lliurament, s'ha de notificar a l'autoritat judicial espanyola per tal que es continuï amb el procediment en el tràmit en què es va suspendre.

4. El que disposa aquest article s'entén sense perjudici de les obligacions derivades de l'Estatut del Tribunal Penal Internacional.

Article 58. *Lliurament de la persona reclamada.*

1. El lliurament de la persona reclamada l'ha de fer efectiu un agent de l'autoritat espanyola, amb la notificació prèvia a l'autoritat designada a aquest efecte per l'autoritat judicial d'emissió del lloc i dates fixades, sempre dins dels deu dies següents a la decisió judicial de lliurament.

2. Si per causes alienes al control d'algun dels estats d'emissió o d'execució no es pot verificar en aquest termini, les autoritats judicials implicades s'han de posar en contacte immediatament per fixar una nova data, dins d'un nou termini de deu dies des de la data inicialment fixada.

3. Excepcionalment, l'autoritat judicial pot suspendre provisionalment el lliurament per motius humanitaris greus, però el lliurament s'ha de dur a terme quan aquests motius deixin d'existir. El lliurament s'ha de verificar en els deu dies següents a la nova data que s'acordi quan aquests motius deixin d'existir.

4. En cas que s'hagi de suspendre o ajornar el lliurament de la persona reclamada perquè té algun procés penal pendent a Espanya i està privada de llibertat, s'ha de garantir que l'autoritat judicial espanyola que coneix del procediment de l'ordre europea de detenció i lliurament rep la informació sobre la futura posada en llibertat del reclamat per tal que adopti immediatament la decisió que correspongui sobre la seva situació personal als efectes del seu lliurament a l'autoritat d'execució.

Si la persona reclamada està complint condemna, el centre penitenciari ha de posar en coneixement de l'autoritat judicial espanyola que conegui del procediment de l'ordre europea de detenció i lliurament la data efectiva de compliment amb almenys quinze dies d'antelació, per tal que aquest pugui adoptar la decisió que correspongui sobre la seva situació personal.

En cas que la persona reclamada es trobi en presó provisional en una causa oberta a Espanya, el tribunal que conegui d'aquest procediment ha de posar immediatament el reclamat a disposició de l'autoritat judicial espanyola que conegui del procediment d'ordre europea de detenció i lliurament, i ha de comunicar amb prou antelació la seva decisió d'acordar la llibertat en el seu procediment, per tal que s'adopti en el termini de setanta-dues hores la decisió sobre la seva situació personal per garantir l'execució del lliurament.

5. Si, un cop transcorreguts els terminis màxims per al lliurament, la persona reclamada no ha estat rebuda per l'Estat d'emissió, s'ha de procedir a la posada en llibertat de la persona reclamada o a l'aplicació de les mesures que siguin procedents d'acord amb la Llei d'enjudiciament criminal si té alguna causa pendent a Espanya, sense que això sigui fonament per denegar l'execució d'una posterior ordre europea de detenció i lliurament basada en els mateixos fets.

6. En tot cas, en el moment del lliurament el secretari judicial ha de posar en coneixement de l'autoritat judicial d'emissió el període de privació de llibertat que hagi patit la persona a què es refereixi l'ordre europea de detenció i lliurament, a fi que sigui deduït de la pena o mesura de seguretat que s'imposi, així com si el detingut va renunciar o no al principi d'especialitat.

Article 59. *Lliurament d'objectes.*

1. A petició de l'autoritat judicial emissora o per iniciativa pròpia, el jutge central d'instrucció ha d'intervenir i lliurar, de conformitat amb el dret intern, els objectes que

constitueixin un mitjà de prova o efectes del delictes, sense perjudici dels drets que l'Estat espanyol o tercers puguin haver adquirit sobre aquests. En aquest cas, una vegada conclòs el judici, s'ha de procedir a la seva restitució.

2. Els objectes esmentats a l'apartat anterior s'han de lliurar encara que l'ordre europea de detenció i lliurament no es pugui executar a causa de la mort o l'evasió de la persona reclamada.

3. En cas que els béns estiguin subjectes a embargament o decomís a Espanya, l'autoritat judicial espanyola pot denegar el seu lliurament o efectuar-lo amb caràcter merament temporal, si això és necessari per al procés penal pendent.

CAPÍTOL IV

Altres disposicions

Article 60. Aplicació del principi d'especialitat a l'execució d'una ordre europea de detenció i lliurament.

1. El consentiment o autorització per a l'enjudiciament, condemna o detenció amb vista a l'execució d'una pena o d'una mesura de seguretat privativa de llibertat, per tota infracció comesa abans del lliurament d'una persona i que sigui diferent de la que va motivar aquest lliurament a l'Estat espanyol, es presumeix que existeix sempre que l'Estat de l'autoritat judicial d'execució hagi notificat a la Secretaria General del Consell de la Unió Europea la seva disposició favorable en aquest sentit, llevat que en un cas particular l'autoritat judicial d'execució declari el contrari en la seva resolució de lliurament.

2. Si no s'ha notificat la declaració a què es refereix l'apartat anterior, la persona lliurada a Espanya no pot ser processada, condemnada o privada de llibertat per una infracció comesa abans del seu lliurament diferent de la que hagués motivat aquesta, llevat que l'Estat d'execució ho autoritzi. A aquest efecte, l'autoritat judicial d'emissió espanyola ha de presentar a l'autoritat judicial d'execució una sol·licitud d'autorització, acompanyada de la informació que esmenta l'article 36.

3. En el supòsit que Espanya sigui l'Estat d'execució, mentre no es practiqui la notificació a la Secretaria General del Consell a què es refereix l'apartat 1, per a l'enjudiciament, la condemna o la detenció amb vista a l'execució d'una condemna o mesura de seguretat privativa de llibertat per qualsevol infracció comesa abans del lliurament d'una persona i que sigui diferent de la que va motivar aquest lliurament, l'Estat d'emissió ha de sol·licitar l'autorització a la que es refereix l'apartat anterior.

Per resoldre sobre l'autorització s'ha d'escotar el Ministeri Fiscal durant el termini de cinc dies. Un cop escoltat, s'ha de designar un advocat per a la defensa dels interessos del reclamat, si no en té cap, i se li ha de donar trasllat per tal que pugui formular al·legacions en termini de cinc dies. El jutge central d'instrucció ha de resoldre per mitjà d'una interlocutòria motivada en el termini de deu dies, sense que la tramitació de la sol·licitud rebuda pugui excedir el termini de trenta dies des de la seva recepció. S'ha de concedir l'autorització si es donen les condicions per executar una ordre europea de detenció i lliurament i no concorre cap de les causes previstes per denegar-ne l'execució.

4. Els apartats anteriors no són aplicables quan concorri alguna de les circumstàncies següents:

a) Quan la persona hagi renunciat expressament davant l'autoritat judicial d'execució al principi d'especialitat abans del lliurament.

b) Quan la persona hagi renunciat expressament, després del lliurament, a acollir-se al principi d'especialitat en relació amb determinades infraccions anteriors al seu lliurament. La renúncia s'ha d'efectuar davant l'autoritat judicial competent de l'Estat membre emissor, i se n'ha d'estendre una acta d'acord amb el dret intern d'aquest. La renúncia s'ha d'efectuar en condicions que posin de manifest que la persona ho ha fet voluntàriament i amb plena consciència de les conseqüències que això causa. A aquest efecte, la persona té dret a l'assistència d'un advocat.

c) Quan, havent tingut l'oportunitat de sortir del territori de l'Estat membre al qual hagi estat lliurada, la persona no ho hagi fet en un termini de quaranta-cinc dies des de la seva posada en llibertat definitiva, o hagi tornat a aquest territori després d'haver-ne sortit.

d) Quan la infracció no sigui sancionable amb una pena o mesura de seguretat privatives de llibertat.

e) Quan el procés penal no conclou amb l'aplicació d'una mesura restrictiva de la llibertat individual de la persona.

f) Quan la persona estigui subjecta a una pena o mesura no privativa de llibertat, incloses les sancions pecuniàries, o a una mesura equivalent, encara que aquesta pena o mesura puguin restringir la seva llibertat individual.

Article 61. *Lliurament ulterior a una extradició.*

1. En cas que la persona reclamada hagi estat extradida a Espanya des d'un Estat tercer, i que aquesta estigui protegida per disposicions de l'acord en virtut del qual hagi estat extradida relatives al principi d'especialitat, l'autoritat judicial espanyola d'execució ha de sol·licitar l'autorització de l'Estat que l'hagi extradit per tal que pugui ser lliurada a l'Estat d'emissió. Els terminis que preveu l'article 54 comencen a comptar en la data en què aquestes regles relatives al principi d'especialitat es deixin d'aplicar.

2. Mentre es tramita l'autorització, l'autoritat judicial espanyola d'execució ha de garantir que se segueixen donant les condicions materials necessàries per a un lliurament efectiu.

Article 62. *Extradició ulterior.*

1. Quan una persona hagi estat lliurada a Espanya en virtut d'una ordre europea de detenció i lliurament, si posteriorment en sol·licita l'extradició un Estat que no sigui membre de la Unió Europea, no es pot atorgar aquesta extradició sense el consentiment de l'autoritat judicial d'execució que va acordar el lliurament, a l'efecte del qual el jutge central d'instrucció ha de cursar la sol·licitud pertinent.

2. Si les autoritats judicials espanyoles han acordat el lliurament d'una persona a un altre Estat membre de la Unió Europea, en virtut d'una ordre europea de detenció i lliurament, i els és sol·licitat el seu consentiment per les autoritats judicials d'emissió amb la finalitat de procedir a la seva extradició a un Estat no membre tercer de la Unió Europea, aquest consentiment s'ha de prestar de conformitat amb els convenis bilaterals o multilaterals en què Espanya sigui part, i la petició d'autorització té la consideració de demanda d'extradició a aquests efectes.

TÍTOL III

Resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 63. *Resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.*

1. Les sentències el règim de reconeixement i execució de les quals es regula en aquest títol són aquelles resolucions judicials fermes emeses per l'autoritat competent d'un Estat membre després de la celebració d'un procés penal, per les quals es condemna una persona física a una pena o mesura privativa de llibertat com a conseqüència de la comissió d'una infracció penal, incloses les mesures d'internament imposades de conformitat amb la Llei orgànica reguladora de la responsabilitat penal dels menors.

2. El que disposa aquest títol s'aplica únicament a les penes o mesures pendents, totalment o parcialment, d'execució. Quan hagin estat totalment complertes, la seva consideració en un nou procés penal es regeix per la Llei orgànica 7/2014, de 12 de novembre, sobre intercanvi d'informació d'antecedents penals i consideració de resolucions judicials penals a la Unió Europea.

Article 64. *Autoritats judicials competents a Espanya per transmetre i executar una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.*

1. Són autoritats competents per a la transmissió d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat els jutges de vigilància penitenciària, així com els jutges de menors quan es tracti d'una mesura imposada de conformitat amb la Llei orgànica reguladora de la responsabilitat penal dels menors. En els supòsits en què no s'hagi donat inici al compliment de la condemna, és autoritat competent el tribunal que hagi dictat la sentència en primera instància.

2. L'autoritat competent per reconèixer i acordar l'execució d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat és el jutge central penal. Per portar-ne a terme l'execució, és competent el jutge central de vigilància penitenciària. Quan la resolució es refereixi a una mesura d'internament en règim tancat d'un menor, la competència correspon al jutge central de menors.

3. L'autoritat judicial ha de remetre al Ministeri de Justícia, en el termini de tres dies des de la seva emissió o des del seu reconeixement i execució, una còpia dels certificats transmesos o reconeguts a Espanya.

CAPÍTOL II

Transmissió d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat

Article 65. *Sol·licituds de transmissió de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.*

1. Es pot transmetre una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat tant d'ofici per part de l'autoritat judicial espanyola competent com a sol·licitud de l'Estat d'execució o de la persona condemnada.

La sol·licitud de la persona condemnada per tal que s'iniciï un procediment per a la transmissió de la resolució es pot efectuar davant l'autoritat competent espanyola o davant la de l'Estat d'execució.

Les sol·licituds de l'autoritat competent de l'Estat d'execució i de la persona condemnada no obliguen l'autoritat judicial espanyola competent a la transmissió de la resolució.

2. Abans de l'inici de l'execució de la condemna, en cas que la persona condemnada no n'estigui complint cap altra, el jutge o tribunal sentenciador, una vegada la sentència sigui ferma, pot transmetre la resolució a l'autoritat competent de l'Estat d'execució directament o a través del jutge de vigilància penitenciària.

Article 66. *Requisits per transmetre una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.*

1. L'autoritat judicial espanyola competent pot transmetre una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat a l'autoritat competent d'un altre Estat membre de la Unió Europea per tal que procedeixi a la seva execució, sempre que concorrin els requisits següents:

- a) Que el condemnat es trobi a Espanya o a l'Estat d'execució.

b) Que l'autoritat judicial espanyola consideri que l'execució de la condemna per part de l'Estat d'execució contribuirà a assolir l'objectiu de facilitar la reinserció social del condemnat, després d'haver consultat l'Estat d'execució, quan correspongui.

c) Que hi hagi el consentiment del condemnat, llevat que aquest no sigui necessari, en els termes que preveu l'article següent.

2. El fet que, a més de la condemna a la pena o mesura de seguretat privativa de llibertat, s'hagi imposat una sanció pecuniària o decomís que encara no hagi estat abonada o executat, no impedeix la transmissió de la resolució per la qual s'imposen penes o mesures privatives de llibertat. Els pronunciaments condemnatoris de caràcter patrimonial poden emparar la transmissió de resolucions judicials de decomís o de sancions pecuniàries per part del jutge o tribunal sentenciador.

3. Abans de transmetre la resolució, l'autoritat judicial competent s'ha d'assegurar que no hi ha cap sentència condemnatòria pendent d'esdevenir ferma en relació amb el condemnat.

Article 67. *Consentiment del condemnat.*

1. La transmissió de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat per part de l'autoritat judicial espanyola competent a un altre Estat membre per al seu reconeixement i execució, exigeix sol·licitar prèviament el consentiment del condemnat davant l'autoritat judicial competent, que a aquest efecte ha d'estar assistit per un advocat i, si s'escau, d'un intèrpret i ha d'haver estat informat en termes clars i comprensibles de la finalitat de l'audiència i del consentiment.

2. Tanmateix, no cal el seu consentiment quan l'Estat d'execució sigui:

a) L'Estat de nacionalitat del condemnat en què tingui vincles atenent la seva residència habitual i els seus llaços familiars, laborals o professionals.

b) L'Estat membre al qual el condemnat hagi de ser expulsat una vegada posat en llibertat sobre la base d'una ordre d'expulsió o trasllat continguda en la sentència o en una resolució judicial o administrativa derivada de la sentència.

c) L'Estat membre al qual el condemnat s'hagi fugat o hagi tornat davant el procés penal obert contra ell a Espanya o per haver estat condemnat a Espanya.

3. En tot cas, l'autoritat judicial competent ha de donar l'oportunitat al condemnat que es trobi a Espanya de formular verbalment o per escrit la seva opinió. Aquesta s'ha de tenir en compte en decidir sobre la transmissió de la resolució i s'ha de remetre a l'autoritat de l'Estat d'execució juntament amb la resta de la documentació.

Quan la persona condemnada, a causa de la seva edat o estat físic o psíquic, no pugui donar la seva opinió, aquesta s'ha de sol·licitar a través del seu representant legal.

Article 68. *Consultes sobre la transmissió de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat entre l'Estat d'emissió i el d'execució.*

1. Abans de la transmissió de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat, l'autoritat judicial competent pot consultar l'autoritat competent de l'Estat d'execució, per tots els mitjans apropiats, sobre els aspectes que permetin concloure que la transmissió de la resolució contribuirà a facilitar la reinserció del condemnat.

2. Aquesta consulta és obligatòria en els casos en què la resolució es transmeti a un Estat d'execució diferent d'aquell en què el condemnat viu i del qual és nacional o d'aquell al qual s'hagi d'expulsar una vegada posat en llibertat.

3. Quan l'Estat d'execució hagi respost a la consulta formulada, l'autoritat judicial competent ha de decidir si transmet o no la resolució o si la retira, en cas que aquesta ja s'hagi transmès.

Article 69. Documentació de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Una vegada l'autoritat judicial competent hagi decidit l'execució de la sentència condemnatòria en un altre Estat membre de la Unió Europea, ha de transmetre a l'autoritat competent aquesta sentència juntament amb el certificat que figura a l'annex II, degudament emplenat.

Article 70. Notificació de la transmissió de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

La interlocutòria per la qual l'autoritat judicial competent acordi la transmissió de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat s'ha de notificar personalment al condemnat, assistit d'un intèrpret si és necessari i d'acord amb el certificat de l'annex III.

Quan, en dictar-se la interlocutòria, el condemnat es trobi a l'Estat d'execució, s'ha de transmetre el certificat de l'annex III a l'autoritat judicial competent d'aquell per tal que porti a terme aquesta notificació.

Article 71. Transmissió de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

1. La resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat s'ha de transmetre a un únic Estat d'execució.

2. Es pot transmetre a un dels estats membres següents:

a) L'Estat del qual el condemnat és nacional i en el qual tingui la seva residència habitual.

b) L'Estat del qual el condemnat és nacional i al qual, d'acord amb la sentència o una resolució administrativa, serà expulsat una vegada posat en llibertat.

c) Qualsevol altre Estat membre l'autoritat competent del qual consenti que se li transmeti la resolució.

d) Qualsevol altre Estat membre, sense necessitat de sol·licitar-ne el consentiment, quan així ho hagi declarat davant la Secretaria General del Consell de la Unió Europea, sempre que hi hagi reciprocitat i concorri almenys un dels requisits següents:

1r Que el condemnat resideixi de manera legal i continuada en aquest Estat des de fa almenys cinc anys i hi mantingui el seu dret de residència permanent.

2n Que sigui nacional d'aquest Estat d'execució però no hi tingui la seva residència habitual.

3. La transmissió de la resolució s'ha de comunicar al jutge o tribunal que va dictar la sentència condemnatòria.

Article 72. Sol·licitud del jutge de vigilància penitenciària de mesures cautelars sobre el condemnat per a la seva adopció per part de l'autoritat d'execució.

Si el condemnat es troba a l'Estat d'execució, el jutge de vigilància penitenciària, a instància del Ministeri Fiscal, pot demanar a l'autoritat competent de l'Estat d'execució que adopti una mesura restrictiva de la llibertat personal del condemnat o qualsevol altra mesura destinada a garantir la seva permanència en aquest territori. Aquesta sol·licitud es pot fer fins i tot abans que l'autoritat d'execució rebí la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat o abans que decideixi si procedeix a la seva execució.

Si l'autoritat d'execució adopta una mesura privativa de llibertat del condemnat, el temps que transcorre privat de llibertat s'ha d'abonar en la liquidació de condemna corresponent.

Article 73. Trasl·lat del condemnat a l'Estat d'execució.

1. Quan l'autoritat d'execució comuniqui que accepta l'execució de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat, s'ha de procedir al trasllat del condemnat a l'Estat d'execució si aquest es troba a Espanya.

2. El termini per fer efectiu aquest trasllat no pot superar els trenta dies des de l'adopció per part de l'Estat d'execució de la resolució ferma sobre el reconeixement i l'execució de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

En cas que, per circumstàncies imprevistes, no sigui possible el trasllat en aquest termini, l'autoritat judicial competent n'ha d'informar immediatament l'autoritat d'execució i ha d'acordar una nova data per al trasllat, que s'ha de dur a terme en un termini màxim de deu dies des de la nova data acordada.

Article 74. Retirada de la resolució per la qual el jutge de vigilància penitenciària emissor imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

1. Abans del començament de l'execució de la condemna, el jutge de vigilància penitenciària, després d'escoltar el Ministeri Fiscal i les parts personades durant cinc dies, pot acordar la retirada del certificat mitjançant una interlocutòria motivada que s'ha de dictar en el termini de cinc dies i en què s'ha de sol·licitar a l'Estat d'execució que no adopti cap mesura d'execució.

La retirada del certificat es pot portar a terme en els casos següents:

a) Si no hi ha hagut cap consulta prèvia i rep de l'autoritat d'execució un dictamen o judici relatiu que el compliment de la condemna a l'Estat d'execució no contribuirà a l'objectiu de facilitar la reinserció social ni la reintegració amb èxit del condemnat en la societat.

b) Si no s'arriba a un acord amb l'autoritat d'execució en relació amb l'execució parcial de la condemna.

c) Si, després de sol·licitar informació a l'autoritat d'execució sobre les disposicions aplicables en matèria de llibertat anticipada o condicional, no s'arriba a un acord sobre la seva aplicació.

2. Quan l'Estat d'execució ho sol·liciti, el jutge de vigilància penitenciària pot comunicar a l'autoritat d'execució les disposicions aplicables en dret espanyol en relació amb la llibertat anticipada o condicional del condemnat, així com sol·licitar-li informació sobre les disposicions aplicables en aquesta matèria en virtut de la legislació de l'Estat d'execució. El jutge de vigilància penitenciària, un cop rebuda aquesta informació i després d'escoltar les parts personades durant cinc dies, ha de dictar una interlocutòria motivada en el termini de cinc dies més. La interlocutòria ha de contenir les disposicions que ha d'aplicar l'autoritat d'execució o ha d'acordar retirar el certificat.

Article 75. Conseqüències en el procés espanyol de l'execució en un altre Estat membre de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Una vegada iniciada l'execució de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat, el jutge de vigilància penitenciària deixa de ser competent per adoptar resolucions sobre la pena o mesura privativa de llibertat imposada al condemnat, inclosos els motius de la llibertat anticipada o condicional, sense perjudici del que preveu l'apartat 2 de l'article anterior.

Aquesta circumstància, així com la posterior retirada del certificat o la reversió de l'execució a Espanya, s'ha de comunicar als òrgans sentenciadors que hagin pronunciat la condemna privativa de llibertat l'execució de la qual ha estat transmesa, retirada o revertida.

Article 76. *Reversió de l'execució de la condemna a Espanya.*

Es pot reprendre l'execució de la condemna a Espanya quan l'autoritat competent de l'Estat d'execució informi el jutge de vigilància penitenciària de la no-execució de la condemna com a conseqüència de la fuga del condemnat.

CAPÍTOL III

Execució d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat

Article 77. *Requisits per al reconeixement i l'execució a Espanya d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.*

1. El jutge central penal reconeix les resolucions per les quals s'imposen penes o mesures privatives de llibertat transmeses per altres estats membres de la Unió Europea quan d'aquesta manera es faciliti la reinserció social del condemnat i es doni alguna de les circumstàncies següents:

- a) Que el condemnat sigui espanyol i resideixi al nostre país.
- b) Que el condemnat sigui espanyol i hagi de ser expulsat a Espanya amb motiu d'aquesta condemna.
- c) Encara que no es donin aquestes condicions, si el jutge central penal ha consentit l'execució de la sentència a Espanya llevat que, en virtut de les declaracions efectuades per l'Estat espanyol, aquest consentiment no sigui necessari.

2. L'execució a Espanya d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat transmesa per l'Estat d'emissió no està subjecta a control de la doble tipificació quan es refereixi a fets tipificats com alguns dels delictes que enumera l'apartat 1 de l'article 20, sempre que estiguin castigats a l'Estat d'emissió amb penes o mesures privatives de llibertat la durada màxima de les quals sigui almenys de tres anys.

Article 78. *Consultes sobre la transmissió d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.*

1. El jutge central penal ha de contestar les sol·licituds d'informació dirigides per l'autoritat d'emissió relatives a la transmissió al nostre país d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat en un termini màxim de vint dies des de la seva recepció.

2. Quan la consulta tingui per objecte conèixer les possibilitats de reinserció social del condemnat a Espanya, el jutge central penal l'ha d'escoltar si és a Espanya, ha de sol·licitar la informació que consideri necessària sobre l'arrelament del condemnat al nostre país, ha d'escoltar en aquest sentit el Ministeri Fiscal, i ha de remetre la seva resposta a l'autoritat que ha fet la consulta.

3. En els casos en què no hi hagi hagut consulta i una vegada s'hagin transmès la sentència i el certificat, el jutge central penal pot remetre un dictamen sobre l'eventual execució de la condemna a Espanya i la seva contribució a la reinserció social del condemnat.

Article 79. *Sol·licitud de transmissió d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.*

El jutge central penal, d'ofici o a sol·licitud del condemnat, pot sol·licitar a l'autoritat competent de l'Estat d'emissió, amb l'audiència prèvia al Ministeri Fiscal o a iniciativa d'aquest, la transmissió d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat per a la seva execució a Espanya.

Article 80. Acord per a l'execució parcial de la condemna.

1. El jutge central penal ha de consultar a l'autoritat competent de l'Estat d'emissió sobre el possible reconeixement i execució parcial de la resolució condemnatòria, abans de decidir que denega el reconeixement i l'execució de la resolució de manera total.

2. D'acord amb el que preveu l'apartat anterior i pel que fa a les circumstàncies del cas concret, el jutge central penal pot arribar a un acord amb l'autoritat competent de l'Estat d'emissió per reconèixer i executar parcialment la resolució condemnatòria. A manca d'acord, el certificat ha de ser retornat.

L'acord sobre el reconeixement i l'execució parcials de la resolució no pot suposar, en cap cas, l'augment de la durada de la condemna.

Article 81. Procediment per al reconeixement de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat als efectes del seu compliment a Espanya.

1. Dins dels cinc dies següents a la recepció del certificat, s'ha de donar trasllat al Ministeri Fiscal per tal que en el termini de deu dies es pronunciï sobre la procedència del reconeixement i l'execució de la resolució.

2. El jutge central penal ha de comprovar si concorre alguna causa de denegació del reconeixement o de l'execució, i també si el condemnat ha prestat el consentiment, llevat que aquest no sigui necessari en virtut de la legislació de l'Estat d'emissió. En tot cas, no és necessari el consentiment del condemnat quan:

- a) Sigui espanyol i resideixi a Espanya.
- b) S'hagi d'expulsar a Espanya una vegada posat en llibertat a l'Estat d'emissió en virtut d'una ordre d'expulsió o trasllat continguda en la sentència o en una resolució judicial o administrativa derivada de la sentència.
- c) S'hagi fugat o hagi tornat a Espanya per la condemna dictada o pel procés penal seguit a l'Estat d'emissió.

3. El jutge central penal ha de resoldre, mitjançant una interlocutòria en el termini de deu dies més, el reconeixement de la resolució condemnatòria o la seva denegació.

En tot cas, en el termini de noranta dies la interlocutòria motivada que reconegui o denegui l'execució ha de ser ferma i s'ha de remetre, si s'escau, al jutge central de vigilància penitenciària per tal que s'executi la pena o mesura privativa de llibertat.

4. La interlocutòria ha de determinar el període total de privació de llibertat que s'hagi de complir a Espanya, deduint-ne exclusivament el que ja s'hagi complert a l'Estat d'emissió o el que sigui procedent en virtut del temps que hagi passat el condemnat en presó preventiva o qualsevol altra mesura restrictiva de la seva llibertat que, adoptada per l'autoritat de l'Estat d'emissió, sigui computable.

Article 82. Retirada del certificat de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Si l'autoritat competent de l'Estat d'emissió notifica la retirada del certificat abans del començament de l'execució de la condemna, el jutge central penal ha d'arxivar el procediment i li ha de remetre les actuacions.

En la devolució del certificat s'ha de fer constar el temps que, si s'escau, el condemnat hagi passat privat de llibertat a Espanya en compliment d'alguna mesura cautelar.

Article 83. Adaptació de condemna.

1. En cas que la durada de la condemna imposada en la resolució sigui incompatible amb la legislació espanyola vigent en el moment en què se sol·licita el reconeixement de la resolució perquè s'ha superat el límit de la pena màxima prevista per a aquest delictes, el jutge central penal pot adaptar la condemna. L'adaptació consisteix a limitar la durada

de la condemna al màxim del que preveu la referida legislació per als delictes pels quals l'afectat és condemnat.

2. En cas que la condemna, per la seva naturalesa, sigui incompatible amb la legislació espanyola, el jutge central penal pot adaptar la condemna a la pena o mesura que preveu la nostra legislació per als delictes pels quals l'afectat és condemnat. La pena adaptada ha de correspondre a la pena imposada en la resolució judicial estrangera i, en conseqüència, no es pot transformar en pena d'una altra naturalesa com la pena de multa.

3. En cap d'aquests supòsits l'adaptació pot agreujar la condemna imposada a l'Estat d'emissió.

Article 84. Ajornament del reconeixement de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

1. El jutge central penal ha d'ajornar el reconeixement de la resolució condemnatòria quan el certificat que li hagi remès l'autoritat competent de l'Estat d'emissió estigui incomplet o no correspongui manifestament a la resolució que s'ha d'executar.

2. El nou termini concedit per tal que l'autoritat d'emissió pugui completar o corregir el certificat no pot superar els seixanta dies.

Article 85. Denegació del reconeixement i l'execució de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

1. El jutge central penal ha de denegar el reconeixement i l'execució de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat, a més dels supòsits previstos als articles 32 i 33, en els casos següents:

a) Quan en virtut de la seva edat, la persona condemnada no hagi pogut ser declarada penalment responsable pels fets motivadors de la resolució condemnatòria, d'acord amb la legislació penal espanyola.

b) Quan l'autoritat judicial espanyola competent constati que, en el moment de rebre la resolució condemnatòria, la part de la condemna que queda per complir és inferior a sis mesos.

c) Quan, sense perjudici del que preveu l'article 81, la resolució transmesa imposi una mesura privativa de llibertat que no sigui executable d'acord amb el dret espanyol.

d) Quan, abans de decidir sobre el reconeixement i l'execució de la resolució condemnatòria, el jutge central penal presenti una sol·licitud perquè la persona de què es tracti sigui processada, condemnada o privada de llibertat a Espanya per una infracció comesa amb anterioritat al seu trasllat i diferent de la que l'hagués motivat, i l'autoritat competent de l'Estat d'emissió no doni el seu consentiment.

e) Quan no es compleixin els requisits exigits per a la transmissió d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

2. En cas que concorri algun dels motius de denegació del reconeixement i l'execució previstos a les lletres a) i c) de l'apartat 1 o a l'apartat 3 de l'article 32, a l'apartat 1 de l'article 33 o a les lletres c) i e) de l'apartat anterior, abans de denegar el reconeixement i l'execució de la resolució, el jutge central penal ha de consultar l'autoritat competent de l'Estat d'emissió per tal que aclareixi la situació i, si s'escau, repari el defecte en què s'hagi incorregut.

Article 86. Legislació aplicable en l'execució de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

1. El jutge central de vigilància penitenciària ha d'executar la resolució condemnatòria d'acord amb el que disposa l'ordenament jurídic espanyol, amb deducció del període de privació de llibertat ja complert, si s'escau, a l'Estat d'emissió en relació amb la mateixa resolució condemnatòria, del període total que s'hagi de complir a Espanya.

No obstant això, els efectes de la resolució transmesa sobre les condemnes dictades pels tribunals espanyols, o sobre les resolucions que, d'acord amb el que disposa el paràgraf tercer de l'article 988 de la Llei d'enjudiciament criminal, fixin els límits de compliment de condemna, es determinen d'acord amb el que disposen l'article 14 i la disposició addicional única de la Llei orgànica 7/2014, de 12 de novembre, sobre intercanvi d'informació d'antecedents penals i consideració de resolucions judicials penals a la Unió Europea.

2. El jutge central de vigilància penitenciària és l'única autoritat competent per determinar el procediment d'execució i les mesures connexes que s'han d'adoptar, inclosa l'eventual concessió de la llibertat condicional. Si l'autoritat d'emissió informa de la data en virtut de la qual el condemnat tindria dret a gaudir de la llibertat condicional, d'acord amb el seu ordenament jurídic, el jutge central de vigilància penitenciària la pot tenir en compte.

Article 87. Mesures cautelars restrictives de la llibertat del condemnat quan es trobi a Espanya.

1. Si el condemnat es troba a Espanya, a instàncies de l'autoritat d'emissió o del Ministeri Fiscal, el jutge central penal pot adoptar mesures cautelars restrictives de la llibertat del condemnat que en garanteixin la permanència a Espanya fins al reconeixement i l'execució de la condemna.

2. Un cop rebuda aquesta sol·licitud, el jutge central penal pot ordenar la detenció del condemnat i, una vegada posat a la seva disposició, ha de celebrar una compareixença en la forma que preveu la Llei d'enjudiciament criminal. També pot ordenar una altra mesura cautelar restrictiva de la llibertat del condemnat, sempre de conformitat amb les normes que preveu la Llei d'enjudiciament criminal.

3. Aquestes mesures les pot sol·licitar l'autoritat d'emissió abans de transmetre la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

4. El temps de detenció i el de presó provisional s'han de computar en la liquidació de la condemna que s'ha d'executar a Espanya en virtut del reconeixement i l'execució de la resolució per a la garantia de la qual es va adoptar la mesura.

Article 88. Trasllet del condemnat a Espanya per al compliment de la privació de llibertat.

Si la persona condemnada es troba a l'Estat d'emissió ha de ser traslladada a Espanya en el moment acordat entre l'autoritat d'emissió i el jutge central penal, sempre dins dels trenta dies següents a la fermesa de la interlocutòria de reconeixement i execució de la resolució.

Si a causa de circumstàncies imprevistes no es pot efectuar el trasllat del condemnat en el moment acordat, s'ha de fixar una nova data, immediata a la desaparició d'aquestes circumstàncies, des de la qual s'ha de verificar el trasllat en el termini de deu dies.

Article 89. Suspensió de l'execució d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

El jutge central penal ha de suspendre l'execució de la resolució tan aviat com l'autoritat competent de l'Estat d'emissió l'informi de l'adopció de qualsevol resolució o mesura que tingui per efecte anul·lar o deixar sense efecte la resolució.

Article 90. Devolució a l'autoritat d'emissió de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.

Si, durant l'execució de la resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat, el condemnat es fuga, el jutge central de vigilància penitenciària ho ha de posar en coneixement, sense dilació, del jutge central penal que, a més de comunicar aquesta incidència a l'autoritat d'emissió, ha d'investigar les responsabilitats penals en que hagi pogut incórrer el condemnat.

Quan sigui procedent la devolució del certificat s'ha de fer constar el temps que el condemnat ha passat privat de llibertat a Espanya en execució d'aquesta resolució.

Article 91. *Execució de condemnes arran d'una ordre europea de detenció i lliurament.*

Quan es denegui o es condicioni una ordre europea de detenció i lliurament amb fonament en la nacionalitat espanyola del condemnat, el jutge central penal ha d'aplicar les disposicions d'aquest capítol als efectes de compliment de la condemna imposada a l'altre Estat membre, per impedir la impunitat del condemnat.

CAPÍTOL IV

Altres disposicions

Article 92. *Aplicació del principi d'especialitat a l'execució d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat.*

1. La persona traslladada a Espanya en el marc d'un procés de reconeixement i execució d'una resolució per la qual s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat no pot ser processada, condemnada, ni privada de llibertat a Espanya com a conseqüència de la comissió d'una infracció anterior i diferent de la que hagi motivat el trasllat.

2. L'apartat anterior no és aplicable quan concorri alguna de les circumstàncies següents:

a) Quan la persona condemnada hagi tingut l'oportunitat de sortir d'Espanya i no ho hagi fet en el termini de quaranta-cinc dies des de la seva posada en llibertat definitiva, o bé ho ha fet però hi ha tornat després d'haver-ne sortit.

b) Quan la infracció no sigui sancionable amb una pena privativa de llibertat o una interlocutòria d'internament.

c) Quan el procés penal no conclogui amb l'aplicació d'una mesura que restringeixi la llibertat individual.

d) Quan la persona condemnada pugui estar sotmesa a una sanció o mesura no privativa de llibertat, encara que puguin restringir la seva llibertat individual.

e) Quan el condemnat hagi donat el seu consentiment al trasllat.

f) Quan la persona condemnada hagi renunciat després del trasllat, de manera expressa i voluntària, a acollir-se al principi d'especialitat en relació amb determinades infraccions anteriors al seu trasllat.

La renúncia l'ha de fer el condemnat, assistit d'un advocat, davant el jutge central penal, que n'ha d'estendre acta.

g) Quan l'Estat d'emissió doni el seu consentiment, d'acord amb el que preveu l'apartat següent.

3. El jutge central penal, com a autoritat d'execució, ha de remetre la corresponent sol·licitud de consentiment a l'autoritat competent de l'Estat d'emissió, acompanyada d'una ordre europea de detenció i lliurament.

4. En el supòsit que Espanya sigui l'Estat emissor, les autoritats judicials competents han de consentir la no-aplicació del principi d'especialitat quan l'Estat d'execució li presenti una sol·licitud de consentiment acompanyada d'una ordre europea de detenció i lliurament i hi hagi l'obligació de lliurament d'acord amb el que preveu aquesta Llei.

En aquest cas, l'autoritat judicial espanyola competent ha de donar el seu consentiment en un termini no superior a trenta dies des de la recepció de la sol·licitud.

TÍTOL IV

Resolució de llibertat vigilada

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 93. *Resolució de llibertat vigilada.*

1. Les sentències el règim de reconeixement i execució de les quals es regula per aquest títol són aquelles resolucions fermes dictades per l'autoritat competent d'un Estat membre per les quals s'imposa una pena o mesura privativa de llibertat o alguna de les mesures que preveu l'article 94 a una persona física, quan en relació amb el seu compliment s'acordi:

a) La llibertat condicional en virtut de la sentència esmentada o mitjançant una resolució ulterior de llibertat vigilada.

b) La suspensió de la condemna, en part o en la seva totalitat, imposant una o més mesures de llibertat vigilada que es poden incloure en la mateixa sentència o determinar-se en una resolució de llibertat vigilada a part.

c) La substitució de la pena per una altra que imposi una privació d'un dret, una obligació o una prohibició que no constitueixi ni una pena o mesura privativa de llibertat, ni una sanció pecuniària.

d) D'acord amb el dret de l'Estat d'emissió, una condemna condicional mitjançant la qual s'imposa una o més mesures de llibertat vigilada, que, si s'escau, pot diferir de manera condicional la pena privativa de llibertat imposada.

2. Es regeixen també per les disposicions d'aquest títol el reconeixement i l'execució de la resolució de llibertat vigilada quan l'hagi adoptat l'autoritat competent per a l'execució de la pena o mesura privativa de llibertat a l'Estat d'emissió.

3. Les disposicions d'aquest títol no s'apliquen als supòsits de reconeixement i execució de resolucions que imposin penes privatives de llibertat, sancions pecuniàries o decomís previstos en aquesta Llei.

Article 94. *Àmbit d'aplicació de la resolució de llibertat vigilada.*

Són susceptibles de transmissió i execució en un altre Estat membre de la Unió Europea o de recepció per part de les autoritats judicials espanyoles competents les mesures de llibertat vigilada següents:

a) L'obligació de la persona condemnada de comunicar a una autoritat específica qualsevol canvi de domicili o lloc de treball.

b) La prohibició d'entrar en determinades localitats, llocs o zones definides de l'Estat d'emissió o d'execució.

c) La imposició de limitacions respecte a la sortida del territori de l'Estat d'execució.

d) Els requeriments relatius a la conducta, la residència, l'educació i la formació o les activitats d'oci, o que estableixin límits o determinin modalitats de l'exercici d'una activitat professional.

e) L'obligació de presentar-se en determinades dates davant una autoritat específica.

f) L'obligació d'evitar qualsevol contacte amb determinades persones.

g) L'obligació d'evitar qualsevol contacte amb determinats objectes que la persona condemnada ha utilitzat o podria utilitzar per cometre infraccions penals.

h) L'obligació de reparar econòmicament els danys causats per la infracció o de presentar proves del compliment d'aquesta obligació.

i) L'obligació de fer treballs en benefici de la comunitat.

- j) L'obligació de cooperar amb un agent de vigilància o amb un representant d'un servei social que tingui responsabilitats respecte a la persona condemnada.
- k) L'obligació de sotmetre's a un tractament terapèutic o de deshabitació.

Article 95. *Autoritats judicials competents a Espanya per transmetre i executar una resolució de llibertat vigilada.*

1. Són autoritats d'emissió d'una resolució de llibertat vigilada els jutges o tribunals que coneguin de l'execució de la sentència o resolució de llibertat vigilada.
2. És autoritat competent per reconèixer i acordar l'execució d'una resolució de llibertat vigilada transmesa per l'autoritat competent d'un altre Estat membre de la Unió Europea, el jutge central penal. Quan la resolució de llibertat vigilada transmesa es refereixi a un menor és competent el jutge central de menors.

CAPÍTOL II

Transmissió d'una resolució de llibertat vigilada

Article 96. *Requisits per emetre una resolució de llibertat vigilada.*

1. Són requisits perquè l'autoritat judicial espanyola competent emeti a un altre Estat membre una resolució de llibertat vigilada:

- a) Que s'hagi dictat una resolució judicial ferma de llibertat vigilada en els termes que prescriu aquesta Llei.
- b) Que el condemnat no tingui la seva residència legal i habitual a Espanya.
- c) Que hagi tornat a l'Estat on resideix legalment i habitualment o que, fins i tot estant al nostre país, hagi manifestat la seva voluntat de tornar a aquest o a un altre Estat membre que ho autoritzi.

2. El fet que, a més de la llibertat vigilada, s'hagi imposat una sanció pecuniària o una resolució de decomís que encara no hagi estat abonada o executada, no impedeix l'emissió de la resolució de llibertat vigilada. Els pronunciaments condemnatoris de caràcter patrimonial poden emparar l'emissió de resolucions de decomís o de sancions pecuniàries per part del jutge o tribunal sentenciador.

Article 97. *Documentació de l'ordre europea de llibertat vigilada.*

La resolució de llibertat vigilada ha d'anar acompanyada del certificat que figura a l'annex IV, amb menció expressa a les mesures d'execució de les quals es transmet, ja siguin aquestes de les previstes amb caràcter general o de les específiques que l'Estat d'execució hagi acceptat en la declaració efectuada davant la Secretaria General del Consell de la Unió Europea.

Juntament amb el certificat s'ha d'enviar la sentència i, si s'escau, la resolució judicial fermes.

Article 98. *Transmissió d'una resolució de llibertat vigilada.*

1. L'autoritat judicial espanyola competent ha de transmetre la resolució de llibertat vigilada a l'autoritat competent de l'Estat membre en què la persona condemnada tingui la seva residència legal i habitual i al qual hagi tornat o vulgui tornar.

També es pot transmetre a un Estat membre diferent a aquell en què la persona condemnada tingui la seva residència legal i habitual, a sol·licitud d'aquesta i sempre que l'autoritat competent de l'Estat de la residència del condemnat hagi donat el seu consentiment a la transmissió.

2. Amb caràcter previ a la transmissió de la resolució de llibertat vigilada, l'autoritat judicial ha de preguntar a la persona condemnada si vol tornar o romandre en el seu Estat de residència, i li ha de concedir a aquest efecte un termini de trenta dies.

En cas que la persona condemnada manifesti la seva voluntat de complir la mesura en un altre Estat diferent, l'autoritat judicial ha de sol·licitar de l'autoritat competent d'aquest Estat el consentiment per a la transmissió de la resolució.

3. L'autoritat judicial espanyola competent ha de transmetre la sentència i, si s'escau, la resolució de llibertat vigilada a un únic Estat d'execució cada cop.

4. L'autoritat judicial espanyola ha de transmetre també a l'autoritat competent de l'Estat d'execució les mesures que, si s'escau, s'hagin imposat al condemnat per al compliment de la responsabilitat civil derivada del delictes i altres responsabilitats pecuniàries, la satisfacció de les quals les ha d'acreditar ell mateix.

Article 99. *Conseqüències de la resolució de llibertat vigilada.*

1. Una vegada l'autoritat competent de l'Estat d'execució comuniqui el reconeixement de la resolució de llibertat vigilada que se li hagi transmès, l'autoritat judicial espanyola deixa de tenir competència tant per vigilar les mesures de llibertat vigilada com per adoptar resolucions ulteriors en relació amb aquesta, excepte quan l'Estat d'execució hagi fet una declaració en contra.

2. El jutge o tribunal emissor, una vegada transmesa la resolució de llibertat vigilada, d'ofici o a instància del Ministeri Fiscal o d'alguna de les parts personades, pot sol·licitar a l'autoritat d'execució que li comuniqui la durada màxima de la pena privativa de llibertat prevista pel dret nacional de l'Estat d'execució en casos d'incompliment de les mesures d'execució de les quals ha estat transmesa amb la resolució de llibertat vigilada.

Article 100. *Devolució de la resolució de llibertat vigilada.*

1. El jutge o tribunal emissor pot retirar el certificat, i sol·licitar a l'Estat d'execució que no adopti cap mesura, sempre que no hagi començat encara l'execució de la resolució de llibertat vigilada i dins del termini màxim de deu dies:

a) Des de la recepció de la informació sol·licitada en relació amb la durada màxima de la pena privativa de llibertat prevista en l'ordenament jurídic de l'Estat d'execució per a la infracció que va donar lloc a la resolució i que es podria imposar en cas d'incompliment de la mesura de llibertat vigilada.

b) O des de la recepció de la informació sobre la decisió motivada de l'Estat d'execució d'adaptar les mesures de llibertat vigilada imposades a les que s'apliquin per a infraccions equivalents segons el seu ordenament jurídic.

El jutge o tribunal, després de la recepció de la informació de l'Estat d'execució, ha d'escoltar el Ministeri Fiscal en el termini de cinc dies i ha de dictar una interlocutòria, que ha de ser motivada, dins dels cinc dies següents.

2. El jutge o tribunal emissor pot sol·licitar la devolució de la resolució de llibertat vigilada l'execució de la qual s'ha iniciat en un altre Estat membre, quan a Espanya s'estiguin portant a terme nous processos penals contra l'interessat.

3. Quan l'autoritat de l'Estat d'execució torni la competència per a la vigilància de les mesures de llibertat vigilada i per a l'adopció de les decisions ulteriors, aquesta l'ha de tornar a exercir el jutge o tribunal competent, que ha de tenir en compte el període i grau de compliment a l'Estat d'execució, així com les decisions ulteriors que ja s'hagin adoptat.

CAPÍTOL III

Execució d'una resolució de llibertat vigilada

Article 101. *Requisits per a la transmissió a Espanya de la resolució de llibertat vigilada.*

1. El reconeixement a Espanya d'una resolució de llibertat vigilada dictada per un altre Estat membre de la Unió Europea no està subjecte a control de la doble tipificació quan es refereixi a fets tipificats com alguns dels delictes que enumera l'apartat 1 de l'article 20, sempre que estiguin castigats a l'Estat d'emissió amb penes o mesures privatives de llibertat la durada màxima de les quals sigui almenys de tres anys.

2. Només es poden reconèixer les resolucions de llibertat vigilada:

a) Quan el condemnat tingui la seva residència legal i habitual a Espanya i consti fefaentment que hagi tornat al nostre país o que ha manifestat la seva voluntat de fer-ho davant l'autoritat d'emissió.

b) Quan, malgrat que el condemnat no tingui la seva residència legal i habitual a Espanya, sí que la tinguin, des de fa almenys cinc anys, els seus ascendents, descendents o germans, o el seu cònjuge o persona unida a ell per relació de naturalesa anàloga, sempre que el condemnat hagi aconseguit un contracte de treball o hagi sol·licitat el compliment a Espanya de la resolució de llibertat vigilada.

Article 102. *Sol·licitud perquè Espanya presti el seu consentiment a la transmissió de la resolució de llibertat vigilada.*

Quan el condemnat no tingui residència legal i habitual a Espanya, el jutge central penal que rebí la sol·licitud de l'autoritat d'emissió perquè presti el seu consentiment a què la resolució de llibertat vigilada li sigui transmesa, només el pot atorgar si es donen les condicions que preveu la lletra b) de l'apartat 2 de l'article anterior.

Article 103. *Procediment per al reconeixement de la resolució de llibertat vigilada.*

1. El jutge central penal, en el termini de cinc dies des de la recepció del certificat, ha d'escoltar el Ministeri Fiscal sobre si escau el reconeixement i execució de la resolució de llibertat vigilada, i aquest tràmit s'ha d'evacuar en el termini de deu dies. A continuació, el jutge central penal ha de resoldre en el termini de deu dies més.

2. El jutge central penal ha de comprovar si concorre alguna causa de denegació del reconeixement o de l'execució, i també si concorren els requisits en relació amb la residència a Espanya del condemnat, el seu retorn o la seva voluntat de tornar a Espanya.

3. En tot cas, en el termini de seixanta dies des de la recepció a Espanya de la resolució de llibertat vigilada, el jutge ha de dictar una interlocutòria motivada per reconèixer o denegar la seva execució. En circumstàncies excepcionals en què aquest termini no es pugui respectar, s'ha d'informar dels motius a l'autoritat d'emissió, així com de la data en què s'estima que s'adoptarà aquesta decisió.

Article 104. *Adaptació de la resolució de llibertat vigilada.*

1. En cas que la mesura recollida en la resolució de llibertat vigilada, per la seva durada, sigui incompatible amb l'ordenament jurídic espanyol perquè supera el límit màxim que preveu la nostra legislació, el jutge central penal ha d'adaptar la condemna. L'adaptació consisteix a limitar la durada de la mesura de llibertat vigilada al màxim del que preveu la nostra legislació per a infraccions equivalents que es corresponguin amb les dictades a l'Estat d'emissió.

2. En cas que la mesura de llibertat vigilada, per la seva naturalesa, sigui incompatible amb l'ordenament jurídic espanyol, el jutge central penal ha d'adaptar la mesura a la que preveu la nostra legislació per a casos similars. La mesura adaptada s'ha

de correspondre tant com sigui possible amb la mesura imposada en la sentència o resolució de l'Estat membre d'emissió.

3. En cap d'aquests dos casos l'adaptació pot agreujar o allargar la mesura imposada a l'Estat d'emissió.

Article 105. Denegació del reconeixement i execució d'una resolució de llibertat vigilada.

1. El jutge central penal ha de denegar el reconeixement i l'execució de les resolucions de llibertat vigilada, a més dels supòsits dels articles 32 i 33, en els casos següents:

a) Quan en virtut de la seva edat, la persona condemnada no hagi pogut ser declarada penalment responsable dels fets en què es basa la sentència, d'acord amb la legislació penal espanyola.

b) Quan la durada de la mesura de llibertat vigilada o de la pena substitutiva sigui inferior a sis mesos.

c) Quan la sentència o, si s'escau, la resolució de llibertat vigilada inclou mesures mèdiques o terapèutiques que, d'acord amb el dret espanyol, el jutge central penal no pot vigilar.

d) Quan no es compleixin les condicions exigides per a la transmissió d'una resolució de llibertat vigilada.

2. En cas que concorri algun dels motius de denegació del reconeixement i l'execució que preveuen les lletres a) i c) de l'apartat 1 o l'apartat 3 de l'article 32, l'apartat 1 de l'article 33 o les lletres b), c) i d) de l'apartat anterior, abans de denegar el reconeixement i l'execució de la sentència o de la resolució de llibertat vigilada, el jutge central penal ha de consultar a l'autoritat de l'Estat d'emissió perquè aclareixi la situació i, si s'escau, repari el defecte en que s'hagi incorregut.

3. Quan el jutge central penal hagi decidit al·legar algun dels motius de denegació que preveuen els apartats 2 i 3 de l'article 32, es pot posar d'acord amb l'autoritat competent de l'Estat d'emissió per dur a terme la vigilància de les mesures de llibertat vigilada o de les penes substitutives, sense assumir la responsabilitat d'adoptar cap decisió ulterior.

En aquest cas, el jutge ha d'informar l'autoritat competent de l'Estat d'emissió, a través del certificat que figura a l'annex V, en cas d'incompliment de la mesura de llibertat vigilada o de la pena substitutiva per part de la persona condemnada.

Article 106. Adopció de resolucions ulteriors en relació amb la llibertat vigilada per part del jutge central penal.

1. El jutge central penal és competent per adoptar les resolucions ulteriors en relació amb la llibertat vigilada davant l'incompliment de la mesura de llibertat vigilada o de la comissió d'una nova infracció penal del condemnat, llevat que l'adopció correspongui a l'autoritat d'emissió perquè es tracta d'algun d'aquests supòsits:

a) Quan la sentència no imposi una pena o mesura privativa de llibertat que s'hagi d'aplicar en cas d'incompliment de les obligacions o prohibicions en què consisteixi la mesura de llibertat vigilada.

b) En els casos de condemnes condicionals.

c) En els casos en què la sentència es refereixi a fets que no constitueixin infracció legal en el nostre ordenament jurídic.

Quan es doni algun d'aquests supòsits s'ha de comunicar, sense demora, a l'Estat d'emissió per requerir-li que adopti la decisió oportuna, i mentrestant s'han de mantenir les mesures de vigilància del condemnat.

2. Entre les decisions ulteriors que l'autoritat judicial espanyola ha d'adoptar, d'acord amb l'ordenament jurídic espanyol, figuren:

- a) La modificació de les obligacions o prohibicions que conté la mesura de llibertat vigilada, així com de la seva durada.
- b) La revocació de la suspensió de l'execució de la sentència o resolució de la posada en llibertat condicional.
- c) La imposició d'una pena privativa de llibertat o de mesures de privació de llibertat quan ja les hagi concretat l'autoritat d'emissió.

3. Les penes o mesures privatives de llibertat que sigui procedent executar de conformitat amb aquestes resolucions ulteriors s'han de portar a terme de conformitat amb la legislació espanyola.

4. El jutge central penal ha d'informar l'autoritat competent de l'Estat d'emissió de l'adopció de qualsevol de les decisions que assenyalava aquest article, així com de la seva execució i de les que es refereixin a l'extinció de les mesures de llibertat vigilada o de les penes substitutives.

5. El jutge central penal també ha d'informar, amb la sol·licitud prèvia de l'autoritat d'emissió, de la durada màxima de la pena privativa de llibertat que preveu el Codi penal per a la infracció que va donar lloc a la condemna i que es podria imposar a la persona condemnada en cas de trencament de condemna.

Si, una vegada rebuda la resolució de llibertat vigilada, l'autoritat d'emissió sol·licita informació sobre la durada màxima de la pena privativa de llibertat que preveu el nostre dret per la infracció que va donar lloc a la resolució i que es podria imposar en cas d'incompliment del condemnat de les mesures de llibertat vigilada, el jutge central penal li ha d'informar sobre això.

Article 107. Retirada de la resolució de llibertat vigilada per part de l'autoritat d'emissió.

Si l'autoritat d'emissió retira la resolució de llibertat vigilada, el jutge central penal ha de retornar l'ordre i remetre totes les actuacions a l'autoritat d'emissió.

Article 108. Devolució de la resolució de llibertat vigilada a l'autoritat d'emissió.

El jutge central penal ha de retornar a l'autoritat competent de l'Estat d'emissió la competència respecte de la vigilància de les mesures de llibertat vigilada i les penes substitutives i de qualsevol decisió ulterior relacionada amb la sentència:

- a) En cas de fuga de la persona condemnada.
- b) En cas que la persona condemnada deixi de tenir la seva residència habitual a Espanya.
- c) A petició de l'Estat d'emissió, quan hi hagi nous processos penals oberts contra l'interessat en aquest Estat.

TÍTOL V

Resolucions sobre mesures alternatives a la presó provisional

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 109. Resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

1. Les resolucions el règim de reconeixement i execució de les quals es regula per aquest títol són les adoptades en un procés penal per l'autoritat competent d'un Estat membre per les quals s'imposen a una persona física una o més mesures de vigilància en substitució de la presó provisional.

2. Amb la transmissió de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional s'ha de garantir la deguda acció de la justícia i, de manera especial, la compareixença en judici de la persona de què es tracti.

Així mateix, ha de millorar la protecció de les víctimes i la seguretat ciutadana i promoure l'adopció de resolucions de llibertat provisional en relació amb imputats que no siguin residents a l'Estat membre on se segueix el procés penal en contra seva.

Article 110. Àmbit d'aplicació de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

1. Són susceptibles de transmissió i execució en un altre Estat membre de la Unió Europea o de recepció per part de les autoritats judicials espanyoles competents les mesures de vigilància següents:

a) L'obligació de la persona de comunicar a l'autoritat competent de l'Estat d'execució qualsevol canvi de domicili, en particular per poder rebre citacions per comparèixer a les diligències de prova o vistes en el transcurs de les actuacions penals.

b) La prohibició d'entrar en determinades localitats, llocs o zones definides de l'Estat d'emissió o de l'Estat d'execució.

c) L'obligació de romandre en un lloc determinat durant el període de temps assenyalat.

d) L'obligació de respectar les limitacions imposades en relació amb la sortida del territori de l'Estat d'execució.

e) L'obligació de presentar-se en determinades dates davant una autoritat específica.

f) La prohibició d'aproximar-se a determinades persones relacionades amb els delictes presumptament comesos.

g) La inhabilitació per exercir determinades professions o activitats lligades amb el delicte presumptament comès.

h) L'obligació de no conduir vehicles de motor.

i) L'obligació de dipositar una fiança o prestar una altra garantia, ja sigui en determinats terminis o en un pagament únic.

j) L'obligació de sotmetre's a un tractament de desintoxicació o deshabituació d'addiccions.

k) La prohibició de tinença i portament d'armes o altres objectes específics relacionats amb el delicte enjudiciat.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, les mesures que preveuen les seves lletres g) a k) només es poden transmetre a aquells estats membres de la Unió Europea que assumeixin la seva supervisió mitjançant una notificació a la Secretaria General del Consell de la Unió Europea.

3. La resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional dictada per una autoritat estrangera pot incloure aquestes mesures o altres de previstes en el seu ordenament jurídic el reconeixement de les quals hagi estat objecte de notificació per part d'Espanya.

Article 111. Autoritats competents a Espanya per emetre i executar una resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

1. Són autoritats d'emissió d'una resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional els jutges o tribunals que hagin dictat la resolució de llibertat provisional de l'imputat en el procediment penal.

2. Són autoritats competents per reconèixer i executar una resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional els jutges d'instrucció o els jutges de violència sobre la dona del lloc on l'imputat tingui establerta la seva residència, respecte als delictes que siguin de la seva competència.

CAPÍTOL II

Transmissió d'una resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional

Article 112. *Requisits per transmetre una resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.*

1. El jutge o tribunal competent ha de transmetre la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional a l'autoritat competent de l'Estat membre en què concorri alguna de les circumstàncies següents:

- a) Que l'imputat tingui la seva residència legal i habitual a l'Estat d'execució i consenti a tornar a aquest Estat.
- b) Que l'imputat sol·liciti traslladar-se a un Estat diferent del de la seva residència i l'autoritat competent d'aquest Estat així ho consenti.

2. La resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional s'ha de transmetre a un únic Estat d'execució cada cop.

Article 113. *Consultes i intercanvi d'informació entre autoritats competents quant a la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.*

El jutge espanyol ha de mantenir la necessària comunicació amb l'autoritat competent de l'altre Estat membre de la Unió Europea, mitjançant les consultes que siguin procedents, tant abans de transmetre la resolució i el certificat com durant la seva execució, per facilitar la supervisió adequada de les mesures de vigilància. Així mateix, s'han de consultar en relació amb la perillositat de l'imputat i en cas d'incompliment greu d'alguna de les mesures de vigilància imposades en la resolució.

Aquestes consultes han de permetre a l'autoritat competent de l'Estat d'execució verificar la identitat i el lloc de residència de l'interessat i conèixer tota la informació que conté el registre d'antecedents penals.

Article 114. *Procediment per a la transmissió de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.*

1. L'emissió d'una resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional s'ha de recordar de conformitat amb el procediment que recull aquest article, d'ofici o a sol·licitud del Ministeri Fiscal o de l'imputat, sense que aquestes sol·licituds tinguin caràcter vinculant.

2. Abans de l'emissió de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional, el jutge o tribunal ha de verificar si ja s'havien acordat, en relació amb aquest mateix imputat i en causes diferents, altres resolucions sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Quan concorrin diverses causes en què s'hagin imposat mesures alternatives a la presó provisional de l'imputat, s'ha de seguir el tràmit que preveu aquest article en cada autoritat judicial que conegui de cadascuna. També s'ha de seguir en l'autoritat judicial que tingui decretada la crida i cerca de l'imputat a fi d'acordar-ne l'ingrés en presó preventiva.

Si algun dels jutges o tribunals decideix no emetre la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional i mantenir les mesures de vigilància acordades perquè s'executin a Espanya o mantenir la mesura interessada de presó preventiva, ho ha de comunicar tan aviat com sigui possible a la resta d'autoritats judicials que estiguin tramitant l'emissió d'una resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional, a fi que suspenguin la tramitació o deixin sense efecte la resolució ja emesa, tot això sense perjudici de la seva represa o transmissió en un moment ulterior.

3. Amb caràcter previ a la transmissió de la resolució, l'autoritat judicial ha de preguntar a l'imputat si vol tornar o romandre al seu Estat de residència, per a la qual cosa li ha de concedir un termini màxim de trenta dies.

En cas que l'imputat manifesti la seva voluntat de complir la mesura en un altre Estat diferent, l'autoritat judicial ha de sol·licitar de l'autoritat competent d'aquest mateix Estat el consentiment per a la transmissió de la resolució.

Si se segueix el tràmit en diversos òrgans judicials, com que són diversos els que han decretat la seva llibertat provisional, el consentiment de l'imputat prestat en una causa s'entén extensiu a totes les altres.

4. En cas que la tramitació es porti a terme en ocasió de la detenció i posada a disposició del detingut, el trasllat al Ministeri Fiscal i a les parts personades s'ha de fer de manera simultània a la celebració de compareixença en la forma que preveu la Llei d'enjudiciament criminal, on s'ha de sol·licitar el consentiment de l'imputat per tornar a l'Estat d'execució. El jutge o tribunal ha de resoldre sobre l'emissió en el termini previst per a la regularització de la situació personal del detingut.

La prestació del consentiment de l'imputat es pot fer de manera simultània a qualsevol altra audiència o vista que se celebri durant el procediment.

Article 115. Documentació de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

1. La resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional que es transmeti a un altre Estat membre ha d'anar acompanyada del certificat el model del qual figura a l'annex VI.

2. Si l'autoritat d'execució ho sol·licita, se li ha de transmetre l'original del certificat i l'original o una còpia certificada de la resolució.

Article 116. Termini de supervisió de les mesures alternatives a la presó provisional a l'Estat d'execució i la seva ampliació.

1. La resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional ha d'especificar el termini durant el qual s'han de supervisar les mesures, la durada màxima del qual està determinada per la prescripció del delictes que motiva la resolució de llibertat provisional de conformitat amb la legislació espanyola, i si és possible la seva renovació.

2. Si, quan caduca el termini de supervisió de les mesures de vigilància, aquestes segueixen sent necessàries, el jutge o tribunal espanyol d'emissió ha de tornar a escoltar el Ministeri Fiscal, l'imputat i les parts personades durant cinc dies, i continuació ha de resoldre mitjançant una interlocutòria motivada, dictada en el termini de cinc dies més, si escau sol·licitar a l'autoritat d'execució que amplii la supervisió de la llibertat provisional en vista de les circumstàncies específiques del cas. La sol·licitud ha de recollir expressament el termini màxim d'ampliació que es consideri necessari.

3. Si l'autoritat d'execució exigeix una confirmació periòdica de la necessitat de supervisió de les mesures, el jutge o tribunal emissor ha de procedir a informar-li sobre això en el termini de cinc dies des de la recepció de la sol·licitud de confirmació.

Article 117. Retirada de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

1. Mentre no hagi començat l'execució de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional a l'Estat d'execució, el jutge o tribunal emissor pot retirar el certificat de conformitat amb el que preveu aquest article.

2. La decisió s'ha de prendre una vegada coneguda la informació facilitada per l'autoritat d'execució sobre el termini màxim previst en el seu dret per a la supervisió de les mesures, la necessitat d'adaptar-les o sobre la impossibilitat de lliurar l'imputat a través de l'ordre europea de detenció i lliurament si incompleix la mesura de vigilància imposada en la resolució de llibertat provisional.

3. Un cop rebuda aquesta informació per part del jutge o tribunal emissor, s'ha d'escoltar el Ministeri Fiscal en el termini de tres dies. A continuació, el jutge o tribunal ha de dictar una interlocutòria en el termini de tres dies més, que pot acordar la retirada del certificat, i sol·licitar a l'Estat d'execució que no adopti o supervisi cap mesura.

4. En tot cas, la interlocutòria s'ha de notificar a l'autoritat d'execució en el termini màxim de deu dies des de la recepció a Espanya de la informació sobre el termini màxim de supervisió, l'adaptació de les mesures o la impossibilitat d'acudir al mecanisme de l'ordre europea de detenció en cas d'incompliment.

Article 118. Competències de supervisió de l'autoritat judicial espanyola emissora de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

Mentre l'autoritat competent de l'Estat d'execució no hagi notificat el reconeixement de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional que li hagi estat transmesa, l'autoritat judicial espanyola d'emissió segueix sent competent per supervisar les mesures de vigilància imposades. Una vegada rebuda aquesta notificació, el jutge o tribunal deixa de tenir competència per supervisar les mesures de vigilància imposades.

Article 119. Recuperació de la competència per a la supervisió de les mesures de vigilància.

1. La competència per a la supervisió de les mesures de vigilància ha de revertir en el jutge o tribunal competent en els casos en què:

- a) Retiri el certificat i així ho notifiqui a l'autoritat competent de l'Estat d'execució.
- b) L'imputat traslladi la seva residència legal i habitual a un Estat diferent de l'Estat d'execució.
- c) El jutge o tribunal hagi modificat les mesures de vigilància i l'autoritat competent de l'Estat d'execució s'hagi negat a supervisar-les.
- d) Hagi transcorregut el termini màxim assenyalat per l'Estat d'execució per a la supervisió de les mesures de vigilància.
- e) L'autoritat competent de l'Estat d'execució decideixi deixar de supervisar les mesures de vigilància i així ho comuniqui al jutge o tribunal competent.

2. En tot cas, el jutge o tribunal ha d'estar en contacte permanent amb l'autoritat competent de l'Estat d'execució a fi d'evitar qualsevol possible interrupció en la supervisió de les mesures de vigilància.

Article 120. Competències de l'autoritat judicial espanyola emissora per a l'adopció de decisions ulteriors en relació amb la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

1. El jutge o tribunal emissor espanyol és el competent per adoptar decisions ulteriors en relació amb la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional, d'ofici o com a conseqüència de la notificació de l'autoritat d'execució que adverteixi de qualsevol incompliment per part de l'imputat d'una mesura de vigilància o una altra informació que pugui donar lloc a l'adopció d'una decisió ulterior a la llibertat provisional.

En particular, el jutge o tribunal és competent per decidir sobre:

- a) La renovació, revisió o revocació de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.
- b) La modificació de les mesures de vigilància acordades.
- c) L'emissió d'una ordre europea de detenció i lliurament o de qualsevol altra resolució judicial executiva que tingui els mateixos efectes.

2. Així mateix, l'autoritat judicial espanyola d'emissió ha de notificar immediatament a l'autoritat d'execució l'adopció d'aquestes decisions ulteriors, així com el fet que s'hagi interposat un recurs enfront de les mesures de vigilància acordades.

CAPÍTOL III

Execució d'una resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional

Article 121. *Execució a Espanya de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.*

1. El reconeixement de les resolucions sobre mesures alternatives a la presó provisional no està subjecte a control de la doble tipificació quan es refereixi a fets tipificats com alguns dels delictes que enumera l'apartat 1 de l'article 20, sempre que estiguin castigats a l'Estat d'emissió amb penes o mesures privatives de llibertat la durada màxima de les quals sigui almenys de tres anys.

2. Únicament es pot reconèixer la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional remesa a Espanya quan, alhora que es compleixin les finalitats exigides per a la seva emissió, es doni alguna de les circumstàncies següents:

a) L'imputat tingui la seva residència legal i habitual a Espanya, sempre que consenti a tornar, després d'haver estat informat de les mesures de què es tracta.

b) Les autoritats competents espanyoles consentin el trasllat de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional per a la seva execució a Espanya quan l'imputat així ho hagi sol·licitat a l'Estat d'emissió.

Article 122. *Procediment per a la presa de decisió quant al reconeixement de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.*

1. El jutge d'instrucció o de violència sobre la dona competent ha de decidir i comunicar tan aviat com sigui possible a l'autoritat de l'Estat d'emissió si reconeix la resolució i si assumeix la responsabilitat de la supervisió de les mesures de vigilància.

El termini màxim per emetre aquesta decisió és de vint dies hàbils des de la recepció de la resolució, llevat que excepcionalment el jutge d'instrucció o de violència sobre la dona competent informi l'autoritat de l'Estat d'emissió de la impossibilitat de respectar aquest termini màxim, i li comunicui els motius de la demora i el nou termini que consideri necessari.

2. Quan s'interposi un recurs contra la resolució per la qual s'imposen mesures de vigilància, el termini per al reconeixement de la resolució s'amplia vint dies hàbils més.

3. Una vegada reconeguda la resolució de l'Estat d'emissió, el jutge d'instrucció o de violència sobre la dona ha de procedir a supervisar les mesures de vigilància des del moment en què l'imputat es trobi a Espanya.

Article 123. *Adaptació de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.*

Quan les mesures de vigilància imposades siguin incompatibles amb l'ordenament jurídic espanyol, el jutge d'instrucció o de violència sobre la dona les ha d'adaptar, amb audiència prèvia al Ministeri Fiscal, a les que s'apliquin en virtut del que preveu la Llei d'enjudiciament criminal o altres normes processals en matèria penal que siguin aplicables a infraccions equivalents, que s'han de correspondre en la mesura que sigui possible amb les dictades a l'Estat d'emissió.

En cap cas la mesura de vigilància adaptada pot ser més severa que la imposada inicialment.

Article 124. Denegació del reconeixement i l'execució de la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

1. El jutge d'instrucció o de violència sobre la dona ha de denegar el reconeixement i l'execució de les resolucions que imposen mesures alternatives a la presó provisional, a més dels supòsits dels apartats 1 i 2 de l'article 32, en els casos següents:

a) Quan, en virtut de la seva edat, l'imputat no pugui ser considerat penalment responsable dels fets en què es basa la resolució, d'acord amb la legislació penal espanyola.

b) Quan no es compleixin les condicions per a la transmissió d'una resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

c) Quan, en el supòsit que l'imputat incompleixi les mesures de vigilància, el jutge d'instrucció o de violència sobre la dona es vegi obligat a negar-se a lliurar-lo d'acord amb el que disposa aquesta Llei sobre l'ordre europea de detenció i lliurament.

2. En cas que concorri algun dels motius de denegació del reconeixement i l'execució previstos a les lletres a) i d) de l'apartat 1 de l'article 32, o a la lletra b) de l'apartat anterior, abans de denegar el reconeixement i l'execució de la resolució, el jutge d'instrucció ha de sol·licitar a l'autoritat de l'Estat d'emissió que aclareixi la situació i, si s'escau, reperi el defecte en què s'hagi incorregut.

3. Quan el jutge d'instrucció o de violència sobre la dona consideri aplicable el motiu de denegació que preveu la lletra c) de l'apartat 1 d'aquest article, però estigui disposat a reconèixer la resolució i a supervisar les mesures de vigilància, n'ha d'informar l'autoritat competent de l'Estat d'emissió i sol·licitar-li que retiri el certificat o que accepti aquest reconeixement, amb l'advertència que l'imputat podria no ser lliurat en virtut d'una ordre europea de detenció i lliurament.

Article 125. Competències per a l'adopció de decisions ulteriors relacionades amb la resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional.

1. En cas que l'autoritat competent de l'Estat d'emissió decideixi renovar, revisar o retirar la resolució o emetre una ordre europea de detenció i lliurament, el jutge d'instrucció o de violència sobre la dona competent ha de reconèixer aquestes mesures ulteriors amb la finalitat de fer-les efectives a Espanya. En cas d'emissió d'una ordre europea de detenció i lliurament, el jutge competent ha de comunicar les mesures que estigui executant al jutge central d'instrucció de l'Audiència Nacional.

2. Si l'autoritat competent de l'Estat d'emissió modifica les mesures de vigilància, el jutge d'instrucció o de violència sobre la dona pot:

a) Adaptar les mesures modificades quan siguin incompatibles amb l'ordenament jurídic espanyol.

b) Negar-se a supervisar les mesures de vigilància modificades si aquestes no es troben entre les mesures que Espanya s'ha compromès a supervisar.

Article 126. Ampliació de la supervisió de les mesures de vigilància.

Quan l'autoritat competent de l'Estat d'emissió sol·liciti l'ampliació del termini màxim de supervisió de les mesures de vigilància prèviament fixat, el jutge d'instrucció o de violència sobre la dona ha de decidir atenent les circumstàncies del cas i el que disposa l'ordenament jurídic espanyol, i ha d'indicar, si s'escau, el nou termini màxim de supervisió.

Article 127. Obligacions del jutge d'instrucció o de violència sobre la dona durant la supervisió de les mesures de vigilància.

1. El jutge d'instrucció o de violència sobre la dona ha de notificar a l'autoritat competent de l'Estat d'emissió, mitjançant el certificat que figura a l'annex VII, qualsevol

incompliment d'una mesura de vigilància i qualsevol altra informació que pugui donar lloc a l'adopció d'una decisió ulterior.

2. En cas que l'autoritat de l'Estat d'emissió retiri el certificat, el jutge d'instrucció o de violència sobre la dona ha de posar fi a la supervisió de les mesures de vigilància en el moment que rebi la notificació corresponent.

3. El jutge d'instrucció o de violència sobre la dona competent ha d'informar sense dilació l'autoritat competent de l'Estat d'emissió de qualsevol canvi de residència de l'imputat o de la impossibilitat d'executar les mesures perquè no el troba a Espanya.

Així mateix, ha d'informar del període màxim durant el qual es poden supervisar les mesures de vigilància d'acord amb el que preveu l'ordenament jurídic espanyol i de qualsevol decisió d'adaptar les mesures de vigilància imposades.

4. Durant la supervisió de les mesures de vigilància, el jutge d'instrucció o de violència sobre la dona pot sol·licitar de l'autoritat competent de l'Estat d'execució informació sobre la necessitat de la seva continuïtat tenint en compte les circumstàncies del cas.

Article 128. Lliurament de la persona sotmesa a mesures de vigilància.

En cas que l'autoritat competent de l'Estat d'emissió hagi emès una ordre europea de detenció i lliurament, l'imputat ha de ser lliurat d'acord amb el que preveu el títol II.

Article 129. Notificacions sense resposta.

1. Quan el jutge d'instrucció o de violència sobre la dona competent hagi transmès diverses notificacions sobre la mateixa persona a l'autoritat competent de l'Estat d'emissió que requereixin l'adopció d'una decisió ulterior, i aquesta no l'hagi adoptat, ha de requerir a aquesta autoritat que adopti aquesta decisió, en un termini màxim de seixanta dies.

Si l'autoritat de l'Estat d'emissió no adopta cap decisió en el termini assenyalat, el jutge d'instrucció o de violència sobre la dona pot decidir deixar de supervisar les mesures de vigilància, i tornar la competència per a això.

TÍTOL VI

Ordre europea de protecció

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 130. Ordre europea de protecció.

1. L'ordre europea de protecció és una resolució en matèria penal dictada per una autoritat judicial o equivalent d'un Estat membre en relació amb una mesura de protecció que faculta l'autoritat competent d'un altre Estat membre per adoptar les mesures oportunes a favor de les víctimes o possibles víctimes de delictes que puguin posar en perill la seva vida, la seva integritat física o psicològica, la seva dignitat, la seva llibertat individual o la seva integritat sexual, quan es trobin en el seu territori.

2. L'ordre de protecció es pot emetre tant en relació amb mesures imposades cautelarment en un procés penal com respecte de les penes privatives de drets, sempre que consisteixin en:

a) La prohibició d'entrar o aproximar-se a determinades localitats, llocs o zones definides en què la persona protegida resideix o freqüenta.

b) La prohibició o reglamentació de qualsevol tipus de contacte amb la persona protegida, inclosos els contactes telefònics, per correu electrònic o postal, per fax o per qualsevol altre mitjà.

c) O la prohibició o reglamentació de l'acostament a la persona protegida a una distància menor de la indicada en la mesura.

Article 131. *Autoritats competents a Espanya per emetre i rebre una ordre europea de protecció.*

1. Són autoritats competents per emetre i transmetre una ordre europea de protecció els jutges o tribunals que coneguin del procediment penal en què s'ha emès la resolució per adoptar la mesura de protecció.

2. Són autoritats competents per reconèixer i executar l'ordre europea de protecció els jutges d'instrucció o els jutges de violència sobre la dona del lloc on la víctima resideixi o tingui intenció de fer-ho, sense perjudici del que disposa l'article següent.

No obstant això, quan s'hagin emès resolucions de llibertat vigilada o de mesures alternatives a la presó provisional és competent per reconèixer i executar l'ordre europea de protecció el mateix jutge o tribunal que ja hagi reconegut i executat aquelles resolucions.

Article 132. *Relació de l'ordre europea de protecció amb altres resolucions de reconeixement mutu.*

Quan prèviament s'hagi transmès a un altre Estat membre o es transmeti amb posterioritat una resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional o de llibertat vigilada que preveu aquesta Llei, les mesures de protecció de la víctima o possible víctima les ha d'adoptar, d'acord amb les normes que regulen aquestes resolucions, l'autoritat competent per adoptar-les, sense perjudici que es pugui transmetre a un altre Estat membre diferent una ordre europea de protecció.

CAPÍTOL II

Emissió i transmissió d'una ordre europea de protecció

Article 133. *Requisits per emetre i transmetre una ordre europea de protecció.*

El jutge o tribunal espanyol competent pot adoptar una ordre europea de protecció, tenint en compte, entre altres criteris, la durada del període o períodes en què la persona protegida té intenció de romandre a l'Estat d'execució, així com la importància de la necessitat de protecció, quan concorrin els requisits següents:

a) Que s'hagi dictat una resolució judicial penal per adoptar la mesura de protecció, tant si es tracta de mesures cautelars imposades com de penes privatives de drets que, pel seu contingut anàleg, persegueixin una finalitat idèntica de protecció de la víctima.

b) Que la víctima resideixi, romangui o tingui intenció de fer-ho en un altre Estat membre de la Unió Europea.

c) Que la víctima sol·liciti l'adopció de l'ordre de protecció, per si mateixa o a través del seu tutor o representant legal.

Article 134. *Procediment per a l'emissió de l'ordre europea de protecció.*

1. L'autoritat judicial espanyola que adopti alguna de les mesures de protecció que preveu aquest capítol ha d'informar la persona protegida o el seu representant legal de la possibilitat de sol·licitar que es dicti una ordre europea de protecció en cas que decideixi traslladar-se a un altre Estat membre, així com de les condicions bàsiques per presentar aquesta sol·licitud. L'autoritat ha d'aconsellar la persona protegida que presenti la seva sol·licitud abans de sortir del territori de l'Estat d'emissió.

2. La víctima pot formular la seva sol·licitud a l'Estat d'execució.

3. Abans d'emetre l'ordre europea de protecció, s'ha de donar audiència a la persona causant del perill, sense comunicar-li en cap cas l'adreça ni altres dades de contacte de la persona protegida, llevat que això sigui necessari per executar la mesura adoptada.

Si l'imputat o condemnat no ha estat escoltat en el procés prèviament en relació amb l'adopció de la resolució que decretava mesures de protecció, se l'ha de convocar, amb l'assistència d'un lletrat, així com el Ministeri Fiscal i les altres parts personades, a una compareixença, que s'ha de celebrar en el termini de 72 hores des de la recepció de la sol·licitud. El jutge o tribunal ha de resoldre per mitjà d'una interlocutòria motivada.

Article 135. Documentació de l'ordre europea de protecció.

L'ordre europea de protecció s'ha de documentar en el certificat previst a l'annex VIII i ha d'expressar si s'ha transmès a un altre Estat, diferent del d'execució, una resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional o de llibertat vigilada, amb indicació de l'autoritat d'aquest Estat al qual es van enviar els certificats respectius.

Article 136. Transmissió d'una ordre europea de protecció a diversos estats d'execució.

L'ordre europea de protecció es pot transmetre, de manera simultània, a diversos estats d'execució si la víctima manifesta la seva intenció de romandre a diversos d'aquests estats.

Article 137. Competències del jutge o tribunal espanyol després de la transmissió de l'ordre europea de protecció.

1. L'autoritat judicial espanyola que hagi emès l'ordre europea de protecció té competència exclusiva per adoptar, d'acord amb el que disposa l'ordenament jurídic espanyol, les resolucions relatives a:

a) La pròrroga, revisió, modificació, revocació i anul·lació de la mesura de protecció i de l'ordre europea de protecció.

b) La imposició d'una mesura privativa de llibertat com a conseqüència de la revocació de la mesura de protecció, sempre que la mesura de protecció s'hagi adoptat amb motiu d'una resolució d'adopció de mesures de llibertat provisional o de llibertat vigilada, d'acord amb aquesta Llei.

2. L'autoritat judicial espanyola ha d'informar sense demora l'autoritat competent de l'Estat d'execució sobre qualsevol resolució de modificació de l'ordre europea de protecció. Així mateix, ha de respondre a la sol·licitud d'informació que aquesta pugui fer pel que fa a la necessitat de mantenir la protecció atorgada per l'ordre europea de protecció en les circumstàncies del cas concret de què es tracti.

3. Quan la mesura de protecció s'inclouï en una sentència o resolució de llibertat vigilada i aquesta es modifiqui, l'autoritat d'emissió ha de procedir sense dilació a prorrogar, revisar, modificar, revocar o anul·lar en conseqüència l'ordre europea de protecció, i n'ha d'informar l'autoritat competent per a la seva execució.

CAPÍTOL III

Execució d'una ordre europea de protecció

Article 138. Execució d'una ordre europea de protecció.

1. El jutge o tribunal competent que rebi una ordre europea de protecció per executar-la, després de donar audiència al Ministeri Fiscal durant un termini de tres dies, l'ha de reconèixer sense dilació i ha d'adoptar una resolució en què imposi qualsevol de les mesures que preveu el dret espanyol per a un cas anàleg a fi de garantir la protecció de la persona protegida.

Una ordre europea de protecció s'ha de reconèixer amb la mateixa prioritat que correspongui a aquestes mesures en el dret espanyol, tenint en compte les circumstàncies particulars del cas, inclosa la urgència, la data prevista d'arribada de la persona protegida al territori de l'Estat d'execució i, en la mesura que sigui possible, la gravetat del risc que corre la persona protegida.

2. La mesura de protecció que adopti el jutge o tribunal com a autoritat competent d'execució, així com la que s'adopti posteriorment en cas d'incompliment, s'han d'ajustar en la major mesura possible a la mesura de protecció ordenada per l'Estat d'emissió.

3. El jutge o tribunal ha d'informar la persona causant del perill, l'autoritat competent de l'Estat d'emissió i la persona protegida de les mesures que hagi adoptat i de les conseqüències jurídiques de la infracció d'aquestes mesures, d'acord amb el que disposen el dret espanyol i aquest capítol. No s'han de donar a conèixer a la persona causant del perill l'adreça ni altres dades de contacte de la persona protegida, llevat que això sigui necessari per a l'execució de la mesura adoptada.

4. En la interlocutòria que acordi el reconeixement s'han de donar les instruccions oportunes a les forces i cossos de seguretat de l'Estat perquè vetllin pel compliment de les mesures que recull l'ordre de protecció, així com per a la seva inscripció en els registres que corresponguin.

5. En cas que el jutge o tribunal d'execució consideri que la informació transmesa amb l'ordre europea de protecció és incompleta, ho ha de comunicar sense dilació a l'autoritat competent de l'Estat d'emissió, i ha de fixar un termini raonable perquè l'autoritat d'emissió aporti la informació que falta.

6. Quan la víctima sol·liciti l'adopció de les mesures d'execució davant el jutge o tribunal competent per al seu reconeixement i execució a Espanya, aquests han de transmetre sense dilació aquesta sol·licitud a l'autoritat competent de l'Estat d'emissió.

Article 139. *Incompliment d'una mesura de protecció.*

1. En cas d'incompliment d'alguna de les mesures de protecció adoptades, l'autoritat judicial espanyola és competent per:

- a) Imposar sancions penals i adoptar qualsevol altra mesura com a conseqüència de l'incompliment d'aquesta mesura, quan aquest incompliment constitueixi una infracció penal d'acord amb el dret espanyol.
- b) Adoptar qualsevol altra resolució relacionada amb l'incompliment.
- c) Adoptar les mesures provisionals urgents per posar fi a l'incompliment, a l'espera, si s'escau, d'una ulterior resolució de l'Estat d'emissió.

2. L'autoritat judicial espanyola ha de notificar l'autoritat competent de l'Estat d'emissió qualsevol incompliment de les mesures adoptades en virtut de l'ordre europea de protecció. La notificació s'ha d'efectuar a través del certificat que figura com a annex IX.

Article 140. *Denegació del reconeixement i l'execució de l'ordre europea de protecció.*

1. L'autoritat judicial espanyola ha de denegar el reconeixement d'una ordre europea de protecció quan concorri, a més d'algun dels motius que preveu l'article 32, alguna de les circumstàncies següents:

- a) Que la resolució no es refereixi a alguna de les mesures que preveu aquest títol.
- b) Que la mesura de protecció es refereixi a un fet que no constitueix infracció penal a Espanya.
- c) Que la protecció derivi de l'execució d'una pena o mesura que, d'acord amb el dret espanyol, hagi estat objecte d'indult i correspongui a un fet o una conducta sobre el qual tingui competència.

d) Que, d'acord amb el dret espanyol, la persona causant del perill no es pugui considerar penalment responsable del fet o conducta que hagi donat lloc a l'adopció de la mesura de protecció, per raó de la seva edat.

2. L'autoritat judicial espanyola que denegui el reconeixement d'una ordre europea de protecció ha de notificar la seva decisió i els seus motius, a més de l'autoritat competent de l'Estat d'emissió, a la persona protegida, a la qual ha d'informar, si s'escau, de la possibilitat de sol·licitar l'adopció d'una mesura de protecció de conformitat amb el seu dret nacional i de les vies de recurs existents.

Article 141. *Modificació de l'ordre europea de protecció.*

Quan l'autoritat competent de l'Estat d'emissió modifiqui l'ordre europea de protecció, l'autoritat judicial espanyola, amb l'audiència prèvia al Ministeri Fiscal, ha de modificar les mesures adoptades, excepte els casos en què aquella modificació no s'ajusti als tipus de prohibicions o restriccions que preveu aquest capítol o en cas que la informació transmesa amb l'ordre europea de protecció sigui incompleta i no s'hagi completat dins del termini fixat.

Article 142. *Finalització de les mesures adoptades en virtut d'una ordre europea de protecció.*

1. L'autoritat judicial espanyola, amb audiència prèvia al Ministeri Fiscal, pot posar fi a les mesures adoptades en execució d'una ordre europea de protecció:

- a) En cas que l'autoritat competent de l'Estat d'emissió hagi revocat o anul·lat l'ordre europea de protecció, tan aviat com hagi rebut la notificació corresponent.
- b) Quan hi hagi indicis clars que la persona protegida no resideix ni roman a Espanya o ha abandonat definitivament el territori espanyol.
- c) Quan hagi expirat, d'acord amb l'ordenament jurídic espanyol, el termini màxim de vigència de les mesures adoptades.
- d) En cas que no es modifiqui la mesura de protecció per les causes que preveu l'article anterior.
- e) Quan, després del reconeixement de l'ordre europea de protecció, s'hagi transmès a l'Estat d'execució una resolució sobre mesures alternatives a la presó provisional o de llibertat vigilada.

2. L'autoritat judicial espanyola ha d'informar immediatament d'aquesta resolució, a més de l'autoritat competent de l'Estat d'emissió, a la persona protegida quan sigui possible.

3. Abans de posar fi a les mesures de protecció, l'autoritat judicial espanyola pot sol·licitar a l'autoritat competent de l'Estat d'emissió que informi sobre la necessitat de mantenir la protecció atorgada per l'ordre europea de protecció en les circumstàncies del cas concret de què es tracti, per a la qual cosa li pot concedir el termini màxim d'un mes.

TÍTOL VII

Resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 143. *Resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.*

1. Les resolucions el règim de reconeixement i execució de les quals es regula per aquest títol són les que s'adrecen a impedir provisionalment la destrucció, transformació,

desplaçament, transferència o alienació de béns que es puguin sotmetre a decomís o es puguin utilitzar com a mitjans de prova.

2. Les resolucions d'embargament es poden adoptar en relació amb qualsevol tipus de bé, sigui material o immaterial, moble o immoble, així com amb els documents acreditatius d'un títol o dret sobre aquest bé, dels quals l'autoritat judicial de l'Estat d'emissió consideri que constitueixen el producte d'una infracció o els instruments o objectes d'aquesta infracció.

3. Les resolucions d'assegurament de proves es poden adoptar en relació amb els objectes, documents o dades que posteriorment es puguin utilitzar com a mitjà de prova en un procediment penal.

Article 144. *Autoritats judicials competents a Espanya per emetre i executar una resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.*

1. Són autoritats d'emissió d'una resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves els jutges o tribunals que coneguin del procés en què s'hagi d'adoptar la mesura, així com els fiscals que dirigeixin les diligències d'investigació en què s'hagi d'adoptar una mesura d'assegurament de proves que no sigui limitadora de drets fonamentals.

2. Són autoritats competents a Espanya per executar una resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves els jutges d'instrucció del lloc on es trobin els béns o documents objecte d'assegurament o les proves que s'hagin d'assegurar, així com els fiscals per a l'execució de les mesures d'assegurament de proves que poden efectuar dins de les seves competències sense adoptar mesures limitadores de drets fonamentals.

El canvi sobrevingut de la ubicació de l'objecte de la resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves no implica una pèrdua sobrevinguda de competència del jutge d'instrucció o del fiscal que hagi acordat el reconeixement i l'execució de la resolució transmesa a Espanya.

Si el certificat s'ha emès en relació amb diversos béns ubicats en circumscripcions diferents, el jutge d'instrucció que el rebí primer i en la circumscripció del qual es trobi almenys un dels béns esmentats és competent per conèixer de l'embargament o assegurament de tots els altres.

Si en una mateixa ordre s'insta l'embargament o assegurament preventiu d'un bé l'embargament o assegurament del qual sigui competència del jutge d'instrucció i d'un altre que ho podria ser del Ministeri Fiscal, el primer ha de conèixer íntegrament d'aquesta resolució, sense que es pugui desglossar en dues resolucions diferents.

CAPÍTOL II

Emissió i transmissió d'una resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves

Article 145. *Transmissió d'una resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.*

1. Quan una autoritat judicial espanyola consideri necessària una mesura d'embargament preventiu de béns o d'assegurament de proves que es trobin en el territori d'un altre Estat membre de la Unió Europea, ha d'enviar la seva resolució a l'autoritat judicial competent perquè procedeixi a la seva execució.

2. Són requisits per emetre una resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves:

a) Que aquesta resolució d'embargament l'hagi dictat en un procés penal el jutge o tribunal amb la finalitat de procedir al posterior decomís dels béns o perquè tinguin efectes

com a element probatori, o que el Ministeri Fiscal hagi adoptat una mesura d'assegurament de proves no limitadora de drets fonamentals en unes diligències d'investigació.

b) Que consti indiciàriament en el procés penal o en les diligències d'investigació que els efectes l'embargament preventiu o assegurament dels quals es persegueix es troben en un altre Estat membre.

3. En la resolució s'ha d'expressar amb claredat si la cooperació judicial que es requereix consisteix en la transferència a l'autoritat judicial espanyola dels elements de prova o dels béns objecte d'embargament, o si va acompanyada d'una sol·licitud de decomís, o bé si requereix la seva permanència en aquest Estat a l'espera de l'adopció d'alguna de les mesures anteriors.

Article 146. Procediment per a l'emissió de la resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

1. Amb caràcter previ a l'emissió d'una resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves, es pot sol·licitar a l'autoritat competent de l'Estat d'execució informació suficient sobre si efectivament el bé objecte d'assegurament es troba a l'Estat esmentat. Aquesta mateixa informació es pot sol·licitar a través dels registres informàtics o organismes que es consideri que puguin facilitar-los.

2. La resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves es pot recordar d'ofici o a instància de part.

3. Si durant el procés penal les parts insten l'emissió de la resolució, se'ls ha de sol·licitar que aportin justificació documental o un altre tipus d'indici fefaent que evidencii que el bé existeix i que es troba en el territori de l'Estat d'execució.

Article 147. Documentació de la resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

1. La resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves s'ha de documentar en el certificat que preveu l'annex X i s'ha de remetre conjuntament amb la resolució judicial que acorda la mesura cautelar.

2. Quan sigui necessari per garantir la validesa dels mitjans de prova, s'ha de fer constar que l'execució de les mesures acordades s'ha d'efectuar observant les formalitats i els procediments que preveu el dret espanyol que expressament s'indiquin en el certificat.

Article 148. Transmissió a diversos estats d'execució d'una resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

La resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves es pot transmetre simultàniament a més d'un Estat d'execució quan l'autoritat judicial espanyola competent tingui motius fundats per creure que els diferents béns objecte de la resolució es troben en diferents estats d'execució.

Article 149. Competències de l'autoritat d'emissió espanyola després de la transmissió d'una resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

1. Un cop transmesa la resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves, si l'autoritat d'execució ha limitat la durada de l'assegurament i sol·licita al·legacions sobre l'aixecament de la mesura durant el transcurs del temps, el jutge o tribunal ha d'escoltar el Ministeri Fiscal i altres parts personades durant el termini de cinc dies. A continuació, el jutge o tribunal ha d'adreçar una comunicació a l'autoritat d'execució per explicitar els motius per mantenir la mesura o si ha deixat de ser necessària.

Aquesta mateixa comunicació l'ha d'efectuar el Ministeri Fiscal que, en el si d'unes diligències d'investigació, rebí el trasllat per a al·legacions sol·licitades per l'autoritat d'execució.

2. Si l'autoritat d'execució sol·licita al·legacions per part de l'autoritat emissora espanyola durant la tramitació d'un recurs interposat enfront de la resolució que s'hagi dictat a l'Estat d'execució, el jutge o tribunal, un cop escoltades les parts personades i el Ministeri Fiscal, les ha d'emetre en el termini de deu dies des que el trasllat li ha estat efectuat.

Aquestes al·legacions les ha de remetre el Ministeri Fiscal quan hagi efectuat la transmissió de la resolució en el si d'unes diligències d'investigació.

3. Quan en la resolució d'embargament preventiu de béns o d'assegurament de proves transmesa s'hagi fet constar que la cooperació judicial requerida és la seva permanència a l'Estat d'execució a l'espera que es decreti el decomís dels béns o la transferència dels elements de prova a Espanya, l'autoritat espanyola d'emissió pot remetre a l'Estat d'execució la sol·licitud de decomís o transferència.

CAPÍTOL III

Execució d'una resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves

Article 150. *Absència de control de doble tipificació.*

Quan la resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves s'hagi emès per un delicte que pertanyi a una de les categories de delictes que enumera l'apartat 1 de l'article 20 i aquest delicte està castigat a l'Estat d'emissió amb una pena privativa de llibertat la durada màxima de la qual sigui, almenys, de tres anys, l'autoritat judicial espanyola competent ha d'acordar la realització de la mesura sense control de la doble tipificació dels fets.

Article 151. *Procediment per al reconeixement de la resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.*

1. La decisió d'execució de la resolució s'ha d'adoptar immediatament i s'ha de comunicar sense dilació a l'autoritat judicial d'emissió i al Ministeri Fiscal, per qualsevol mitjà que deixi constància escrita. Les autoritats judicials espanyoles han de resoldre el que sigui procedent i ho han de comunicar dins de les 24 hores següents a la recepció de la resolució.

2. L'autoritat competent que rebi la resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves ha d'adoptar, en el termini de cinc dies des de la recepció, les mesures necessàries per esbrinar la localització del bé objecte d'embargament preventiu.

Així mateix, pot dirigir una comunicació a l'autoritat judicial emissora perquè amplii qualsevol circumstància rellevant per executar la mesura de l'assegurament.

Article 152. *Mesures de compliment de la resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.*

1. La resolució que acordi el reconeixement i l'execució de l'embargament preventiu de béns o de l'assegurament de proves ha de determinar quina mesura cautelar concreta s'ha d'adoptar per portar a terme la seva execució. La mesura pot consistir en el dipòsit del bé, el seu embargament preventiu, el bloqueig de comptes bancaris, dipòsits, valors o altres títols, valors o actius financers, així com la prohibició de disposar del bé o qualsevol altra mesura cautelar que es pugui acordar en el procés penal, i sempre s'ha de fer de conformitat amb les previsions de l'ordenament jurídic espanyol.

2. L'autoritat competent ha d'informar l'autoritat d'emissió amb caràcter immediat del contingut concret de les mesures adoptades per portar a terme l'assegurament.

3. Tres mesos abans que la mesura adoptada arribi a la durada que determina la interlocutòria, s'ha de donar trasllat a l'autoritat competent de l'Estat d'emissió perquè al·legui sobre la procedència de mantenir-la o aixecar-la.

4. Tant si l'objecte de l'assegurament és un element probatori com si és un producte, instrument o efecte del delictes, el jutge d'instrucció o el fiscal competent han de respectar les formalitats i els procediments indicats per l'autoritat d'emissió, sempre que no siguin contraris als principis fonamentals del nostre ordenament jurídic.

Article 153. Durada de la mesura d'embargament preventiu de béns o d'assegurament de proves.

1. La mesura s'ha de mantenir fins que es resolgui definitivament la sol·licitud de transferència o decomís cursada per l'autoritat judicial d'emissió, sense perjudici de les mesures coercitives complementàries que es puguin adoptar.

2. Tanmateix, amb la consulta prèvia a l'autoritat d'emissió, l'autoritat espanyola competent, de conformitat amb les normes processals nacionals, pot imposar condicions, adequades a les circumstàncies del cas, per limitar la durada o modificar la mesura de què es tracti, inclosa la destrucció i la realització anticipada dels efectes judicials. Si, de conformitat amb aquestes condicions, es proposa deixar sense efecte o modificar la mesura, ho ha de comunicar immediatament a l'autoritat d'emissió, perquè exposi el que consideri oportú.

3. Quan l'autoritat d'emissió comuniqui que la mesura que va sol·licitar s'ha deixat sense efecte, aquesta s'ha d'aixecar sense dilació.

Article 154. Denegació del reconeixement i l'execució d'una resolució d'embargament preventiu de béns o d'assegurament de proves.

L'autoritat competent espanyola ha de denegar el reconeixement d'una resolució d'embargament preventiu de béns o d'assegurament de proves quan concorri algun dels motius que preveu l'article 32.

Article 155. Impossibilitat d'execució d'una resolució d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.

S'ha de comunicar immediatament a l'autoritat d'emissió la impossibilitat d'executar en la pràctica la mesura, pel fet que els béns o les proves hagin desaparegut, hagin estat destruïts, no s'hagin trobat al lloc indicat en el certificat o no s'hagi indicat amb prou precisió on es troba el bé o l'element de prova, fins i tot després de consultar a aquella autoritat.

Article 156. Suspensió de l'execució d'una mesura d'embargament de béns o d'assegurament de proves.

1. Es pot suspendre l'execució d'una resolució d'embargament preventiu de béns o d'assegurament de proves transmesa per l'autoritat judicial d'un altre Estat membre de la Unió Europea en els casos següents:

a) Quan l'execució pugui impedir el bon desenvolupament d'una investigació penal en curs a Espanya, durant el temps necessari.

b) Quan sobre els béns o les proves de què es tracti s'hagi dictat una mesura anterior en un procediment judicial o administratiu, fins que aquesta es deixi sense efecte, sempre que aquesta mesura tingui prioritat sobre posteriors resolucions d'intervenció d'efectes i instruments dictades en causes penals d'acord amb el dret nacional.

2. L'autoritat espanyola competent ha de comunicar a l'autoritat d'emissió qualsevol altra mesura restrictiva que hagi recaigut sobre el bé de què es tracti.

TÍTOL VIII

Resolucions de decomís

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 157. *Resolucions de decomís.*

1. Les resolucions el règim de reconeixement i execució de les quals es regula per aquest títol són aquelles per les quals un òrgan jurisdiccional imposa una sanció o mesura ferma arran d'un procediment relacionat amb una o diverses infraccions penals, que té com a resultat la privació definitiva de béns.

2. La resolució de decomís pot afectar qualsevol tipus de béns, ja siguin materials o immaterials, mobles o immobles, així com els documents amb força jurídica o altres documents acreditatius d'un títol o dret sobre aquests béns respecte dels quals l'òrgan jurisdiccional de l'Estat d'emissió hagi decidit:

a) Que constitueixen el producte d'una infracció penal o equivalen totalment o parcialment al valor del producte esmentat.

b) Que constitueixen els instruments de la infracció esmentada.

c) Que poden ser decomissats amb motiu de l'aplicació a l'Estat d'emissió de qualsevol dels supòsits de potestat de decomís ampliada que especifica l'article 3, apartats 1 i 2, de la Decisió marc 2005/212/JAI del Consell, de 24 de febrer de 2005, relativa al decomís dels productes, instruments i béns relacionats amb el delictes.

d) O que poden ser decomissats segons qualsevol altra disposició relacionada amb una potestat de decomís ampliada de conformitat amb el dret de l'Estat d'emissió.

Article 158. *Autoritats judicials competents a Espanya per transmetre i executar una resolució de decomís.*

1. Són autoritats d'emissió d'una resolució de decomís els jutges o tribunals penals que coneguin de l'execució de la sentència on s'imposi com a conseqüència accessòria el decomís d'un bé.

2. És autoritat competent per reconèixer i executar la resolució de decomís el jutge penal del lloc on es trobi qualsevol dels béns objecte de decomís.

El canvi sobrevingut de la ubicació del bé no implica una pèrdua de la competència del jutge penal que hagi acordat el reconeixement i l'execució de la resolució de decomís transmesa a Espanya.

Si el certificat s'ha emès en relació amb diversos béns ubicats en circumscripcions diferents, el jutge penal que el rebí primer i en la circumscripció del qual es trobi almenys un dels béns esmentats és competent per conèixer del decomís de tots els altres.

Si l'autoritat emissora no coneix el lloc d'ubicació del bé a decomissar i sí indica en el certificat el lloc de residència o domicili social de la persona enfront de la qual es va dictar la resolució, és competent el jutge penal d'aquesta localitat, encara que es constati amb posterioritat que el bé està ubicat en una altra circumscripció o que la persona ha traslladat el seu domicili.

Si un mateix certificat s'ha emès en relació amb diverses persones, amb residència en diversos llocs diferents del territori espanyol, el jutge penal que el rebí primer i en la circumscripció del qual es trobi almenys un dels domicilis esmentats és competent per conèixer del decomís decretat enfront de la resta de les persones ressenyades en el certificat.

CAPÍTOL II

Transmissió d'una resolució de decomís

Article 159. *Transmissió d'una resolució de decomís.*

1. La resolució de decomís s'ha de transmetre a l'autoritat competent de l'Estat membre de la Unió Europea en el qual tingui motius fundats que es troben els béns objecte de decomís.

2. En cas que en relació amb aquests béns s'hagi dictat i executat amb anterioritat una resolució d'embargament de béns o d'assegurament de proves en procediments penals, el jutge penal ha de sol·licitar els antecedents al jutge d'instrucció als efectes de continuar la seva tramitació.

3. Quan es tracti d'una resolució de decomís relativa a una quantitat de diners, s'ha de transmetre a l'autoritat competent de l'Estat membre de la Unió Europea en el qual tingui motius fundats per creure que la persona natural o jurídica contra la qual s'ha dictat la resolució té béns o ingressos.

4. Si l'autoritat judicial penal espanyola no té motius fundats que li permetin determinar l'Estat al qual pugui traslladar la resolució de decomís, l'ha de transmetre a l'autoritat competent de l'Estat membre on la persona natural o jurídica contra la qual s'ha dictat la resolució resideixi habitualment o tingui el seu domicili social, respectivament.

Article 160. *Documentació de la resolució de decomís.*

La resolució de decomís s'ha de documentar en el certificat previst a l'annex XI i s'ha de remetre conjuntament amb la resolució judicial que acordi la privació definitiva del bé.

El certificat ha d'assenyalar específicament que no cal imposar penes privatives de llibertat o d'altres drets com a alternativa a la resolució de decomís.

Així mateix, en cas que en relació amb els béns objecte de decomís s'hagi executat amb anterioritat una resolució d'embargament preventiu de béns o d'assegurament de proves s'ha de fer constar així expressament.

Article 161. *Procediment per a la transmissió de la resolució de decomís.*

1. Amb caràcter previ a l'emissió es pot sol·licitar a l'autoritat competent de l'Estat d'execució o als organismes que puguin facilitar-la la informació sobre els béns o ingressos als quals afecta la mesura, així com la residència habitual o el domicili social de la persona a la qual afecta el decomís.

2. La resolució de decomís es pot emetre d'ofici o a instància de part. En aquest últim cas, s'ha de sol·licitar a la part que porti justificació documental o un altre tipus d'indici fefaent que evidenciï l'existència del bé concret i que es troba en el territori de l'Estat d'execució, l'existència d'ingressos en aquest Estat o que la persona enfront de la qual es dirigeix la resolució hi té la seva residència habitual o la seva social.

3. Durant aquesta tramitació es poden emetre resolucions d'embargament preventiu de béns o d'assegurament de proves o un altre tipus de peticions d'assistència judicial convencional que garanteixin l'execució del decomís una vegada sigui emès.

Article 162. *Transmissió d'una resolució de decomís a més d'un Estat membre.*

1. Una resolució de decomís referent a béns concrets es pot transmetre simultàniament a més d'un Estat d'execució quan es doni algun dels supòsits següents:

a) Que l'autoritat judicial espanyola competent tingui motius fundats per creure que els diferents béns objecte de la resolució de decomís es troben en diferents estats d'execució.

b) Que el decomís d'un bé concret inclòs en la resolució de decomís requereixi la intervenció en més d'un Estat d'execució.

c) Que l'autoritat judicial espanyola competent tingui motius fundats per creure que un bé concret inclòs en la resolució de decomís està localitzat en un dels dos o més estats d'execució determinats.

2. Una resolució de decomís referent a una quantitat de diners es pot transmetre simultàniament a més d'un Estat d'execució quan l'autoritat judicial espanyola competent consideri que hi ha motius específics per fer-ho. Entre altres supòsits, es considera que concorren aquests motius:

a) Quan no se n'hagi decretat amb caràcter preventiu l'embargament, d'acord amb aquesta Llei.

b) Quan el valor dels béns que es poden decomissar en l'Estat d'emissió i en qualsevol Estat d'execució probablement no sigui suficient per executar la quantitat total objecte de la resolució de decomís.

3. Sempre que no s'hagi complert en la seva totalitat la resolució de decomís, se n'ha d'efectuar la remissió de manera successiva en els estats en què es presumeixi que hi ha béns del condemnat.

Article 163. *Conseqüències de la transmissió d'una resolució de decomís.*

1. La transmissió d'una resolució de decomís no impedeix que l'autoritat judicial penal espanyola pugui procedir a la seva execució.

2. En cas de transmissió a un o més estats d'execució d'una resolució de decomís referent a una quantitat de diners, l'autoritat judicial espanyola ha de garantir que el valor total derivat de l'execució de la resolució no excedeix l'import màxim especificat en aquesta.

3. L'autoritat judicial penal espanyola ha d'informar immediatament l'autoritat competent de qualsevol Estat d'execució afectat, per qualsevol mitjà que pugui deixar constància escrita, en els casos següents:

a) Quan consideri que hi ha risc que l'execució superi l'import màxim especificat. L'ha d'informar, així mateix, quan consideri que el risc esmentat ha deixat d'existir.

b) Quan la totalitat o part de la resolució de decomís hagi estat executada a Espanya o en un altre Estat d'execució. En aquest cas, la comunicació ha d'especificar l'import de la sentència de decomís que encara no s'hagi executat.

c) Si, amb posterioritat a la transmissió d'una resolució de decomís, una autoritat espanyola ha rebut una quantitat de diners pagada voluntàriament pel condemnat en compliment de la resolució de decomís. En aquest cas, s'ha d'indicar si queda una part de la resolució per executar i el seu import.

Article 164. *Transformació del decomís.*

1. Quan una resolució de decomís afecti un bé concret i per qualsevol circumstància no n'és possible el decomís, l'autoritat judicial espanyola ha de sol·licitar a l'autoritat competent de l'Estat d'execució que el decomís adopti la forma d'obligació de pagament d'una quantitat de diners equivalent al valor del bé de què es tracti.

2. Per a aquesta transformació, una vegada es rebí la notícia de la impossibilitat de portar a terme el decomís del bé concret de què es tracti, s'ha d'acordar en el termini de cinc dies que es practiqui la taxació judicial del bé. Del seu resultat se n'ha de donar trasllat durant cinc dies al Ministeri Fiscal i a totes les parts personades, a fi que impugni la taxació o manifestin el que convingui al seu dret. L'incident finalitza amb la interlocutòria dictada pel jutge o tribunal que determina la quantia de l'obligació de pagament que, una vegada ferma, s'ha de comunicar a l'autoritat d'execució.

Article 165. *Acord entre autoritats sobre la disposició dels béns decomissats.*

1. El jutge o tribunal competent que hagi emès la resolució de decomís pot arribar a un acord en relació amb la disposició dels béns decomissats quan així ho sol·liciti l'autoritat d'execució. En aquest cas, l'execució del decomís queda a costa del que s'acordi sobre això.

2. L'autoritat judicial espanyola que rebi una comunicació de l'autoritat de l'Estat d'execució sobre despeses especials que ha comportat l'execució de la resolució de decomís, ho ha de comunicar al Ministeri de Justícia als efectes d'un possible acord sobre el repartiment de costos amb l'Estat d'execució.

CAPÍTOL III

Execució d'una resolució de decomís

Article 166. *Reconeixement d'una resolució de decomís.*

1. El jutge penal competent ha de reconèixer i executar una resolució de decomís quan es trobi a Espanya el bé sobre el qual recaigui o el domicili o, si s'escau, el domicili social de la persona afectada.

2. Quan la resolució de decomís s'hagi emès per un delictes que pertanyi a una de les categories de delictes que enumera l'apartat 1 de l'article 20 i aquest delictes estigui castigat a l'Estat d'emissió amb una pena privativa de llibertat la durada màxima de la qual sigui, almenys, de tres anys, el jutge penal ha d'acordar la realització de la mesura sense control de la doble tipificació dels fets.

3. També s'ha d'executar la resolució de decomís que s'hagi imposat a l'Estat d'emissió a una persona jurídica per una infracció per a la qual no es prevegi la seva responsabilitat d'acord amb el dret espanyol.

Article 167. *Procediment sobre el reconeixement de la resolució de decomís.*

1. El jutge penal que rebi la resolució de decomís ha de procedir a esbrinar la localització del bé objecte de decomís.

Així mateix, el jutge penal pot adreçar comunicació a l'autoritat judicial emissora perquè amplii qualsevol circumstància rellevant per a l'execució del decomís.

2. El jutge penal, amb l'informe previ del Ministeri Fiscal i altres parts personades emès en el termini de cinc dies, ha d'acordar mitjançant una interlocutòria el despatx d'execució de la resolució de decomís degudament transmesa, en un termini màxim de deu dies des de la seva recepció. L'adopció de la resolució de decomís de què es tracti succeeix, si s'escau, a les mesures que sobre els mateixos béns s'hagin acordat en aplicació d'un embargament preventiu.

Article 168. *Execució d'una resolució de decomís.*

1. En cas que una sol·licitud de decomís afecti un bé concret i per qualsevol circumstància no sigui possible el decomís d'aquest bé, el jutge penal competent ha d'acordar que el decomís adopti la forma de l'obligació de pagament d'una quantitat de diners corresponent al valor del bé de què es tracti.

2. En cas que una resolució de decomís es refereixi a una quantitat de diners, el jutge penal competent, en cas que no pugui obtenir el pagament, ha d'executar la resolució de decomís sobre qualsevol bé disponible a aquest efecte.

3. En cas que una resolució de decomís es refereixi a una quantitat de diners, el jutge penal competent ha de convertir, quan sigui necessari, l'import que s'hagi de decomissar a la moneda de l'Estat d'execució, aplicant el tipus de canvi vigent en el moment que es dicti la resolució de decomís.

4. En tots els supòsits que preveu aquest article s'ha d'escoltar el Ministeri Fiscal i altres parts personades durant el termini de cinc dies.

Article 169. *Execució de resolucions de decomís múltiples.*

1. Quan el jutge penal competent estigui tramitant dues o més resolucions de decomís referents a una quantitat de diners dictades contra la mateixa persona natural o jurídica que no disposi de mitjans suficients a Espanya perquè s'executin totes, o quan es refereixin a un mateix bé, ha de decidir quina o quines d'aquestes resolucions s'han d'executar, després de considerar degudament totes aquestes circumstàncies. Per adoptar aquesta decisió s'ha de tenir en compte principalment, i per aquest ordre, l'existència d'un embargament preventiu, la gravetat relativa i el lloc de la infracció, les dates de les resolucions respectives i les dates de la seva transmissió. El jutge penal competent ha de comunicar sense dilació la seva decisió a les autoritats competents de l'Estat o els estats d'emissió.

2. En cas que el condemnat pugui facilitar la prova del decomís, total o parcial, efectuat en un altre Estat, el jutge penal competent ha de consultar l'autoritat competent de l'Estat d'emissió. En el cas de decomís de productes d'un delictes, tota porció del valor dels béns afectats que es recuperi en virtut de la resolució de decomís en un altre Estat es dedueix en la seva totalitat del valor dels béns que s'han de decomissar a Espanya.

Article 170. *Denegació del reconeixement i execució d'una resolució de decomís.*

1. El jutge penal competent denega el reconeixement i l'execució de les resolucions de decomís en els casos següents (a més dels supòsits dels articles 32 i 33):

a) Quan els drets de les parts interessades, inclosos els tercers de bona fe d'acord amb la legislació espanyola, impedeixin l'execució de la resolució de decomís.

b) Quan el jutge consideri incompatible amb els drets i les llibertats fonamentals reconeguts a la Constitució la resolució adoptada en aplicació de les disposicions sobre la potestat de decomís ampliada a què es refereix la lletra d) de l'apartat 2 de l'article 157.

c) Quan la resolució es refereixi a fets que s'hagin comès fora de l'Estat emissor i el dret espanyol no permeti la persecució de les infraccions esmentades quan s'hagin comès fora del seu territori.

2. En cas que concorri algun dels motius de denegació del reconeixement i l'execució que preveuen les lletres a), c) i d) de l'apartat 1 de l'article 32, de l'apartat 1 de l'article 33 o les lletres b) i c) de l'apartat anterior, abans de denegar parcialment o totalment el reconeixement i l'execució de la resolució, el jutge penal ha de consultar l'autoritat competent de l'Estat d'emissió perquè aclareixi la situació i, si s'escau, repari el defecte en què s'hagi incorregut. Aquesta previsió també és aplicable en el cas de la lletra a) de l'apartat anterior quan no s'hagi informat de la interposició d'un recurs a Espanya.

Article 171. *Suspensió de l'execució d'una resolució de decomís.*

1. El jutge penal competent pot suspendre l'execució d'una resolució de decomís transmesa en els supòsits següents:

a) Quan, en el cas d'una resolució de decomís referent a una quantitat de diners, consideri que hi ha risc que el valor total derivat de la seva execució pugui excedir l'import especificat a la resolució com a conseqüència de la seva execució simultània en més d'un Estat membre.

b) Quan l'execució de la resolució de decomís pugui impedir el bon desenvolupament d'una investigació o actuació penal en curs, durant el temps que estimi raonable.

c) Quan consideri necessari traduir, sense fer repercutir el seu cost en l'Estat d'emissió, la resolució de decomís o parts d'aquesta, durant el temps necessari per obtenir-ne la traducció.

d) Quan el bé ja sigui objecte d'un procediment de decomís a Espanya.

2. El jutge penal competent ha d'adoptar, durant el període de suspensió, les mesures necessàries per assegurar l'execució de la resolució de decomís.

3. En cas de suspensió de conformitat amb la lletra a) de l'apartat 1 d'aquest article, el jutge penal competent ha d'informar sobre això sense dilació l'autoritat competent de l'Estat d'emissió per qualsevol mitjà que pugui deixar constància escrita.

4. En els casos que preveuen les lletres b), c) i d) de l'apartat 1 d'aquest article, el jutge penal ha de comunicar sense dilació la suspensió de l'execució de la resolució de decomís, els seus motius i, si és possible, la durada prevista, a l'autoritat competent de l'Estat d'emissió per qualsevol mitjà que pugui deixar constància escrita.

5. Tan aviat com hagin deixat d'existir els motius de suspensió, el jutge penal competent ha de prendre immediatament les mesures oportunes per executar la resolució de decomís i informar sobre això l'autoritat competent de l'Estat d'emissió per qualsevol mitjà que pugui deixar constància escrita.

Article 172. *Disposició dels béns decomissats.*

1. El jutge penal competent disposa dels diners obtinguts de l'execució de la resolució de decomís d'acord amb les regles següents:

a) Si l'import obtingut de l'execució de la resolució de decomís és inferior a 10.000 euros o a l'equivalent a l'import esmentat, s'ha d'ingressar al compte de dipòsits i consignacions judicials.

b) En tots els altres casos, s'ha de transferir a l'Estat d'emissió el 50 per 100 de l'import que s'hagi obtingut de l'execució de la resolució de decomís. El 50 per 100 restant s'ha d'ingressar al compte de dipòsits i consignacions judicials.

Les quantitats que, en aplicació del que s'ha disposat anteriorment, corresponguin a Espanya les ha de transferir el secretari judicial al Tresor Públic amb aplicació, si s'escau, del que estableixin les normes especials i, particularment, del que preveu l'article 374 del Codi penal i la Llei 17/2003, de 29 de maig, per la qual es regula el Fons de béns decomissats per tràfic il·lícit de drogues i altres delictes relacionats, i la seva normativa de desplegament.

2. El jutge penal competent ha de decidir que els béns que no siguin diners o altres instruments de pagament al portador obtinguts de l'execució de la resolució de decomís siguin alienats i aplicats de la manera que preveu l'apartat anterior.

L'alienació dels béns s'ha de dur a terme d'acord amb la legislació espanyola, i cal observar, quan escaigui, el que preveuen la Llei orgànica 12/1995, de 12 de desembre, de repressió del contraban, i la seva normativa de desplegament.

3. Quan de l'execució de la resolució de decomís en resultin afectats béns integrants del patrimoni històric espanyol, el jutge penal en cap cas els ha d'alienar o restituir a l'Estat d'emissió. En aquest supòsit, ho ha de comunicar a les autoritats espanyoles competents i són aplicables les disposicions de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol, i la seva normativa de desplegament.

4. L'Estat espanyol no ha de reclamar a l'Estat d'emissió el reemborsament de les despeses derivades de l'execució de la resolució de decomís. No obstant això, si l'execució de la resolució ha comportat despeses que considera d'índole substancial o excepcional, el jutge penal ho ha de comunicar al Ministeri de Justícia perquè aquest arribi a un acord amb les autoritats competents de l'Estat d'emissió sobre el repartiment de costos.

TÍTOL IX

Resolucions per les quals s'imposen sancions pecuniàries

CAPÍTOL I

Disposicions generals Article 173. *Sanció pecuniària.*

1. S'entén per sanció pecuniària la quantitat de diners exigida per una resolució ferma en concepte de multa imposada com a conseqüència de la comissió d'una infracció penal o administrativa per part d'una persona física o jurídica, sempre que, en relació amb aquestes, les sancions administratives siguin recurribles davant un òrgan jurisdiccional penal.

2. Als efectes d'aquesta Llei, les sancions pecuniàries també inclouen les quantitats que figurin a les resolucions corresponents i que es refereixin als conceptes següents:

a) La quantitat de diners imposada en concepte de costes judicials o despeses administratives originades en el procediment.

b) Una compensació en benefici de les víctimes, sempre que la víctima no pugui ser part civil en el procediment i l'òrgan jurisdiccional actuï en l'exercici de la seva competència penal.

c) Una quantitat destinada a un fons públic o a una organització de suport a les víctimes.

3. La sanció pecuniària als efectes d'aquesta Llei no pot comprendre ordres de confiscació d'instruments o productes del delictes, per a les quals s'apliquen les normes previstes al capítol III d'aquest títol.

La sanció pecuniària tampoc pot comprendre resolucions de restitució, ni reparació del dany ni la indemnització de perjudicis materials i morals, determinades en un procediment penal, sense perjudici del que preveu la lletra b) de l'apartat anterior.

Quan una sentència dictada a Espanya inclogui una condemna de reparació del dany o la indemnització de perjudicis materials i morals a favor de les víctimes o els perjudicats, l'autoritat judicial penal espanyola ha d'instar la seva execució a través dels mecanismes previstos a les normes de cooperació judicial civil a la Unió Europea.

Article 174. *Autoritats judicials competents a Espanya per transmetre i executar una resolució per la qual s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària.*

1. És autoritat competent per transmetre una resolució per la qual s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària imposada a una persona física o jurídica que posseeixi propietats o obtingui ingressos en un altre Estat membre de la Unió Europea, l'òrgan jurisdiccional penal competent per a la seva execució a Espanya.

2. És autoritat competent per reconèixer i executar la resolució per la qual s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària:

a) Amb caràcter principal, el jutge penal del lloc de residència del condemnat o on tingui la seu social si es tracta d'una persona jurídica.

b) Subsidiàriament, el jutge penal del lloc on es trobi qualsevol dels béns immobles propietat de la persona física o jurídica condemnada al pagament de multa.

c) Finalment, el jutge penal del lloc on es trobi qualsevol de les fonts d'ingressos del condemnat a Espanya.

El canvi de qualsevol d'aquestes circumstàncies per trasllat de residència del condemnat o de la seva seu social, venda del bé immoble o canvi en les seves fonts d'ingressos, no implica una pèrdua sobrevinguda de competència del jutge penal que

hagi acordat el reconeixement i l'execució de la resolució per la qual s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària transmesa a Espanya.

En cas que un mateix certificat es refereixi a diverses persones i una d'elles compleixi algun dels requisits establerts en aquest apartat, el jutge penal competent pot assumir l'execució en relació amb tots els condemnats, sense que sigui procedent dividir una única resolució per la qual s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària en diverses.

Article 175. Destinació de les quantitats cobrades.

1. Les quantitats percebudes en concepte d'execució d'una resolució a Espanya s'han d'ingressar al compte de dipòsits i consignacions judicials, llevat que s'hagi acordat una cosa diferent amb l'Estat d'emissió respecte de les quantitats que constitueixin una compensació en benefici de les víctimes a què es refereix la lletra b) de l'apartat 2 de l'article 173.

En aquest cas, si l'Estat d'emissió requereix aquestes quantitats, el jutge penal ha de sol·licitar un dictamen del Ministeri Fiscal, concedint-li un termini de deu dies, i ha de resoldre el que procedeixi sobre la destinació de les quantitats compensatòries a víctimes i perjudicats. El secretari judicial ha de transferir les quantitats de conformitat amb els termes literals corresponents.

2. Fora del cas de la compensació en benefici de les víctimes, no s'admet cap altre acord que pugui variar la regla expressada a l'apartat anterior.

CAPÍTOL II

Transmissió d'una resolució per la qual s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària

Article 176. Transmissió d'una resolució per la qual s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària.

1. La resolució per la qual s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària s'ha de transmetre a l'autoritat competent de l'Estat membre de la Unió Europea en què la persona física o jurídica condemnada posseeixi propietats, obtingui ingressos o tingui la residència habitual o la seu social, perquè procedeixi a la seva execució.

2. L'autoritat judicial penal espanyola ha de transmetre la resolució a un únic Estat d'execució cada cop.

Article 177. Documentació de la resolució per la qual s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària.

1. La resolució per la qual s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària s'ha de documentar al certificat previst a l'annex XII, i s'ha de remetre conjuntament amb la sentència o resolució ferma que imposa la condemna de multa.

2. Al certificat cal fixar, si s'escau, la quantitat líquida que escaigui pagar en virtut del sistema dies-multa previst al Codi penal.

3. El certificat ha de contenir la previsió que la pena de multa es converteixi en pena privativa de llibertat o en treballs en benefici de la comunitat en cas d'impagament, de conformitat amb el que disposa el Codi penal, i cal especificar-ne la durada.

Article 178. Procediment per a la transmissió de la resolució per la qual s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària.

1. El jutge o tribunal ha d'escoltar el Ministeri Fiscal en un termini de cinc dies i ha de resoldre mitjançant una interlocutòria motivada dictada en els cinc dies següents.

2. Amb caràcter previ a l'emissió, es pot sol·licitar a l'autoritat competent de l'Estat d'execució o als organismes que la puguin facilitar informació suficient sobre si

efectivament el condemnat disposa de béns o ingressos a l'Estat esmentat, o sobre si hi té la residència.

Article 179. Conseqüències de la transmissió d'una resolució per la qual s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària.

1. Una vegada transmesa la resolució, l'autoritat judicial penal espanyola no pot procedir a executar-la, excepte en els casos en què se'n produeixi una devolució.

Aquesta suspensió només afecta els pronunciaments relatius a la imposició d'una pena de multa i a les costes.

2. Si, després de transmetre una resolució, la sanció pecuniària ha estat pagada voluntàriament pel condemnat o s'ha executat com a resultat d'actuacions judicials anteriors, l'autoritat judicial penal espanyola ha d'aplicar el pagament rebut de la manera prevista legalment i n'ha d'informar immediatament l'autoritat competent de l'Estat d'execució, amb indicació de la reducció que hagi experimentat la quantia i els conceptes inclosos en la sanció pecuniària sotmesa a execució.

CAPÍTOL III

Execució d'una resolució per la qual s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària

Article 180. Reconeixement i execució a Espanya d'una resolució per la qual s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària.

1. El jutge penal competent està obligat a reconèixer i executar una resolució per la qual s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària que li hagi estat remesa per l'autoritat competent d'un altre Estat membre, sense subjecció a control de doble tipificació quan es refereixi a algun dels delictes enumerats als apartats 1 i 2 de l'article 20.

2. També s'ha d'executar la sanció pecuniària que s'hagi imposat a l'Estat d'emissió a una persona jurídica per una infracció penal per a la qual no es prevegi la seva responsabilitat d'acord amb el dret espanyol.

Article 181. Procediment per al reconeixement i l'execució d'una resolució per la qual s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària.

1. El jutge penal que rebí la resolució ha de procedir a esbrinar les qüestions següents:

- a) Si el condemnat té la residència o seu social a Espanya.
- b) Només si no consta cap domicili o seu social a Espanya del condemnat, si aquest té inscrit a nom seu algun bé al Registre de la Propietat.
- c) Si no es donen cap de les dues circumstàncies anteriors, si al condemnat li consta alguna font d'ingressos a Espanya.

2. El jutge penal, amb l'informe previ del Ministeri Fiscal emès en el termini de cinc dies, ha d'acordar el despatx d'execució de la resolució de sancions pecuniàries transmesa degudament mitjançant una interlocutòria, en un termini màxim de cinc dies des de la recepció.

3. Quan la quantia de la sanció estigui ressenyada al certificat en una divisa estrangera, el secretari judicial ha de convertir l'import a euros, aplicant el tipus de canvi vigent en el moment en què es va imposar la sanció.

Article 182. *Denegació del reconeixement i l'execució d'una resolució per la qual s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària.*

1. El jutge penal competent ha de denegar el reconeixement i l'execució de les resolucions que exigeixin el pagament d'una sanció pecuniària en els supòsits dels articles 32 i 33 i també en els casos següents:

a) Quan la resolució castigui una persona física que, a causa de la seva edat, no hauria pogut ser considerada responsable penal d'acord amb el que preveu la legislació espanyola.

b) Quan, segons el certificat, en cas de procediment escrit, no ha estat informat del seu dret a impugnar la resolució i dels terminis per interposar el recurs esmentat.

c) Quan, segons el certificat, l'imputat no ha estat informat, personalment o a través d'un representant, del seu dret a impugnar la resolució i dels terminis per interposar el recurs esmentat.

d) Quan la sanció pecuniària sigui inferior a setanta euros o, si es tracta d'una altra divisa, a un import equivalent.

e) Quan, del certificat i la resolució comunicada per a la seva execució, s'evidenciï que s'ha produït una vulneració dels drets fonamentals i els principis jurídics fonamentals consagrats a l'article 6 del Tractat de la Unió Europea i reflectits a la Carta dels drets fonamentals de la Unió Europea.

f) Quan la resolució es refereixi a fets que s'hagin comès fora de l'Estat emissor i el dret espanyol no permeti la persecució de les infraccions esmentades quan s'hagin comès fora del seu territori.

2. En cas que concorri algun dels motius de denegació del reconeixement i l'execució previstos a la lletra d) de l'apartat 1 o a l'apartat 3 de l'article 32, a l'apartat 1 de l'article 33 o a les lletres b) i c) de l'apartat anterior, abans de denegar parcialment o totalment el reconeixement i l'execució de la resolució, el jutge penal ha de consultar l'autoritat competent de l'Estat d'emissió perquè aclareixi la situació i, si s'escau, repari el defecte en què s'hagi incorregut.

Article 183. *Revisió de la quantia de la sanció.*

1. En el supòsit que la persona sancionada presenti una prova de pagament total o parcial en qualsevol Estat, el jutge penal ha de consultar amb l'autoritat competent de l'Estat d'emissió i deduir la part de la sanció que hagi estat cobrada efectivament en un altre Estat de la quantitat sotmesa a execució a Espanya.

2. Quan es demostrï que la resolució es refereix a fets que no van ser comesos dins del territori de l'Estat d'emissió i sobre els quals les autoritats judicials penals espanyoles tinguin competència, el jutge penal pot decidir la reducció de l'import de la multa executada a la quantia màxima prevista per a fets del mateix tipus de conformitat amb el que preveu l'ordenament jurídic espanyol.

3. En aquests casos, el jutge penal competent ha d'informar del caràcter parcial de l'execució de la resolució l'autoritat competent de l'Estat d'emissió per qualsevol mitjà que deixi constància escrita.

4. En els casos en què la sanció s'hagi imposat en un Estat amb una divisa diferent, el jutge penal ha de convertir a euros la quantia de la sanció, aplicant el tipus de canvi vigent en el moment en què es va imposar aquesta.

Article 184. *Sancions alternatives en cas d'impagament de la sanció pecuniària.*

1. Quan sigui impossible executar totalment o parcialment una resolució, el jutge penal competent pot aplicar sancions alternatives, inclosa la privació de llibertat, de conformitat amb el que preveu l'ordenament jurídic espanyol, en els casos en què l'Estat d'emissió hagi acceptat aplicar aquestes sancions alternatives en el certificat presentat i, en tot cas, sense excedir el nivell màxim de la sanció previst en aquest.

En cap cas s'ha d'aplicar com a sanció alternativa la privació de llibertat quan la sanció pecuniària l'execució de la qual se sol·liciti s'hagi imposat per la comissió d'una infracció administrativa, encara que hagi estat recorreguda davant un òrgan jurisdiccional penal de l'Estat d'emissió.

2. El jutge penal competent ha d'informar immediatament de l'aplicació d'una sanció alternativa de conformitat amb el que disposa l'apartat anterior.

Article 185. Suspensió de l'execució d'una resolució per la qual s'exigeixi el pagament d'una sanció pecuniària.

El jutge penal està obligat a suspendre l'execució de la resolució tan aviat com l'autoritat competent de l'Estat d'emissió l'informi de l'adopció de qualsevol resolució o mesura que tingui per efecte suspendre o deixar sense efecte la resolució per qualsevol altre motiu, inclosa la concessió de l'amnistia o l'indult.

En qualsevol d'aquests casos, el jutge penal ha de retornar la resolució a l'autoritat competent de l'Estat d'emissió.

TÍTOL X

Exhort europeu d'obtenció de proves

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 186. Exhort europeu d'obtenció de proves.

1. L'exhort europeu d'obtenció de proves és una resolució judicial emesa per l'autoritat competent d'un Estat membre per tal de sol·licitar objectes, documents i dades d'un altre Estat membre per a l'ús en un procés penal.

2. L'exhort europeu d'obtenció de proves es pot referir a procediments incoats per les autoritats competents d'altres estats membres de la Unió Europea per la comissió de fets tipificats com a infraccions administratives en el seu ordenament, quan la decisió pugui donar lloc a un procés davant un òrgan jurisdiccional en l'ordre penal.

Article 187. Àmbit de l'exhort europeu d'obtenció de proves.

1. L'exhort europeu d'obtenció de proves es pot emetre per sol·licitar a l'Estat d'execució objectes, documents o dades, identificats degudament, que es necessitin per a un procés penal a Espanya.

L'exhort pot comprendre objectes, documents o dades que ja estiguin en poder de l'autoritat d'execució, així com qualsevol altre objecte, document o dada que l'autoritat d'execució descobreixi durant la seva execució quan, sense que hi hagi altres investigacions complementàries, els consideri rellevants per al procediment per al qual es va emetre i així ho declari.

2. Excepte en els casos en què la petició sigui possible, en virtut del que disposa l'apartat anterior perquè l'objecte, document o dada ja estigués en poder de l'autoritat d'execució abans de l'emissió, l'exhort europeu d'obtenció de proves no es pot emetre per sol·licitar a l'autoritat d'execució:

a) Que dugui a terme entrevistes, prengui declaracions o iniciï interrogatoris amb sospitosos, testimonis, experts o qualsevol altra persona. No obstant això, l'autoritat judicial espanyola pot sol·licitar la presa de declaracions, d'acord amb el dret de l'Estat d'execució, a les persones que estiguessin presents durant l'execució de l'exhort i estiguessin directament relacionades amb l'afer al qual es refereix.

b) Que efectuï registres corporals o obtingui directament del cos de qualsevol persona materials orgànics o dades biomètriques, com poden ser mostres d'ADN o impressions dactilars.

c) Que obtingui informació en temps real mitjançant la intervenció de comunicacions, vigilància o control de comptes bancaris.

d) Que analitzi objectes, documents o dades existents.

e) Que obtingui dades de comunicacions retingudes per proveïdors d'un servei de comunicacions electròniques accessible al públic o d'una xarxa de comunicacions pública.

3. Els antecedents penals tenen un règim específic de transmissió, i queden fora de l'àmbit de l'exhort europeu d'obtenció de proves.

Article 188. Autoritats competents a Espanya per emetre i executar un exhort europeu d'obtenció de proves.

1. A Espanya, són autoritats d'emissió d'un exhort europeu d'obtenció de proves els jutges o tribunals que coneguin del procés en què sigui necessari obtenir el document, objecte o dada, així com els fiscals que dirigeixin les diligències d'investigació en què s'hagi d'adoptar l'exhort.

2. És autoritat competent per reconèixer i executar l'exhort europeu d'obtenció de proves el Ministeri Fiscal sempre que els objectes, documents o dades es puguin obtenir sense adoptar mesures limitadores de drets fonamentals.

Si passa altrament, així com quan el Ministeri Fiscal entengui que s'ha de denegar el reconeixement o l'execució de l'exhort, és autoritat competent el jutge d'instrucció del lloc on es trobi qualsevol dels objectes, documents o dades que es pretengui obtenir amb l'exhort.

El canvi sobrevingut de la ubicació dels objectes, documents o dades no implica una pèrdua sobrevinguda de competència del fiscal ni del jutge d'instrucció que hagi acordat el reconeixement i l'execució de l'exhort europeu d'obtenció de proves transmesa a Espanya.

Si el certificat s'ha emès en relació amb diversos objectes, documents o dades ubicats en circumscripcions diferents, el fiscal o, si s'escau, el jutge d'instrucció que el rebí primer i en la circumscripció del qual es trobi almenys un dels objectes, documents o dades, és competent per conèixer de l'obtenció de tota la resta.

CAPÍTOL II

Emissió i transmissió d'un exhort europeu d'obtenció de proves

Article 189. Emissió i transmissió de l'exhort europeu d'obtenció de proves.

1. L'autoritat judicial espanyola competent ha d'expedir un exhort només quan es compleixin les condicions següents:

a) Que els objectes, documents o dades estiguin identificats suficientment.

b) Que consti indiciàriament al procediment penal o a les diligències d'investigació que l'objecte, document o dada que es persegueix obtenir es troba en un altre Estat membre o, en el cas de dades electròniques, que són directament accessibles des d'aquest de conformitat amb la seva legislació.

c) Que els objectes, documents o dades siguin necessaris per al procediment.

d) Que resulti proporcionat sol·licitar aquests objectes, documents o dades per al procediment.

e) Que, de conformitat amb la legislació espanyola, en un cas nacional equivalent, el jutge, el Tribunal o, si s'escau, el fiscal, si és l'emissor de l'exhort, pugui acordar l'obtenció de l'objecte, document o dada si està disponible a Espanya.

2. Quan es compleixin les condicions previstes a l'apartat anterior i l'autoritat judicial espanyola competent tingui motius fonamentats per creure que els objectes, documents o dades es troben en un altre Estat membre de la Unió Europea o que, en el cas de dades electròniques, siguin accessibles directament segons la seva legislació, ha de transmetre sense demora l'exhort a la seva autoritat competent.

3. Les proves obtingudes a través d'un exhort practicat de conformitat amb la normativa processal de l'Estat d'execució i, si s'escau, d'acord amb les formalitats indicades expressament per l'autoritat espanyola, produeixen plens efectes i no són susceptibles de cap recurs dirigit a controlar les garanties d'imparcialitat observades en la seva obtenció ni el valor dels actes practicats en forma.

Article 190. *Documentació de l'exhort europeu d'obtenció de proves.*

L'exhort europeu d'obtenció de proves s'ha de documentar al certificat previst a l'annex XIII, i és l'únic document que s'ha d'enviar a l'autoritat d'execució.

Al certificat cal fer constar expressament si l'exhort en completa un d'anterior o si és consecutiu a una resolució d'embargament preventiu de béns o d'assegurament de proves.

Així mateix, si per terminis processals o altres circumstàncies particularment urgents es requereix l'execució de l'exhort en un termini més curt del previst legalment com a màxim, cal indicar-ho així al certificat.

Article 191. *Procediment per a la transmissió de l'exhort europeu d'obtenció de proves.*

1. L'exhort europeu d'obtenció de proves es pot recordar d'ofici o a instància de part.

Si durant el procés penal és la part qui insta l'emissió, se li ha de sol·licitar que justifiqui documentalment o mitjançant un altre tipus d'indici l'existència de l'objecte, document o dada i que es troba al territori de l'Estat d'execució.

2. Amb caràcter previ a l'emissió, es pot sol·licitar a l'autoritat competent de l'Estat d'execució o dels organismes que la puguin facilitar, informació suficient sobre si l'objecte, document o dada es troba efectivament a l'Estat esmentat.

3. Si per a la validesa com a font de prova de l'objecte, document o dada a Espanya es requereix alguna formalitat o procediment específic en la seva obtenció, s'ha de fer constar així al certificat estès per l'autoritat emissora. Només cal ressenyar com a formalitats o procediments específics aquells la vulneració dels quals afecti les garanties essencials del procediment per afectar drets fonamentals.

4. L'autoritat espanyola també pot sol·licitar a l'autoritat d'execució que obtingui qualsevol altre objecte, document o dada que l'autoritat d'execució consideri rellevant per al procés espanyol, sempre que la seva utilització en aquest no requereixi cap investigació complementària.

Article 192. *Transmissió de l'exhort europeu d'obtenció de proves.*

1. L'exhort europeu d'obtenció de proves es pot transmetre simultàniament a tots els estats en els quals hi hagi indicis raonables que l'objecte, document o dada que es persegueix obtenir es troba al seu territori.

2. Quan l'autoritat espanyola competent participi en l'execució de l'exhort a l'Estat membre d'execució, es pot transmetre directament a l'autoritat d'execució un exhort que completi l'anterior mentre es trobi a l'Estat esmentat.

Article 193. *Recursos a l'Estat d'execució.*

Si l'autoritat d'execució sol·licita al·legacions per part de l'autoritat judicial emissora espanyola en el curs d'un recurs interposat enfront de la resolució que s'hagi dictat a l'Estat d'execució, l'autoritat espanyola, després d'escoltar les parts personades per un termini de cinc dies, ha d'emetre les al·legacions esmentades en el termini de cinc dies des del seu trasllat.

Article 194. *Utilització a Espanya de les dades personals obtingudes en l'execució de l'exhort en un altre Estat membre.*

1. Les dades personals obtingudes de l'execució d'un exhort només es poden utilitzar en els processos en què es pugui acordar aquesta resolució, per a altres relacionats de manera directa amb aquell o, excepcionalment, per prevenir una amenaça immediata i greu per a la seguretat pública.

Per utilitzar amb altres finalitats les dades personals obtingudes, l'autoritat judicial espanyola competent ha de demanar el consentiment de l'autoritat competent de l'Estat d'execució o directament de la persona interessada.

2. Quan en un cas concret així ho requereixi l'autoritat competent de l'Estat d'execució, l'autoritat judicial espanyola competent l'ha d'informar de l'ús que faci de les dades personals que s'hagin remès a través de l'exhort, a excepció de les obtingudes durant la seva execució a Espanya.

CAPÍTOL III

Execució d'un exhort europeu d'obtenció de proves

Article 195. *Execució a Espanya d'un exhort europeu d'obtenció de proves.*

1. El reconeixement i l'execució d'un exhort europeu d'obtenció de proves no estan subjectes a la verificació de la doble tipificació, llevat que de conformitat amb la legislació espanyola calgui procedir a un registre o una confiscació per tal d'obtenir els objectes, documents o dades que es considerin necessaris en el marc del procés penal.

2. Quan calgui procedir a un registre o una confiscació per executar l'exhort, no estan subjectes al control de la doble tipificació els delictes que s'enumeren a l'apartat 1 de l'article 20, sempre que estiguin castigats a l'Estat d'emissió amb penes privatives de llibertat amb una durada màxima d'almenys tres anys.

3. Si l'exhort es pot executar a través de diversos mitjans, s'ha d'escollir el que sigui menys restrictiu de la llibertat individual.

Article 196. *Procediment per al reconeixement i l'execució de l'exhort europeu d'obtenció de proves.*

1. El fiscal o el jutge d'instrucció que rebi l'exhort europeu d'obtenció de proves ha d'acordar, en el termini de cinc dies des de la recepció, que s'esbrini la localització de l'objecte, document o dada que es vulgui obtenir amb l'exhort.

Així mateix, pot dirigir una comunicació a l'autoritat judicial emissora perquè amplii qualsevol circumstància rellevant per a l'obtenció correcta, com ara detalls més específics sobre la ubicació o sobre les seves característiques.

2. El fiscal o el jutge d'instrucció encarregat de la tramitació de l'expedient de l'exhort europeu d'obtenció de proves ha de dictar un decret o una interlocutòria, respectivament, en què reconegui si concorren tots els requisits exigits legalment i si no aprecia la concurrència de cap causa de denegació. El decret o la interlocutòria s'ha de dictar en el termini màxim de deu dies des de la recepció de l'ordre a Espanya, i ha de contenir les instruccions necessàries a les forces i cossos de seguretat de l'Estat, a altres òrgans administratius o autoritats, o a persones privades perquè sol·licitin els objectes, documents o dades.

3. En el curs de l'execució de l'exhort, el fiscal o el jutge d'instrucció pot valorar la possibilitat d'emprendre noves mesures d'investigació no sol·licitades quan consideri que pot ser oportú.

Quan l'Estat d'emissió participi en l'execució a Espanya, el fiscal o el jutge d'instrucció ha de rebre l'exhort que li pugui transmetre directament l'autoritat d'emissió mentre es trobi al nostre país i que completi l'anterior.

4. En cas que l'autoritat d'emissió no sigui un fiscal, un jutge o un tribunal, i l'exhort no hagi estat validat per cap de les autoritats esmentades de l'Estat d'emissió, el fiscal o el jutge d'instrucció competent ha de dur a terme les mesures de registre i confiscació necessàries, llevat que Espanya presenti a la Secretaria General del Consell de la Unió Europea una declaració en què exigeixi aquesta validació als efectes d'executar l'exhort.

5. Si una vegada rebut el certificat, el fiscal aprecia la concurrència d'alguna causa que podria motivar que es denegué el reconeixement o l'execució de l'exhort europeu d'obtenció de proves, o si per executar-lo cal que s'adoptin mesures limitadores de drets fonamentals, en el termini màxim de deu dies des de la recepció a Espanya ha de procedir a remetre el certificat, juntament amb un informe motivat sobre la causa concurrent, al jutge d'instrucció competent del lloc on estigui ubicat l'objecte, document o dada, de conformitat amb els criteris exposats anteriorment en cas que siguin diversos.

El jutge ha de dictar una interlocutòria motivada en què es reconegui o es denegui l'execució de l'exhort en el termini de cinc dies.

La decisió de reconèixer i executar l'exhort europeu o de denegar-lo s'ha de prendre com més aviat millor, i a tot estirar en el termini de trenta dies des de la recepció de l'exhort a Espanya.

Article 197. Obtenció i trasllat dels objectes, documents o dades obtinguts de conformitat amb l'exhort europeu d'obtenció de proves.

1. L'autoritat d'execució competent ha de prendre possessió dels objectes, documents o dades sol·licitades en l'exhort en un termini màxim de seixanta dies a comptar del dia en què es rebi, llevat que concorri algun dels motius previstos per a la seva suspensió. Quan l'autoritat d'emissió, per raons d'urgència, sol·liciti l'execució en un termini inferior, l'autoritat d'execució ha de procedir a complir-lo sense dilació.

Quan això no sigui possible, s'ha d'informar l'autoritat competent de l'Estat d'emissió dels motius del retard i del nou termini previst per a l'obtenció dels béns objecte de l'exhort.

2. Excepte en els casos en què s'hagi interposat un recurs contra el reconeixement i l'execució de l'exhort, o en què hi hagi algun motiu d'ajornament justificat, s'ha de donar trasllat amb caràcter immediat dels objectes, documents o dades obtinguts de conformitat amb l'exhort, i s'ha d'indicar si se sol·licita que aquests siguin retornats a Espanya tan aviat com deixi de necessitar-los l'autoritat competent de l'Estat d'emissió.

Article 198. Denegació del reconeixement i l'execució de l'exhort europeu d'obtenció de proves.

1. El jutge d'instrucció competent ha de denegar el reconeixement i l'execució de l'exhort en els supòsits de l'apartat 1 de l'article 32 i també en els següents casos:

a) Quan no sigui possible executar-lo mitjançant cap de les mesures previstes a la legislació nacional.

b) Quan tingui lloc el supòsit previst a l'apartat 4 de l'article 196 i l'exhort no hagi estat validat per l'autoritat judicial competent.

c) Quan l'execució pugui lesionar interessos essencials de seguretat nacional, comprometre la font d'informació o implicar la utilització d'informació classificada relacionada amb determinades activitats d'intel·ligència.

d) Quan la resolució es refereixi a fets que s'hagin comès fora de l'Estat emissor i el dret espanyol no permeti la persecució de les infraccions quan s'hagin comès fora del seu territori.

2. El jutge d'instrucció competent ha de denegar el reconeixement i l'execució de l'exhort quan, a més de tractar-se d'una infracció diferent de les previstes a l'apartat 1 de l'article 20, per executar-lo calgui procedir a un registre o una confiscació.

3. La resolució de denegació del reconeixement i l'execució de l'exhort l'ha de dictar el jutge d'instrucció en el termini de trenta dies naturals des que la rebi. Quan no sigui

possible complir aquest termini, el jutge d'instrucció ha d'informar l'autoritat competent de l'Estat d'emissió dels motius del retard i del nou termini previst per a la seva actuació.

4. Quan el jutge d'instrucció es plantegi la possibilitat de denegar el reconeixement i l'execució d'un exhort per tractar-se de delictes que el dret espanyol considera comesos en la seva totalitat o en part en territori espanyol, ha de consultar Eurojust abans de dictar una resolució, i ha de prendre en consideració en el cas concret si una part del delicte va tenir lloc a l'Estat d'emissió, si aquests fets no constitueixen delicte d'acord amb el dret espanyol i, en cas necessari, dur a terme una operació de registre i confiscació per a l'execució de l'exhort. En cas de desacord amb Eurojust, el jutge d'instrucció n'ha d'expressar les raons.

5. En cas que concorri algun dels motius de denegació del reconeixement i l'execució previstos a les lletres a) i c) de l'apartat 1 de l'article 32, abans de denegar parcialment o totalment el reconeixement i l'execució de l'exhort, el jutge d'instrucció ha de consultar l'autoritat competent de l'Estat d'emissió perquè faciliti sense demora la informació complementària necessària i, si s'escau, repari el defecte en què s'hagi incorregut.

Article 199. *Informació específica sobre el curs de l'execució de l'exhort.*

El fiscal o el jutge d'instrucció encarregat de l'execució ha d'informar immediatament l'autoritat d'emissió en els casos següents:

a) Si considera, en el curs de l'execució de l'exhort i sense haver dut a terme cap altra indagació, que es podrien adoptar mesures d'investigació no previstes a l'exhort o que no es podien conèixer quan aquest es va emetre, a fi que l'autoritat d'emissió acordi el que escaigui.

b) Si l'exhort no s'ha executat de conformitat amb el dret espanyol, explicitant els motius i en què ha consistit la infracció.

c) Si no es pot executar l'exhort de conformitat amb les formalitats i els procediments indicats expressament per l'autoritat d'emissió.

d) Si l'exhort no s'ha executat a causa de la desaparició o destrucció dels objectes, documents o dades, de la impossibilitat de trobar-los al lloc indicat o de la falta de precisions suficients sobre la seva ubicació, malgrat haver consultat l'autoritat d'emissió.

Article 200. *Suspensió de l'execució de l'exhort.*

1. El fiscal o el jutge d'instrucció ha de suspendre l'execució d'un exhort europeu d'obtenció de proves quan:

a) El certificat previst a l'annex estigui incomplet o sigui manifestament incorrecte, fins que es completi o es corregeixi.

b) En el supòsit previst a l'apartat 4 de l'article 196, l'exhort no hagi estat validat, fins que es produeixi aquesta validació.

c) La seva execució pugui perjudicar una investigació penal o actuacions judicials penals en curs, fins al moment en què es consideri necessari.

d) Els objectes, documents o dades de què es tracti estiguin sent utilitzats en altres procediments, fins que ja no es requereixin a aquest efecte.

2. Una vegada deixin d'existir les causes que van provocar la suspensió, el fiscal o el jutge d'instrucció ha d'adoptar les mesures necessàries per executar l'exhort i n'ha d'informar sense dilació l'autoritat judicial de l'Estat d'emissió.

Disposició addicional primera. *Remissió i execució d'ordres europees de detenció i lliurament provinents o dirigides a Gibraltar.*

Les ordres europees de detenció i lliurament provinents o dirigides a la colònia britànica de Gibraltar es regeixen pel que disposa el «Règim acordat relatiu a les autoritats

de Gibraltar en el context dels instruments de la Unió Europea i de la Comunitat Europea i tractats connexos», contingut al document del Consell 7998/00 JAI 45 MI 73, de 19 d'abril de 2000.

Disposició addicional segona. *Transmissió de mesures d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves i de sancions pecuniàries amb el Regne Unit i la República d'Irlanda.*

La transmissió de les resolucions d'embargament preventiu i d'assegurament de proves i de sancions pecuniàries amb el Regne Unit i la República d'Irlanda s'ha d'efectuar d'acord amb el que disposa aquesta Llei, llevat que aquests estats manifestin mitjançant una declaració dipositada davant la Secretaria General del Consell de la Unió Europea i notificada a la Comissió que opten per transmetre les seves resolucions i el certificat corresponent per conducte d'una autoritat central o de les autoritats especificades a la declaració.

Disposició addicional tercera. *Informació sobre les declaracions efectuades davant la Secretaria General del Consell de la Unió Europea.*

El Ministeri de Justícia, el Consell General del Poder Judicial i la Fiscalia General de l'Estat s'han de coordinar perquè a través dels seus llocs web es puguin conèixer les declaracions que Espanya i els altres estats membres hagin efectuat davant la Secretaria General del Consell de la Unió Europea, i han de renunciar a exigir el seu consentiment per a determinades actuacions relatives al reconeixement i l'execució dels instruments de reconeixement mutu.

Disposició transitòria primera. *Règim transitori.*

1. Aquesta Llei és aplicable a les resolucions que transmetin les autoritats competents espanyoles o que rebin aquestes autoritats amb posterioritat a la seva entrada en vigor, independentment del fet que hagin estat dictades amb anterioritat o que es refereixin a fets anteriors a aquesta.

2. Les resolucions la sol·licitud de reconeixement i execució de les quals hagi estat transmesa per les autoritats judicials espanyoles o que hagin rebut aquestes autoritats en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han de seguir tramitant fins a la seva conclusió de conformitat amb les normes vigents en aquell moment.

3. Només als efectes del que disposa l'article 83.1 d'aquesta Llei, quan es tracti de sol·licituds de reconeixement i execució que s'hagin pogut presentar a partir del 5 de desembre de 2011 i abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, és aplicable la legislació vigent en el moment de la sol·licitud en cas de ser més favorable per al condemnat.

Disposició transitòria segona. *Remissió i execució de resolucions condemnatòries a Polònia.*

El que disposa la lletra a) de l'apartat 2 de l'article 67 no és aplicable a Polònia, tant si aquest és l'Estat d'emissió com si és l'Estat d'execució, en els casos en què la resolució condemnatòria s'hagi dictat abans d'un període de cinc anys a partir del 5 de desembre de 2011, llevat que renunciï a recórrer a aquesta excepció mitjançant una notificació a la Secretaria General del Consell de la Unió Europea.

Disposició transitòria tercera. *Equivalència de la descripció del Sistema d'Informació Schengen.*

Amb caràcter provisional, fins al moment en què el Sistema d'Informació Schengen tingui capacitat per transmetre tota la informació que figura a l'article 36, la descripció equival a una ordre europea de detenció i lliurament fins que l'autoritat judicial d'execució rebí l'original en bona i deguda forma.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades la Llei 3/2003, de 14 de març, sobre l'ordre europea de detenció i lliurament; la Llei 18/2006, de 5 de juny, per a l'eficàcia a la Unió Europea de les resolucions d'embargament i d'assegurament de proves en procediments penals; la Llei 1/2008, de 4 de desembre, per a l'execució a la Unió Europea de resolucions que imposin sancions pecuniàries, i la Llei 4/2010, de 10 de març, per a l'execució a la Unió Europea de resolucions judicials de decomís.

Disposició final primera. *Actualització d'annexos.*

S'autoritza el Consell de Ministres, a iniciativa del ministre de Justícia, a actualitzar els models de certificats recollits als annexos d'aquesta Llei quan hagin estat modificats per normes de la Unió Europea.

Disposició final segona. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.6.a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència en matèria de legislació processal.

Disposició final tercera. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquesta llei s'incorporen al dret espanyol:

- a) La Decisió marc 2002/584/JAI, de 13 de juny de 2002, relativa a l'ordre de detenció europea i als procediments de lliurament entre estats membres.
- b) La Decisió marc 2003/577/JAI, de 22 de juliol de 2003, relativa a l'execució a la Unió Europea de les resolucions d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves.
- c) La Decisió marc 2005/214/JAI, de 24 de febrer de 2005, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de sancions pecuniàries.
- d) La Decisió marc 2006/783/JAI, de 6 d'octubre de 2006, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de resolucions de decomís.
- e) La Decisió marc 2008/909/JAI, de 27 de novembre de 2008, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de sentències en matèria penal per les quals s'imposen penes o altres mesures privatives de llibertat als efectes de la seva execució a la Unió Europea.
- f) La Decisió marc 2008/947/JAI, de 27 de novembre de 2008, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de sentències i resolucions de llibertat vigilada amb vista a la vigilància de les mesures de llibertat vigilada i les penes substitutives.
- g) La Decisió marc 2008/978/JAI, de 18 de desembre de 2008, relativa a l'exhort europeu d'obtenció de proves per sol·licitar objectes, documents i dades destinats a procediments en matèria penal.
- h) La Decisió marc 2009/299/JAI, de 26 de febrer de 2009, per la qual es modifiquen les decisions marc 2002/584/JAI, 2005/214/JAI, 2006/783/JAI, 2008/909/JAI i 2008/947/JAI, destinada a reforçar els drets processals de les persones i afavorir l'aplicació del principi de reconeixement mutu de les resolucions dictades a partir de judicis celebrats sense compareixença de l'imputat.
- i) La Decisió marc 2009/829/JAI, de 23 d'octubre de 2009, relativa a l'aplicació, entre estats membres de la Unió Europea, del principi de reconeixement mutu a les resolucions sobre mesures de vigilància com a substitució de la presó provisional.
- j) I la Directiva 2011/99/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de desembre de 2011, sobre l'ordre europea de protecció.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor al cap de vint dies de publicar-se al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 20 de novembre de 2014.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY

- Annex I. Ordre europea de detenció i lliurament.
- Annex II. Certificat per a l'execució de resolucions per les quals s'imposen penes o altres mesures privatives de llibertat en un altre Estat membre de la Unió Europea.
- Annex III. Certificat de notificació al condemnat de la transmissió a un altre Estat membre de la Unió Europea de la resolució per la qual se li imposen penes o altres mesures privatives de llibertat.
- Annex IV. Certificat per a l'execució de sentències i resolucions de llibertat vigilada en un altre Estat membre de la Unió Europea.
- Annex V. Certificat sobre l'incompliment d'una mesura de llibertat vigilada o d'una pena substitutiva.
- Annex VI. Certificat per a l'execució de resolucions que imposin mesures alternatives a la presó provisional en un altre Estat membre de la Unió Europea.
- Annex VII. Certificat sobre l'incompliment d'una mesura de vigilància alternativa a la presó provisional.
- Annex VIII. Ordre europea de protecció.
- Annex IX. Certificat sobre l'incompliment de la mesura adoptada en virtut d'una nova ordre europea de protecció.
- Annex X. Certificat per a l'execució de mesures d'embargament preventiu de béns o d'assegurament de proves en un altre Estat membre de la Unió Europea.
- Annex XI. Certificat per a l'execució de resolucions de decomís en un altre Estat membre de la Unió Europea.
- Annex XII. Certificat per a l'execució de resolucions que exigeixin el pagament de sancions pecuniàries en un altre Estat membre de la Unió Europea.
- Annex XIII. Certificat per a l'execució d'exhort europeu d'obtenció de proves.

ANNEX I

ORDRE EUROPEA DE DETENCIÓ I LLIURAMENT (1)

Aquesta ordre l'ha dictat una autoritat judicial competent. Sol·licito la detenció i el lliurament a les autoritats judicials de la persona esmentada a continuació, als efectes d'enjudiciament penal o d'execució d'una pena o d'una mesura de seguretat privatives de llibertat.

---

(1) Aquesta ordre s'ha de redactar o traduir en una de les llengües oficials de l'Estat membre d'execució, si es coneix l'Estat esmentat, o en qualsevol altra llengua acceptada per aquest.

a) Informació relativa a la identitat de la persona buscada:

Cognom(s): .....

Nom(s): .....

Cognom(s) de soltera (si s'escau): .....

Àlies (si s'escau): .....

Sexe: .....

Nacionalitat: .....

Data de naixement: .....

Lloc de naixement: .....

Residència i/o domicili conegut: .....

En cas que es conegui(n): idioma(es) que entén la persona buscada: .....

.....

Trets físics particulars / descripció de la persona buscada: .....

.....

Fotografia i impressions dactilars de la persona buscada, si estan disponibles i es poden transmetre, o senyes de la persona a la qual cal adreçar-se a fi d'obtenir-les o d'obtenir una caracterització de l'ADN (si no s'ha inclòs aquesta informació i es disposa d'aquesta per a la seva transmissió).

b) Decisió sobre la qual es basa l'ordre de detenció

1. Ordre de detenció o resolució judicial executiva de la mateixa força: .....

.....

Tipus: .....

2. Sentència executiva: .....

.....

Referència: .....

c) Indicacions sobre la durada de la pena:

1. Durada màxima de la pena o mesura de seguretat privatives de llibertat que es pot dictar per la infracció o les infraccions:

.....

.....

2. Durada de la pena o mesura de seguretat privatives de llibertat imposada:

.....

.....

Pena que queda per complir: .....

.....

.....

d) Indiqueu si l'imputat va comparèixer en el judici del qual deriva la resolució:

1. Sí, l'imputat va comparèixer en el judici del qual deriva la resolució.

2. No, l'imputat no va comparèixer en el judici del qual deriva la resolució.

3. Si heu marcat la casella del punt 2, confirmeu l'existència d'un dels fets següents:

3.1a. l'imputat va ser citat en persona el ... (dia/mes/any) i informat del lloc i la data previstos per al judici del qual deriva la resolució, i se'l va informar que es podria dictar una resolució en cas d'incompareixença en el judici;

O bé

3.1b. l'imputat no va ser citat en persona, però va rebre efectivament per altres mitjans, de manera que s'ha pogut establir sense cap dubte que tenia coneixement de la celebració prevista del judici, informació oficial de la data i el lloc previstos per a aquest, i se'l va informar que es podria dictar una resolució en cas d'incompareixença en el judici;

O bé

3.2. tenint coneixement de la celebració prevista del judici, l'imputat va donar mandat a un lletrat, bé designat per ell mateix o per l'Estat, perquè el defensés en el judici, i va ser efectivament defensat pel lletrat esmentat en el judici;

O bé

3.3. a l'imputat se li va notificar la resolució el ... (dia/mes/any) i se'l va informar expressament del seu dret a un nou judici o a interposar recurs, en el qual tindria dret a comparèixer i es tornarien a examinar els arguments presentats i fins i tot possibles nous elements probatoris, i que el judici podria donar lloc a una resolució contrària a la inicial, i

l'imputat va declarar expressament que no impugnava la resolució;

O

no va sol·licitar un nou judici ni va interposar un recurs dins del termini establert;

O bé

3.4. a l'imputat no se li va notificar personalment la resolució, però:

— se li notificarà la resolució sense demora després del lliurament, i

— quan se li notifiqui, l'imputat serà informat expressament del seu dret a un nou judici o a interposar un recurs en el qual tindria dret a comparèixer i es tornarien a examinar els arguments presentats i fins i tot possibles nous elements probatoris, i que el judici podria donar lloc a una resolució contrària a la inicial, i

— se l'informarà del termini en el qual ha de sol·licitar el nou judici o interposar el recurs, que és de ... dies.

4. Si heu marcat la casella dels punts 3.1b, 3.2 o 3.3, si us plau proporcioneu informació sobre com es va complir la condició pertinent:

.....
.....
.....

e) Infracció(ons):

Aquesta ordre es refereix a un total de: ..... infracció/infraccions.

Descripció de les circumstàncies en què es va cometre / van cometre la infracció o les infraccions, inclòs el moment (data i hora), lloc i grau de participació en aquesta(es) de la persona buscada:

.....

Naturalesa i tipificació legal de la infracció o les infraccions i la disposició legal o el codi aplicable:

.....

I. Marqueu les caselles corresponents si es tracta d'una o diverses de les infraccions següents castigades a l'Estat membre emissor amb una pena o una mesura de seguretat privatives de llibertat d'un màxim d'almenys tres anys, segons estan definides en el dret de l'Estat membre emissor:

- pertinença a una organització delictiva,
- terrorisme,
- tràfic d'éssers humans
- explotació sexual dels nens i pornografia infantil,
- tràfic il·lícit d'estupefaents i substàncies psicotròpiques,
- tràfic il·lícit d'armes, municions i explosius,
- corrupció,
- frau, inclòs el que afecti els interessos financers de les comunitats europees d'acord amb el Conveni de 26 de juliol de 1995 relatiu a la protecció dels interessos financers de les comunitats europees,
- blanqueig dels productes del delictes,
- falsificació de moneda, inclosa la falsificació de l'euro,
- delictes d'alta tecnologia, en particular el delictes informàtic,
- delictes contra el medi ambient, inclòs el tràfic il·lícit d'espècies animals protegides i d'espècies i varietats vegetals protegides,
- ajuda a l'entrada i residència en situació il·legal,
- homicidi voluntari i agressió amb lesions greus,
- tràfic il·lícit d'òrgans i teixits humans,
- segrest, detenció il·legal i presa d'ostatges,
- racisme i xenofòbia,
- robatoris organitzats o a mà armada,
- tràfic il·lícit de béns culturals, incloses les antiguitats i les obres d'art,
- estafa,
- xantatge i extorsió de fons,
- violació de drets de propietat industrial i falsificació de mercaderies,
- falsificació de documents administratius i tràfic de documents falsos,
- falsificació de mitjans de pagament,
- tràfic il·lícit de substàncies hormonals i altres factors de creixement,
- tràfic il·lícit de materials radioactius o substàncies nuclears,
- tràfic de vehicles robats,
- violació,
- incendi voluntari,
- delictes inclosos en la jurisdicció de la Cort Penal Internacional,
- segrest d'aeronaus i vaixells,
- sabotatge.

II. Descripció detallada de la infracció o les infraccions diferent(s) de les que enumera el punt I:

.....

f) Altres circumstàncies relacionades amb el cas (informació facultativa):

(N.B.: es poden incloure observacions sobre extraterritorialitat, suspensió de terminis de prescripció de limitació temporal i altres conseqüències de la infracció)

.....
.....

g) Aquesta ordre es refereix igualment a la intervenció i al lliurament dels objectes que poden servir de prova.

Aquesta ordre es refereix igualment a la intervenció i al lliurament d'objectes en poder de la persona buscada de resultes de la infracció:

Descripció i localització dels objectes (en cas que es coneguin):

.....
.....
.....

h) La infracció o infraccions per la(les) qual(s) s'ha emès aquesta ordre és/són punible(s) / ha(n) donat lloc a una pena o mesura de seguretat privatives de llibertat de caràcter perpetu.

— L'ordenament jurídic de l'Estat membre emissor disposa que s'ha de revisar la pena imposada, prèvia petició o quan hagin transcorregut almenys 20 anys, als efectes de no-execució de la pena o mesura.

— L'ordenament jurídic de l'Estat membre emissor disposa que s'han d'aplicar les mesures de clemència a les quals té dret la persona en qüestió, d'acord amb el dret o la pràctica de l'Estat membre emissor, als efectes de no-execució de la pena o mesura.

i) Autoritat judicial emissora d'aquesta ordre:

Denominació oficial: .....

Nom del seu representant ⁽¹⁾: .....

Funció (càrrec/grau): .....

Referència de l'expedient: .....

Adreça: .....

Núm. de tel.: (prefix de país) (prefix de ciutat) (...) .....

Núm. de fax: (prefix de país) (prefix de ciutat) (...) .....

Adreça electrònica: .....

Senyes de la persona de contacte per als aspectes pràctics del lliurament: .....

.....

⁽¹⁾ S'ha d'incloure, en les diferents versions lingüístiques, una referència al «-titular-» de l'autoritat judicial.

En cas que es designi una autoritat central per a la transmissió i recepció administratives de les ordres de detenció europees:

Nom de l'autoritat central: .....

.....

Persona de contacte, si s'escau (càrrec/grau i nom): .....

.....

Adreça: .....

.....

Núm. de tel.: (prefix de país) (prefix de ciutat) (...) .....

Núm. de fax: (prefix de país) (prefix de ciutat) (...) .....

Adreça electrònica: .....

Signatura de l'autoritat judicial emissora, del seu representant o de tots dos: .....

.....

Nom: .....

Cognoms: .....

Funció (càrrec i grau): .....

Data: .....

Segell oficial (si n'hi ha)

ANNEX II

CERTIFICAT PER A L'EXECUCIÓ DE RESOLUCIONS PER LES QUALS S'IMPOSEN PENES O ALTRES MESURES PRIVATIVES DE LLIBERTAT EN UN ALTRE ESTAT MEMBRE DE LA UNIÓ EUROPEA

a què es refereix l'article 5 de la Decisió marc 2008/909/JAI del Consell, de 27 de novembre de 2008, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de sentències en matèria penal per les quals s'imposen penes o altres mesures privatives de llibertat als efectes de la seva execució a la Unió Europea ¹

a) * Estat d'emissió: .....

b) * Estat d'execució: .....

b) Òrgan jurisdiccional que ha dictat la sentència ferma que imposa la condemna:

Nom oficial: .....

Data en què es va dictar la sentència: (dd-mm-aaaa): .....

Data en què la sentència va ser ferma: (dd-mm-aaaa): .....

Número de referència de la sentència (si en té): .....

c) Informació sobre l'autoritat amb la qual s'ha d'entrar en contacte per a qualsevol qüestió relacionada amb el certificat:

1. Tipus d'autoritat: Marqueu la casella corresponent:

Autoritat central .....

Òrgan jurisdiccional .....

Altres tipus d'autoritat .....

2. Informació de contacte de l'autoritat que indica el punt c) 1:

Nom oficial: .....

.....

Adreça: .....

.....

Telèfon: (prefix de país) (prefix de ciutat o zona): .....

Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat o zona): .....

Adreça de correu electrònic (si en té): .....

3. Llengües en què és possible comunicar amb l'autoritat:

4. Dades de la persona o persones a les quals cal adreçar-se per obtenir informació complementària per a l'execució de la sentència o per convenir les modalitats de trasllat (nom, càrrec i grau, núm. de telèfon, núm. de fax, adreça de correu electrònic), en cas que difereixin dels que indica el punt 2: .....

.....

.....

¹ Aquest certificat s'ha de redactar en una de les llengües oficials de l'Estat d'execució, o en qualsevol altra llengua acceptada per l'Estat esmentat, o traduir-se a aquesta.

d) Informació relativa a la persona a la qual es va imposar la condemna:

Noms: .....

Cognoms: .....

Cognoms de soltera (si s'escau): .....

Àlies (si s'escau): .....

Sexe: .....

Nacionalitat: .....

Número d'identitat o número de la Seguretat Social (si en té): .....

Data de naixement: .....

Lloc de naixement: .....

Últimes adreces o residències conegudes: .....

Idiomes que entén (si es coneixen): .....

.....

El condemnat és:

a l'Estat d'emissió i ha de ser traslladat a l'Estat d'execució.

a l'Estat d'execució i l'execució de la condemna ha de tenir lloc a l'Estat esmentat.

Informació complementària que s'ha d'aportar, si se'n disposa i és procedent:

1. Fotografia i impressions dactilars de la persona, i/o dades de contacte de la persona amb la qual s'ha d'entrar en contacte per obtenir aquesta informació:

.....

2. Tipus i número de referència del document d'identitat o passaport de la persona condemnada:

.....

3. Tipus i número del permís de residència de la persona condemnada:

.....

4. Altres informacions pertinents sobre els vincles familiars, socials o professionals de la persona condemnada amb l'Estat d'execució:

.....

.....

e) Sol·licitud de detenció preventiva formulada per l'Estat d'emissió (en cas que el condemnat es trobi a l'Estat d'execució):

L'Estat d'emissió sol·licita a l'Estat d'execució que detingui la persona condemnada o que adopti qualsevol altre tipus de mesura destinada a garantir-ne la permanència en el seu territori fins que es resolgui sobre el reconeixement de la sentència i l'execució de la condemna.

L'Estat d'emissió ja ha sol·licitat a l'Estat d'execució que detingui la persona condemnada o que adopti qualsevol altre tipus de mesura destinada a garantir-ne la permanència en el seu territori fins que es resolgui sobre el reconeixement de la sentència i l'execució de la condemna. Indiqueu el nom de l'autoritat de l'Estat d'execució que hagi resolt sobre la sol·licitud de detenció de la persona condemnada (si escau i es coneix):

.....

.....

f) Relació a possibles ordres de detenció europees (ODE) anteriors:

- S'ha dictat una ODE als efectes de l'execució d'una condemna privativa de llibertat o d'una ordre de detenció i l'Estat membre d'execució es compromet a executar la condemna o ordre de detenció (article 4, apartat 6, de la Decisió marc ODE).

Data d'emissió de l'ODE i número de referència, si es coneix:

.....

Nom de l'autoritat que va emetre l'ODE: .....

Data de la decisió d'execució i número de referència, si es coneix:

.....

Nom de l'autoritat que va dictar la decisió d'assumir l'execució de la condemna:

.....

- S'ha dictat una ODE als efectes d'entaular una acció penal contra una persona que és nacional o resident de l'Estat d'execució i l'Estat d'execució ha lliurat la persona amb la condició que aquesta sigui retornada a l'Estat d'execució per complir-hi la pena o la mesura de seguretat privatives de llibertat pronunciades contra ella a ..... Estat membre d'emissió (article 5, apartat 3, de la Decisió marc ODE).

Data de la decisió de lliurament de la persona: .....

Nom de l'autoritat que va dictar la decisió de lliurament: .....

Número de referència de la resolució (si en té): .....

Data de lliurament de la persona, si es coneix: .....

g) Motius de la transmissió de la sentència i del certificat (en cas que s'hagi emplenat el requadre f) no és necessari emplenar aquest requadre)

La sentència i el certificat es transmeten a l'Estat d'execució perquè l'autoritat emissora té el convenciment que l'execució de la condemna a l'Estat d'execució complirà l'objectiu de facilitar la reinserció social del condemnat i:

- a) L'Estat d'execució és l'Estat de nacionalitat del condemnat en el qual aquest viu.
- b) L'Estat d'execució és l'Estat de nacionalitat del condemnat, al qual ha de ser expulsat una vegada alliberat del compliment de la condemna en virtut d'una ordre d'expulsió o trasllat continguda en la sentència o en una decisió judicial o administrativa o qualsevol altra mesura derivada de la sentència. En cas que la sentència no contingui l'ordre d'expulsió o trasllat, faciliteu el nom de l'autoritat que va emetre aquesta ordre, la data d'emissió i el número de referència (si en té): .....
- c) L'Estat d'execució és un Estat, diferent dels que esmenten les lletres a) i b), l'autoritat competent del qual consent que se li transmetin la sentència i el certificat.
- d) L'Estat d'execució ha presentat una notificació d'acord amb l'article 4, apartat 7, de la Decisió marc, i:
- es confirma que, segons consta a l'autoritat competent de l'Estat d'emissió, el condemnat viu i ha estat residint legalment de manera continuada almenys durant cinc anys a l'Estat d'execució i mantindrà un dret de residència permanent a l'Estat esmentat, o
  - es confirma que el condemnat té la nacionalitat de l'Estat d'execució.

h) Sentència condemnatòria:

1. La sentència es refereix a un total de ..... infraccions.

Resum dels fets i descripció de les circumstàncies, inclosos lloc i temps, en què es va cometre la infracció o les infraccions; tipus de participació de la persona condemnada:

Naturalesa i tipificació legal de la infracció o les infraccions i disposició legal o codi aplicable en què es basa la sentència dictada:

2. Si la infracció o les infraccions que assenyalava el punt h) 1 es corresponen amb una o més de les infraccions següents, definides d'acord amb la legislació de l'Estat d'emissió, que les castiga amb una pena o mesura privativa de llibertat d'un màxim d'almenys tres anys, marqueu la casella o les caselles corresponents:

- pertinença a organització delictiva
- terrorisme
- tràfic d'éssers humans
- explotació sexual dels nens i pornografia infantil
- tràfic il·lícit d'estupefaents i substàncies psicotròpiques
- tràfic il·lícit d'armes, municions i explosius
- corrupció
- frau, inclòs el que afecti els interessos financers de les comunitats europees d'acord amb el Conveni de 26 de juliol de 1995 relatiu a la protecció dels interessos financers de les comunitats europees
- blanqueig del producte del delictes
- falsificació de moneda, inclosa la falsificació de l'euro
- delictes informàtics
- delictes contra el medi ambient, inclòs el tràfic il·lícit d'espècies animals protegides i d'espècies i varietats vegetals protegides
- ajuda a l'entrada i residència en situació il·legal
- homicidi voluntari i agressió amb lesions greus
- tràfic il·lícit d'òrgans i teixits humans
- segrest, detenció il·legal i presa d'ostatges
- racisme i xenofòbia
- robatori organitzat o a mà armada
- tràfic il·lícit de béns culturals, incloses les antiguitats i les obres d'art
- estafa
- xantatge i extorsió de fons
- violació de drets de propietat intel·lectual o industrial i falsificació de mercaderies
- falsificació de documents administratius i tràfic de documents falsos
- falsificació de mitjans de pagament
- tràfic il·lícit de substàncies hormonals i altres factors de creixement
- tràfic il·lícit de materials nuclears o radioactius
- tràfic de vehicles robats
- violació
- incendi voluntari
- delictes inclosos en la jurisdicció de la Cort Penal Internacional
- segrest d'aeronaus i vaixells
- sabotatge

3. En cas que la infracció o les infraccions que assenyalava el punt 1 no estiguin previstes en el punt 2, o en cas que es transmeti la sentència i el certificat a l'Estat membre que hagi declarat que comprovarà la doble tipificació (article 7, apartat 4, de la Decisió marc), descriu amb precisió la infracció o les infraccions:

.....

i) Informació sobre la sentència condemnatòria:

1. Indiqueu si la sentència ha estat dictada en rebel·lia:

- No.
- Sí. Es confirma:
- que s'ha informat el condemnat o a través d'un representant competent d'acord amb la legislació nacional de l'Estat d'emissió de l'hora i el lloc del procediment del qual ha resultat la resolució en rebel·lia, o
- que l'interessat ha indicat que no impugna la resolució.

2. Dades sobre la durada de la condemna:

- 2.1. Durada total de la condemna (en nombre de dies): .....
- 2.2. Període total de privació de llibertat ja complert en connexió amb la condemna a la qual es refereixi la sentència (nombre de dies):
.....en data [...] (esmenteu la data en què s'ha efectuat el càlcul dd-mm-aaaa):
.....
- 2.3. Nombre de dies que s'han de deduir de la durada total de la condemna per motius diferents del que esmenta el punt 2.2 (per exemple, amnisties, indults, mesures de clemència, etc. ja pronunciades en relació amb la condemna): ....., en data (esmenteu la data en què s'ha efectuat el càlcul dd-mm-aaaa):
.....
- 2.4. Data d'expiració de la condemna a l'Estat d'emissió:
- No escau, perquè la persona no està actualment a la presó
- La persona està actualment a la presó i la condemna, d'acord amb la legislació de l'Estat d'emissió, es compliria en la seva totalitat el (indiqueu la data: dd-mm-aaaa)¹:.....

3. Tipus de condemna:

- pena privativa de llibertat
- mesura de seguretat privativa de llibertat (preciseu-la):
.....

j) Informació relacionada amb la llibertat anticipada o condicional:

1. D'acord amb la legislació de l'Estat d'emissió, la persona condemnada té dret a la llibertat anticipada o condicional, una vegada complerta:

- la meitat de la condemna
- dos terços de la condemna
- una altra part de la condemna (especifiqueu-la):

2. L'autoritat competent de l'Estat d'emissió sol·licita que se l'informi de:

- les disposicions aplicables de la legislació de l'Estat d'execució sobre la llibertat anticipada o condicional del condemnat;
- l'inici i el final del període de llibertat anticipada o condicional.

¹ Indiqueu la data en la qual la sentència s'hauria complert en la seva totalitat (sense tenir en compte les possibilitats de qualsevol forma de llibertat anticipada o condicional) si la persona es quedés a l'Estat d'emissió.

k) Opinió de la persona condemnada:

1. Indiqueu si l'imputat va comparèixer en el judici del qual deriva la resolució:

- 1. Sí, l'imputat va comparèixer en el judici del qual deriva la resolució.
- 2. No, l'imputat no va comparèixer en el judici del qual deriva la resolució.
- 3. Si heu marcat la casella del punt 2, confirmeu l'existència d'un dels fets següents:

3.1a. l'imputat va ser citat en persona el ... (dia/mes/any) i informat del lloc i la data previstos per al judici del qual deriva la resolució, i se'l va informar que es podria dictar una resolució en cas d'incompareixença en el judici;

O bé

3.1b. l'imputat no va ser citat en persona, però va rebre efectivament per altres mitjans, de manera que s'ha pogut establir sense cap dubte que tenia coneixement de la celebració prevista del judici, informació oficial de la data i el lloc previstos per al judici, i se'l va informar que es podria dictar una resolució en cas d'incompareixença en el judici;

O bé

3.2. tenint coneixement de la celebració prevista del judici, l'imputat va donar mandat a un lletrat, bé designat per ell mateix o per l'Estat, perquè el defensés en el judici, i va ser efectivament defensat pel lletrat esmentat en el judici;

O bé

3.3. a l'imputat se li va notificar la resolució el ... (dia/mes/any) i se'l va informar expressament del seu dret a un nou judici o a interposar recurs, en el qual tindria dret a comparèixer i es tornarien a examinar els arguments presentats i fins i tot possibles nous elements probatoris, i que el judici podria donar lloc a una resolució contrària a la inicial, i

l'imputat va declarar expressament que no impugnava aquesta resolució;

O

no va sol·licitar un judici nou ni va interposar un recurs dins del termini establert;

4. Si heu marcat la casella dels punts 3.1b, 3.2 o 3.3, proporcioneu informació sobre com es va complir la condició pertinent:

.....
.....

2. La persona es troba a l'Estat d'emissió i:

- a) ha sol·licitat la transmissió de la sentència i del certificat
- ha donat el seu consentiment a la transmissió de la sentència i del certificat
- no ha donat el seu consentiment a la transmissió de la sentència i del certificat (indiqueu els motius adduïts pel condemnat):

.....
.....

b) S'adjunta l'opinió del condemnat.

L'opinió del condemnat ja ha estat transmesa a l'Estat d'execució amb data (dd-mm-aaaa):

.....

l) Altres circumstàncies relacionades amb l'assumpte (informació facultativa):

.....
.....

m) Informació final:

El text de la sentència (o de les sentències) s'adjunta al certificat ¹

Signatura de l'autoritat emissora del certificat i/o del seu representant per la qual se certifica que el seu contingut és exacte

.....

Cognoms i nom: .....

Funció (càrrec i grau): .....

Data: .....

Segell oficial (si n'hi ha): .....

¹ L'autoritat emissora ha d'adjuntar totes les sentències relatives a l'assumpte que siguin necessàries per disposar de tota la informació sobre la condemna ferma que s'ha d'executar. Així mateix es pot adjuntar qualsevol traducció disponible de la(les) sentència(es).

ANNEX III

CERTIFICAT DE NOTIFICACIÓ AL CONDEMNAT DE LA TRANSMISSIÓ A UN ALTRE ESTAT MEMBRE DE LA UNIÓ EUROPEA DE LA RESOLUCIÓ PER LA QUAL SE LI IMPOSEN PENES O ALTRES MESURES PRIVATIVES DE LLIBERTAT

Se us notifica mitjançant aquest document la resolució de .....(autoritat competent de l'Estat d'emissió) de transmetre la sentència de ..... (autoritat competent de l'Estat d'emissió) de data ..... (data de la sentència), ... (número de referència, si n'hi ha) a ..... (Estat d'execució) als efectes del seu reconeixement i de l'execució de la condemna corresponent d'acord amb la legislació nacional d'aplicació de la Decisió marc 2008/909/JAI del Consell, de 27 de novembre de 2008, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de sentències en matèria penal per les quals s'imposen penes o altres mesures privatives de llibertat als efectes de la seva execució a la Unió Europea.

L'execució de la condemna es regeix pel dret de ..... (Estat d'execució). Les autoritats de l'Estat d'execució són competents per determinar el procediment d'execució i totes les mesures connexes, inclosos els motius de concessió de llibertat anticipada o condicional.

L'autoritat competent de ..... (Estat d'execució) ha de deduir del període total de privació de llibertat que s'hagi de complir tot el període de privació de llibertat ja complert en connexió amb la condemna. L'autoritat competent de ..... (Estat d'execució) pot adaptar la condemna únicament quan sigui incompatible amb el dret de l'Estat esmentat quant a la seva durada o a la seva naturalesa. La condemna adaptada no ha d'agreujar per la seva naturalesa o per la seva durada la condemna imposada a ..... (Estat d'emissió).

ANNEX IV

CERTIFICAT PER A L'EXECUCIÓ DE SENTÈNCIES I RESOLUCIONS DE LLIBERTAT VIGILADA EN UN ALTRE ESTAT MEMBRE DE LA UNIÓ EUROPEA

Previst a l'article 6 de la Decisió marc 2008/947/JAI del Consell, de 27 de novembre de 2008, relativa a l'aplicació de principi de reconeixement mutu de sentències i resolucions de llibertat vigilada amb vista a la vigilància de les mesures de llibertat vigilada i les penes substitutives ¹

a) Estat d'emissió:
Estat d'execució:

b) Òrgan judicial que va dictar la sentència que imposa una pena suspesa, una condemna condicional o una pena substitutiva

Denominació oficial:

Indiqueu la persona a la qual cal adreçar-se per obtenir la informació complementària sobre la .....sentència:

- l'òrgan judicial abans esmentat
- l'autoritat central; si marqueu aquesta casella faciliteu la denominació oficial de l'autoritat central ....esmentada:
- una altra autoritat competent; si marqueu aquesta casella faciliteu la denominació oficial de l'autoritat esmentada si aquesta informació no s'ha facilitat en virtut de la lletra b).

Dades de contacte de l'òrgan judicial, l'autoritat central o una altra autoritat competent

Adreça:

Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat):

Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat):

Dades de la persona a la qual cal adreçar-se

Cognoms:

Nom:

Posició (títol o grau):

Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat):

Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat):

Adreça de correu electrònic (si en té):

Llengües en les quals es pot comunicar:

¹ El certificat s'ha de redactar o traduir a la llengua oficial o a una de les llengües oficials de l'Estat d'execució o a una o diverses de les altres llengües oficials de les institucions de la Unió Europea acceptades per l'Estat esmentat.

c) Autoritat que va dictar la decisió de llibertat condicional (si s'escau)
Denominació oficial:
Indiqueu la persona a la qual cal adreçar-se per obtenir informació complementària sobre la decisió de llibertat condicional:

- l'autoritat abans esmentada
- l'autoritat central; si marqueu aquesta casella faciliteu la denominació oficial de l'autoritat central esmentada quan aquesta informació no s'hagi facilitat ja a la lletra b):
- una altra autoritat competent, si marqueu aquesta casella faciliteu la denominació oficial de l'autoritat esmentada:

Dades de contacte de l'autoritat, l'autoritat central o una altra autoritat competent, quan aquesta informació no s'hagi facilitat ja a la lletra b)
Adreça:
Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat):
Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat):
Dades de la persona a la qual cal adreçar-se
Cognoms:
Nom:
Posició (títol o grau):
Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat):
Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat):
Adreça de correu electrònic (si en té):
Llengües en què es pot comunicar:

d) Autoritat competent per a la vigilància de les mesures de llibertat condicional o penes substitutives
Autoritat competent a l'Estat d'emissió per a la vigilància de les mesures de llibertat condicional o penes substitutives:

- l'òrgan judicial o l'autoritat que indica la lletra b)
- l'autoritat que indica la lletra c)
- l'autoritat següent:
Indiqueu l'autoritat a la qual cal adreçar-se per obtenir informació complementària per a la vigilància de les mesures de llibertat condicional o penes substitutives:

- l'autoritat abans esmentada
- l'autoritat central; si marqueu aquesta casella faciliteu la denominació oficial de l'autoritat central esmentada quan aquesta informació no s'hagi facilitat ja a les lletres b) o c):

Dades de contacte de l'autoritat o l'autoritat central, quan aquesta informació no s'hagi facilitat ja a les lletres b) o c)
Adreça:
Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat):
Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat):
Dades de la persona a la qual és necessari adreçar-se
Cognoms:
Nom:
Posició (títol o grau):
Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat):
Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat):
Adreça de correu electrònic (si en té):
Llengües en què es pot comunicar:

e) Dades relatives a la persona física contra la qual es va dictar la sentència i, si escau, la mesura de llibertat condicional

Cognoms:

Nom:

Cognoms de soltera (si s'escau):

Àlies (si s'escau):

Sexe:

Nacionalitat:

Número d'identificació o número de la Seguretat Social (si en té):

Data de naixement:

Lloc de naixement:

Última adreça o residència coneguda (si en té) a l'Estat d'emissió:

— a l'Estat d'emissió:

— a l'Estat d'execució:

— en un altre lloc:

Llengües que entén (si es coneixen):

Si se'n disposa, faciliteu la informació següent:

— tipus i número del document o documents d'identitat del condemnat (document d'identitat, passaport):

— tipus i número del permís de residència del condemnat a l'Estat d'execució:

f) Indicacions relatives a l'Estat membre al qual es transmet la sentència i, si escau, la decisió de llibertat condicional, juntament amb el certificat

La sentència i, si escau, la decisió de llibertat condicional, juntament amb el certificat, es transmeten a l'Estat d'execució que indica la lletra a) pel motiu següent:

el condemnat té la seva residència legal habitual a l'Estat d'execució i ha tornat o vol tornar a l'Estat esmentat

el condemnat s'ha mudat o té intenció de fer-ho a l'Estat d'execució pels motius següents (marqueu la casella corresponent):

el condemnat ha aconseguit un contracte de treball a l'Estat d'execució;

el condemnat és familiar d'un resident legal habitual a l'Estat d'execució;

el condemnat pretén estudiar o seguir una formació a l'Estat d'execució;

un altre motiu (especifiqueu-lo):

- g) Dades de la sentència i, si escau, de la decisió de llibertat condicional
- Data en què es va dictar la sentència (dd-mm-aaaa):
- Si escau, data en què es va dictar la decisió de llibertat condicional (dd-mm-aaaa):
- Data en què la sentència va adquirir força de cosa jutjada (dd-mm-aaaa):
- Si escau, data en què va adquirir força de cosa jutjada la decisió de llibertat condicional (dd-mm-aaaa):
- L'execució de la sentència es va iniciar el (si difereix de la data en què va adquirir força de cosa jutjada) (dd-mm-aaaa):
- Si escau, l'execució de la decisió de llibertat condicional es va iniciar (si difereix de la data en què va adquirir força de cosa jutjada) (dd-mm-aaaa):
- Número de referència de la sentència (si en té):
- Si escau, número de referència de la decisió de llibertat condicional (si se'n disposa):
1. La sentència es refereix a un total de ..... infraccions.
Resum dels fets i descripció de les circumstàncies en què es van cometre les infraccions, inclosos el moment i el lloc, i grau de participació del condemnat:
Naturalesa i qualificació jurídica de les infraccions i disposicions legals aplicables en què es basa la sentència dictada:
  2. Si les infraccions que assenyalava el punt 1 es corresponen amb alguna de les infraccions següents, definides d'acord amb el dret de l'Estat d'emissió, i hi estan castigades amb una pena privativa de llibertat o mesura de privació de llibertat d'un màxim almenys de tres anys confirmeu-ho marcant les caselles corresponents:
    - pertinença a una organització delictiva
    - terrorisme
    - tràfic d'éssers humans
    - explotació sexual de nens i pornografia infantil
    - tràfic il·lícit d'estupefaents i substàncies psicotròpiques
    - tràfic il·lícit d'armes, municions i explosius
    - corrupció
    - frau, inclòs el que afecti els interessos financers de les comunitats europees d'acord amb el Conveni de 26 de juliol de 1995 relatiu a la protecció dels interessos financers de les comunitats europees
    - blanqueig del producte del delictes
    - falsificació de la moneda, inclosa la falsificació de l'euro
    - delictes informàtics
    - delictes contra el medi ambient, inclòs el tràfic il·lícit d'espècies animals protegides i d'espècies i varietats vegetals protegides
    - ajuda a l'entrada i residència en situació il·legal
    - homicidi voluntari, agressió amb lesions greus
    - tràfic il·lícit d'òrgans i teixits humans
    - segrest, detenció il·legal i presa d'ostatges
    - racisme i xenofòbia
    - robatori organitzat o a mà armada
    - tràfic il·lícit de béns culturals, incloses les antiguitats i les obres d'art
    - estafa
    - xantatge i extorsió
    - violació de drets de propietat intel·lectual o industrial i falsificació de mercaderies
    - falsificació de documents administratius i tràfic de documents administratius falsos
    - tràfic il·lícit de substàncies hormonals i altres factors de creixement

- falsificació de mitjans de pagament
- tràfic il·lícit de materials radioactius o substàncies nuclears
- tràfic de vehicles robats
- violació
- incendi voluntari
- delictes inclosos en la jurisdicció de la Cort Penal Internacional
- segrest d'aeronaus i vaixells
- sabotatge

3. En cas que les infraccions que assenyalava el punt 1 no estiguin previstes en el punt 2 o si la decisió judicial i, si s'escau, la decisió de llibertat condicional, així com el certificat, es remeten a un Estat membre, que va declarar que comprovarà la doble tipificació (article 8, apartat 4, de la Decisió marc), descriu amb precisió les infraccions de què es tracti:

h) Indiqueu si l'imputat va comparèixer en el judici del qual deriva la resolució:

1. Sí, l'imputat va comparèixer en el judici del qual deriva la resolució.
2. No, l'imputat no va comparèixer en el judici del qual deriva la resolució.
3. Si heu marcat la casella del punt 2, confirmeu l'existència d'un dels fets següents:
  - 3.1a. l'imputat va ser citat en persona el ... (dia/mes/any) i informat del lloc i la data previstos per al judici del qual deriva la resolució, i se'l va informar que es podria dictar una resolució en cas d'incompareixença en el judici;
  - O bé
  - 3.1b. l'imputat no va ser citat en persona, però va rebre efectivament per altres mitjans, de manera que s'ha pogut establir sense cap dubte que tenia coneixement de la celebració prevista del judici, informació oficial de la data i lloc previstos per a aquest, i se'l va informar que es podria dictar una resolució en cas d'incompareixença en el judici;
  - O bé
  - 3.2. tenint coneixement de la celebració prevista del judici, l'imputat va donar mandat a un lletrat, bé designat per ell mateix o per l'Estat, perquè el defensés en el judici, i va ser efectivament defensat pel lletrat esmentat en el judici;
  - O bé
  - 3.3. a l'imputat li va ser notificada la resolució el ... (dia/mes/any) i se'l va informar expressament del seu dret a un nou judici o a interposar recurs, en el qual tindria dret a comparèixer i es tornarien a examinar els arguments presentats i fins i tot possibles nous elements probatoris, i que el judici podria donar lloc a una resolució contrària a la inicial, i
    - l'imputat va declarar expressament que no impugnava aquesta resolució;
    - O
    - no va sol·licitar un nou judici ni va interposar un recurs dins del termini establert;
4. Si heu marcat la casella dels punts 3.1b, 3.2 o 3.3, proporcioneu informació sobre com es va complir la condició pertinent:

.....
.....

- i) Dades sobre el tipus de pena o, quan escaigui, de la decisió de llibertat vigilada
1. Aquest certificat es refereix a:
    - Pena suspesa (= pena privativa de llibertat o mesura privativa de llibertat, l'execució de la qual s'ha suspès condicionalment, totalment o parcialment, en dictar-se la sentència)
    - Pena condicional:
      - s'ha ajornat la imposició d'una pena perquè s'imposa una o més mesures de llibertat vigilada
      - s'ha imposat una o més mesures de llibertat vigilada en lloc d'una pena privativa de llibertat o una mesura que suposi privació de llibertat
    - Pena substitutiva
      - la sentència conté una pena privativa de llibertat o una mesura privativa de llibertat que s'ha d'imposar en cas que no es compleixi(n) la(les) obligació/obligacions o instrucció/instruccions de què es tracti
      - la sentència no conté una pena privativa de llibertat o una mesura privativa de llibertat que s'imposaria en cas que no es compleixi(n) la(les) obligació/obligacions o instrucció/instruccions de què es tracti
    - Llibertat condicional (= llibertat anticipada d'una persona condemnada una vegada complerta part de la pena de privació de llibertat o de la mesura privativa de llibertat)
  2. Dades addicionals
    - 2.1. El condemnat va estar en presó provisional durant el període següent:
    - 2.2. El condemnat va complir una pena privativa de llibertat o una mesura privativa de llibertat durant el període següent (s'ha d'emplenar només en cas de llibertat condicional):
    - 2.3. En el cas de suspensió de pena:
      - durada del període de privació de llibertat imposat que es va suspendre condicionalment:
      - durada del període de suspensió:
    - 2.4. Si es coneix, durada de la privació de llibertat que s'ha de complir:
      - revocació de la suspensió de l'execució de la sentència,
      - revocació de la llibertat condicional, o
      - incompliment de la pena substitutiva (si la sentència conté una pena privativa de llibertat o una mesura privativa de llibertat que s'ha d'imposar en cas de la violació esmentada):

- j) Dades sobre la durada i el tipus de la(les) mesura(es) de llibertat vigilada o de pena(es) substitutiva(es)
1. Durada total de la supervisió de la(les) mesura(es) de llibertat vigilada o de pena(es) substitutiva(es):
  2. Si escau, durada de cada obligació individual imposada com a part de la(les) mesura(es) de llibertat vigilada o de pena(es) substitutiva(es):
  3. Durada del període total de llibertat vigilada (si és diferent de la durada que indica el punt 1):
  4. Tipus de la(les) mesura(es) de llibertat vigilada o pena(es) substitutiva(es) (si és possible indiqueu diverses caselles):
    - obligació del condemnat d'informar una autoritat concreta de qualsevol canvi de domicili o lloc de treball
    - obligació del condemnat de no entrar en determinades localitats, llocs o determinades zones de l'Estat d'execució
    - obligació relativa a les limitacions d'abandonar el territori de l'Estat d'execució
    - instruccions relatives a la conducta, l'estada, els estudis i la formació, les activitats d'oci o amb limitacions o modalitats de desenvolupament d'una activitat professional
    - obligació de presentar-se en determinades dates davant una autoritat concreta
    - obligació d'evitar qualsevol contacte amb persones concretes
    - obligació d'evitar qualsevol contacte amb objectes concrets, que hagin estat usats o puguin ser usats pel condemnat amb la finalitat de cometre alguna infracció penal
    - obligació de reparar financerament els danys causats per la infracció o obligació de donar proves que ha complert aquesta obligació
    - obligació d'efectuar treballs en benefici de la comunitat
    - obligació de cooperar amb un agent de vigilància o amb un representant d'un servei social amb responsabilitats envers els condemnats
    - obligació de sotmetre's a un tractament terapèutic o de deshabituació
    - altres mesures la vigilància de les quals estigui disposat a assumir l'Estat d'execució, d'acord amb la notificació que preveu l'article 4, apartat 2, de la Decisió marc
  5. Si us plau, proporcioneu una descripció detallada de la(les) mesura(es) de llibertat vigilada o de la(les) pena(es) substitutiva(es) indicada(es) en el punt 4:
  6. Si us plau, indiqueu la casella següent si es disposa dels informes pertinents relatius a la llibertat vigilada:
    - en cas que sigui així, indiqueu en quina llengua(gües) està(an) redactat(s) aquest(s) informe(s)¹

- k) Altres circumstàncies pertinents, amb inclusió de la informació pertinent sobre sentències condemnatòries anteriors o les raons concretes per a la imposició d'una mesura/mesures de llibertat vigilada o una pena/penes substitutiva(es) (informació facultativa):
- S'ha d'adjuntar al certificat el text de la sentència i, si escau, la decisió de llibertat vigilada.
- Signatura de l'autoritat emissora del certificat, o del seu representant, que certifica l'exactitud del seu contingut:
- Nom:
- Posició (càrrec o grau):
- Data:
- Referència de l'expedient (si en té):
- Segell oficial (si n'hi ha):

¹ L'Estat d'emissió no està obligat a proporcionar traduccions d'aquests informes.

ANNEX V

CERTIFICAT SOBRE L'INCOMPLIMENT D'UNA MESURA DE LLIBERTAT VIGILADA O D'UNA PENA SUBSTITUTIVA

Formulari que preveu l'article 17 de la Decisió marc 2008/947/JAI del Consell, de 27 de novembre de 2008, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de sentències i decisions de llibertat vigilada amb vistes a la vigilància de mesures de llibertat vigilada i penes substitutives

INFORME D'INCOMPLIMENT D'UNA MESURA DE LLIBERTAT VIGILADA O PENA SUBSTITUTIVA I ALTRES DADES

a) Identitat de la persona sotmesa a vigilància

Cognoms:

Nom:

Cognoms de soltera (si s'escau):

Àlies (si s'escau):

Sexe:

Nacionalitat:

Número d'identificació o número de la Seguretat Social (si en té):

Data de naixement:

Lloc de naixement:

Adreça:

Llengües que entén (si es coneixen):

b) Dades de la sentència i, si s'escau, de la resolució de llibertat condicional relativa a la pena suspesa, la pena condicional, la pena substitutiva o la llibertat condicional

Data en què es va dictar la sentència:

Referència de l'expedient (si en té):

Data en què es va prendre la decisió de llibertat vigilada (si n'hi ha):

Referència de l'expedient (si en té):

Òrgan judicial/autoritat que va dictar la sentència o, quan escaigui, la decisió de llibertat vigilada

Denominació oficial:

Adreça:

Data d'expedició del certificat:

Autoritat que va emetre el certificat (en cas que sigui diferent de l'òrgan judicial/autoritat que va dictar la sentència o, quan escaigui, va prendre la decisió de llibertat vigilada):

Referència de l'expedient a l'Estat d'emissió (si en té):

c) Dades de l'autoritat responsable de la vigilància de la(les) mesura(es) de llibertat vigilada o de la(les) pena(es) substitutiva(es)

Denominació oficial de l'autoritat:

Nom i cognoms de la persona de contacte:

Posició (càrrec o grau):

Adreça:

Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat):

Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat):

Adreça de correu electrònic:

d) Mesura(es) de llibertat vigilada o pena(es) substitutiva(es)

La persona que esmenta la lletra a) ha incomplert la(les) següent(s) obligació/obligacions o instrucció/instruccions:

- obligació del condemnat d'informar a una autoritat concreta de qualsevol canvi de domicili o lloc de treball
- obligació del condemnat de no entrar en determinades localitats, llocs o determinades zones de l'Estat d'execució
- obligació relativa a limitacions d'abandonar el territori de l'Estat d'execució
- instruccions relatives a la conducta, l'estada, els estudis i la formació, les activitats d'oci o amb limitacions o modalitats de desenvolupament d'una activitat professional
- obligació de presentar-se en determinades dates davant d'una autoritat concreta
- obligació d'evitar qualsevol contacte amb persones concretes
- obligació d'evitar qualsevol contacte amb objectes concrets, que hagin estat usats o puguin ser usats pel condemnat amb la finalitat de cometre alguna infracció penal
- obligació de reparar financerament els danys causats per la infracció o obligació de donar proves d'haver complert amb aquesta obligació
- obligació d'efectuar treballs en benefici de la comunitat
- obligació de cooperar amb un agent de vigilància o amb un representant d'un servei social amb responsabilitats envers els condemnats
- obligació de sotmetre's a un tractament terapèutic o de deshabitació
- altres mesures:

e) Descripció de l'incompliment o els incompliments (lloc i data i circumstàncies precises):

f) Altres fets (si n'hi ha)

Descripció dels fets:

g) Dades de la persona a la qual cal adreçar-se per obtenir informació complementària sobre l'incompliment

Cognoms:

Nom:

Adreça:

Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat):

Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat):

Adreça de correu electrònic (si en té):

Signatura de l'autoritat emissora, o del seu representant, que certifica l'exactitud del contingut de l'imprès:

Nom i cognoms:

Funció (càrrec/grau):

Data:

Segell oficial (si n'hi ha):

ANNEX VI

CERTIFICAT PER A L'EXECUCIÓ DE RESOLUCIONS QUE IMPOSIN MESURES ALTERNATIVES A LA PRESÓ PROVISIONAL EN UN ALTRE ESTAT MEMBRE DE LA UNIÓ EUROPEA.

A què es refereix l'article 10 de la Decisió marc 2009/829/JAI del Consell de 23 d'octubre de 2009, relativa a l'aplicació, entre estats membres de la Unió Europea, del principi de reconeixement mutu a les resolucions sobre mesures de vigilància com a substitució de la presó provisional ⁽¹⁾

a) Estat d'emissió:

Estat d'execució:

b) Autoritat que va dictar la resolució sobre mesures de vigilància:

Denominació oficial:

Indiqueu la persona a la qual cal adreçar-se per obtenir informació complementària relativa a la resolució sobre mesures de vigilància

l'autoritat abans esmentada

l'autoritat central; si marqueu aquesta casella faciliteu la denominació oficial de l'autoritat central esmentada:

una altra autoritat competent; si marqueu aquesta casella faciliteu la denominació oficial de l'autoritat esmentada:

Dades de contacte de l'autoritat emissora, l'autoritat central o una altra autoritat competent

Adreça:

Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat):

Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat):

Dades de la persona a la qual és necessari adreçar-se

Cognoms:

Nom:

Posició (títol o grau):

Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat):

Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat):

Adreça de correu electrònic (si en té):

Llengües en què es pot comunicar:

c) Indiqueu l'autoritat a la qual cal adreçar-se per obtenir informació complementària per a la supervisió de les mesures de vigilància:

l'autoritat que indica la lletra b)

una altra autoritat; si marqueu aquesta casella faciliteu la denominació oficial de l'autoritat esmentada:

Dades de contacte de l'autoritat, quan aquesta informació no s'hagi facilitat ja a la lletra b)

Adreça:

Núm. de telèfon: (prefix de país) (prefix de ciutat)

Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat)

Dades de la persona a la qual cal adreçar-se:

Cognoms:

¹ El certificat s'ha de redactar o traduir a la llengua oficial o a una de les llengües oficials de l'Estat d'execució o a una o diverses de les altres llengües oficials de les institucions de la Unió Europea acceptades per l'Estat esmentat.

Nom:

Posició (títol o grau):

Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat):

Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat):

Adreça de correu electrònic (si en té):

Llengües en què es pot comunicar:

- d) Dades relatives a la persona física contra la qual es va dictar la resolució sobre mesures de vigilància:

Cognoms:

Nom:

Cognoms de soltera (si s'escau):

Àlies (si s'escau):

Sexe:

Nacionalitat:

Número d'identificació o número de la Seguretat Social (si en té):

Data de naixement:

Lloc de naixement:

Adreces/domicilis:

— a l'Estat d'emissió:

— a l'Estat d'execució:

— en un altre lloc:

Llengües que entén (si es coneixen):

Si se'n disposa, faciliteu la informació següent:

— tipus i número del document o documents d'identitat de la persona (document d'identitat, passaport):

— tipus i número del permís de residència de la persona a l'Estat d'execució:

- e) Indicacions relatives a l'Estat membre al qual es transmet la resolució sobre mesures de vigilància, juntament amb el certificat:

La resolució sobre mesures de vigilància, juntament amb el certificat, es transmeten a l'Estat d'execució que indica la lletra a) pel motiu següent:

l'interessat té la seva residència legal habitual a l'Estat d'execució i atès que ha rebut l'informe sobre les mesures en qüestió, consent a tornar a l'Estat esmentat

l'interessat ha sol·licitat que es transmeti la resolució sobre mesures de vigilància a un Estat membre diferent de l'Estat membre en què té la seva residència legal, pels motius següents:

- f) Dades de la resolució sobre mesures de vigilància:

Data en què es va dictar la resolució (DD-MM-AAAA):

Data en què la resolució va adquirir caràcter definitiu (DD-MM-AAAA):

Marqueu aquesta casella si, en el moment de la transmissió del certificat, s'ha interposat un recurs contra la resolució de mesures de vigilància .....

Número de referència de la resolució (si en té):

L'interessat va estar en presó provisional durant el període següent (si s'escau):

1. La resolució es refereix a un total de.....infraccions presumptivament comeses.

Resum dels fets i descripció de les circumstàncies en què presumptivament es van cometre les infraccions, inclòs el moment i el lloc, i grau de participació de l'interessat:

Naturalesa i qualificació jurídica de les infraccions presumptivament comeses i disposicions legals aplicables en què es basa la resolució dictada:

2. Si les presumptes infraccions que assenjala el punt 1 es corresponen amb alguna de les infraccions següents, definides d'acord amb el dret de l'Estat d'emissió, i estan castigades amb una pena privativa de llibertat o mesura de privació de llibertat d'un màxim d'almenys tres anys, confirmeu-ho marcant les caselles corresponents:

- pertinença a una organització delictiva
- terrorisme
- tràfic d'éssers humans
- explotació sexual de nens i pornografia infantil
- tràfic il·lícit d'estupefaents i substàncies psicotròpiques
- tràfic il·lícit d'armes, municions i explosius
- corrupció
- frau, inclòs el que afecti els interessos financers de les comunitats europees d'acord amb el Conveni de 26 de juliol de 1995 relatiu a la protecció dels interessos financers de les comunitats europees
- blanqueig del producte del delictes
- falsificació de moneda, inclosa la falsificació de l'euro
- delictes informàtics
- delictes contra el medi ambient, inclòs el tràfic il·lícit d'espècies animals protegides i d'espècies i varietats vegetals protegides
- ajuda a l'entrada i residència en situació il·legal
- homicidi voluntari, agressió amb lesions greus
- tràfic il·lícit d'òrgans i teixits humans
- segrest, detenció il·legal i presa d'ostatges
- racisme i xenofòbia
- robatori organitzat o a mà armada
- tràfic il·lícit de béns culturals, incloses les antiguitats i les obres d'art
- estafa
- xantatge i extorsió
- violació de drets de propietat intel·lectual o industrial i falsificació de mercaderies
- falsificació de documents administratius i tràfic de documents administratius falsos
- falsificació de mitjans de pagament
- tràfic il·lícit de substàncies hormonals i altres factors de creixement
- tràfic il·lícit de materials radioactius o substàncies nuclears
- tràfic de vehicles robats
- violació
- incendi voluntari
- delictes inclosos en la jurisdicció de la Cort Penal Internacional
- segrest d'aeronaus i vaixells
- sabotatge

3. En cas que les presumptes infraccions que assenjala el punt 1 no estiguin previstes en el punt 2 o si la resolució, així com el certificat, es remeten a un Estat membre que va declarar que comprovarà la doble tipificació (article 14, apartat 4 de la Decisió marc), descriuiu amb precisió les presumptes infraccions de què es tracti:

g) Dades sobre la durada i tipus de la(les) mesura(es) de vigilància

1. Termini en el qual s'aplica la resolució sobre mesures de vigilància i si és possible la seva renovació (si escau):
2. Durada provisional del període durant el qual pot ser necessari supervisar les mesures de vigilància, tenint en compte totes les circumstàncies del cas de les quals es tingui coneixement en el moment de la transmissió de la resolució sobre mesures de vigilància (a títol indicatiu):
3. Tipus de la(les) mesura(es) de vigilància (és possible indicar diverses caselles).

- obligació de l'interessat de comunicar a l'autoritat competent de l'Estat d'execució qualsevol canvi de domicili, en particular per poder rebre les citacions per comparèixer en unes diligències de prova o vistes en el transcurs de les actuacions penals
- obligació de no entrar en determinades localitats, llocs, o zones definides de l'Estat d'emissió o de l'Estat d'execució
- obligació de romandre en un lloc determinat, quan sigui aplicable en determinades dates
- imposició de limitacions respecte a la sortida del territori de l'Estat d'execució
- obligació de presentar-se en determinades dates davant una autoritat específica
- obligació d'evitar qualsevol contacte amb persones específiques relacionades amb els delictes presumptivament comesos
- altres mesures la vigilància de les quals estigui disposat a assumir l'Estat d'execució, d'acord amb la notificació que preveu l'article 8, apartat 2, de la Decisió marc:

Si heu marcat la casella corresponent a «altres mesures», especifiqueu de quines mesures es tracta marcant les caselles corresponents:

- obligació de no dur a terme determinades activitats relacionades amb els delictes presumptivament comesos, la qual cosa pot incloure exercir determinades professions o treballar en determinats sectors
- obligació de no conduir vehicles
- obligació de dipositar una suma determinada o donar un altre tipus de garantia, en un nombre determinat de terminis o en un pagament únic
- obligació de sotmetre's a tractaments terapèutics o a tractaments contra les addiccions
- obligació d'evitar qualsevol contacte amb objectes específics relacionats amb els delictes presumptivament comesos
- un altre motiu (especifiqueu-lo):

4. Proporcioneu una descripció detallada de la(les) mesura(es) de vigilància indicada(es) en el punt 3:

h) Altres circumstàncies pertinents, amb inclusió de les raons concretes per a la imposició d'una mesura de vigilància (informació facultativa):

El text de la resolució s'adjunta al certificat.

Signatura de l'autoritat emissora del certificat, o del seu representant, que certifica l'exactitud del seu contingut:

Nom i cognoms:

Posició (títol o rang):

Data:

Referència de l'expedient (si en té):

Segell oficial (si n'hi ha):

ANNEX VII

CERTIFICAT SOBRE L'INCOMPLIMENT D'UNA MESURA DE VIGILÀNCIA ALTERNATIVA A LA PRESÓ PROVISIONAL

a què es refereix l'article 19 de la Decisió marc 2009/829/JAI del Consell, de 23 d'octubre de 2009, relativa a l'aplicació, entre estats membres de la Unió Europea, del principi de reconeixement mutu a les resolucions sobre mesures de vigilància com a substitució de la presó provisional

INFORME D'INCOMPLIMENT D'UNA MESURA DE VIGILÀNCIA I ALTRES DADES QUE PUGUIN DONAR LLOC A L'ADOPCIÓ DE QWALSEVOL RESOLUCIÓ ULTERIOR

a) Identitat de la persona sotmesa a vigilància:

Cognoms:

Nom:

Cognoms de soltera (si s'escau):

Àlies (si s'escau):

Sexe:

Nacionalitat:

Número d'identificació o número de la Seguretat Social (si en té):

Data de naixement:

Lloc de naixement:

Adreça:

Llengües que entén (si es coneixen):

b) Dades de la resolució sobre mesures de vigilància:

Data en què es va dictar la resolució:

Referència de l'expedient (si en té):

Autoritat que va dictar la resolució:

Denominació oficial:

Adreça:

Data d'expedició del certificat:

Autoritat que va emetre el certificat:

Referència de l'expedient (si en té):

c) Dades de l'autoritat responsable del seguiment de les mesures de vigilància:

Denominació oficial de l'autoritat:

Nom i cognoms de la persona de contacte:

Posició (títol o grau):

Adreça:

Telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat):

Fax (prefix de país) (prefix de ciutat):

Adreça de correu electrònic:

Llengües en què es pot comunicar:

d) Incompliment de la mesura de vigilància i altres fets que puguin donar lloc a l'adopció de qualsevol resolució ulterior:

La persona que esmenta la lletra a) ha incomplert la(les) següent(s) mesura(es) de vigilància:

- obligació de la persona de comunicar a l'autoritat competent de l'Estat d'execució qualsevol canvi de domicili, en particular per poder rebre les citacions per comparèixer en unes diligències de prova o vistes en el transcurs de les actuacions penals
- obligació de no entrar en determinades localitats, llocs, o zones definides de l'Estat d'emissió o de l'Estat d'execució
- obligació de romandre en un lloc determinat, quan sigui aplicable en determinades dates
- imposició de limitacions respecte a la sortida del territori de l'Estat d'execució
- obligació de presentar-se en determinades dates davant una autoritat específica
- obligació d'evitar qualsevol contacte amb persones específiques relacionades amb els delictes presumptivament comesos
- altres mesures (especifiqueu-les):

Descripció de l'incompliment o els incompliments (lloc, data i circumstàncies precises):

— Altres fets que puguin donar lloc a l'adopció de qualsevol resolució ulterior

Descripció dels fets:

e) Dades de la persona a la qual cal adreçar-se per obtenir informació complementària sobre l'incompliment:

Cognoms:

Nom:

Adreça:

Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat):

Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat):

Adreça de correu electrònic:

Llengües en què es pot comunicar:

Signatura de l'autoritat emissora, o del seu representant, que certifica l'exactitud del contingut de l'imprès:

Nom i cognoms

Posició (títol o grau):

Data:

Segell oficial (si n'hi ha):

ANNEX VIII

ORDRE EUROPEA DE PROTECCIÓ

Que preveu l'article 7 de la Directiva 2011/99/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de desembre de 2011, sobre l'ordre europea de protecció.

La informació que conté aquest formulari ha de rebre el tractament confidencial degut

Estat d'emissió: Estat d'execució:
a) Informació relativa a la persona protegida: Cognoms: Nom: Cognom de soltera o cognom anterior (si s'escau): Sexe: Nacionalitat: Número d'identificació o número de la Seguretat Social (si en té): Data de naixement: Lloc de naixement: Adreces/domicilis: — a l'Estat d'emissió: — a l'Estat d'execució: — en un altre lloc: Llengües que entén (si es coneixen):
S'ha concedit a la persona protegida assistència jurídica gratuïta en l'Estat d'emissió? (si es disposa immediatament d'aquesta informació): ☐ Sí. ☐ No. ☐ No se sap. Quan la persona protegida sigui menor o legalment incapaç, informació relativa al tutor o representant de la persona: Cognoms: Nom: Cognom de soltera, o cognom anterior (si s'escau): Sexe: Nacionalitat: Adreça professional:
b) Si la persona protegida ha decidit residir o ja resideix a l'Estat d'execució, o ha decidit quedar-s'hi o ja hi és: Data a partir de la qual la persona protegida es proposa residir o quedar-se a l'Estat d'execució (si es coneix): Període o períodes de permanència (si es coneixen):

<p>c) ¿S'ha lliurat a la persona protegida o a la persona causant del perill algun dispositiu tècnic per fer complir la mesura de protecció?:</p> <p>☐ Sí. Resumiu breument el dispositiu electrònic utilitzat:</p> <p>☐ No.</p>
<p>d) Autoritat competent que va emetre l'ordre europea de protecció:</p> <p>Denominació oficial:</p> <p>Adreça completa:</p> <p>Tel. (prefix del país) (prefix de zona o ciutat) (número):</p> <p>Fax (prefix del país) (prefix de zona o ciutat) (número):</p> <p>Dades de la persona de contacte</p> <p>Cognoms:</p> <p>Nom:</p> <p>Funció (títol o grau):</p> <p>Tel. (prefix del país) (prefix de zona o ciutat) (número):</p> <p>Fax (prefix del país) (prefix de zona o ciutat) (número):</p> <p>Adreça electrònica (si en té):</p> <p>Llengües en les quals es pot comunicar:</p>
<p>e) Identificació de la mesura de protecció sobre la base de la qual es va emetre l'ordre europea de protecció:</p> <p>La mesura de protecció es va adoptar el (data: DD-MM-AAAA):</p> <p>La mesura de protecció és executable des del (data: DD-MM-AAAA):</p> <p>Referència de l'expedient de la mesura de protecció (si se'n disposa):</p> <p>Autoritat que va adoptar la mesura de protecció:</p>
<p>f) Resum de fets i descripció de les circumstàncies, inclosa, si s'escau, la tipificació de la infracció, que van donar lloc a la imposició de la mesura de protecció que esmenta la lletra e):</p>

- g) Indicacions relatives a la(les) prohibició(ons) o restricció(ons) imposada(es) per la mesura de protecció a la persona causant del perill:
- Naturalesa de la(les) prohibició(ons) o restricció(ons) (podeu marcar més d'una casella):
    - prohibició d'entrar en determinades localitats, llocs o zones definides en què la persona protegida resideix o que freqüenta:
    - si marqueu aquesta casella, indiqueu amb precisió les localitats, els llocs o les zones definides a les quals té prohibida l'entrada la persona causant del perill:
      - prohibició o reglamentació de qualsevol tipus de contacte amb la persona protegida, amb inclusió dels contactes telefònics, per correu electrònic o postal, per fax, o per qualsevol altre mitjà:
      - si marqueu aquesta casella, indiqueu qualsevol detall pertinent:
        - prohibició o reglamentació de l'acostament a la persona protegida a una distància inferior de la indicada en la mesura:
        - si marqueu aquesta casella, indiqueu amb precisió la distància que ha d'observar la persona causant del perill respecte de la persona protegida:
    - Indiqueu el termini durant el qual s'imposa(en) la(les) prohibició(ons) o restricció(ons) abans esmentada(es) a la persona causant del perill:
    - Indicació de la pena o sanció aplicable, que es pot imposar, en cas d'incompliment de la prohibició o restricció:

- h) Informació relativa a la persona causant del perill a la qual s'ha(n) imposat la(les) prohibició(ons) o restricció(ons) esmentada(es) a la lletra e):
- Cognoms:
- Nom:
- Cognom de soltera o cognom anterior (si s'escau):
- Àlies (si s'escau):
- Sexe:
- Nacionalitat:
- Número d'identificació o número de la Seguretat Social (si en té):
- Data de naixement:
- Lloc de naixement:
- Adreces/domicilis:
- a l'Estat d'emissió:
  - a l'Estat d'execució:
  - en un altre lloc:
- Llengües que entén (si es coneixen):
- Si se'n disposa, faciliteu la informació següent:
- Tipus i número del document o documents d'identitat de la persona (document d'identitat, passaport):
- S'ha concedit a la persona causant del perill assistència jurídica gratuïta a l'Estat d'emissió? (si es disposa immediatament d'aquesta informació):
- Sí.
  - No.
  - No se sap.

ANNEX IX

CERTIFICAT SOBRE L'INCOMPLIMENT DE LA MESURA ADOPTADA EN VIRTUT D'UNA NOVA ORDRE EUROPEA DE PROTECCIÓ

Que preveu l'article 12 de la Directiva 2011/99/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de desembre de 2011, sobre l'ordre europea de protecció

NOTIFICACIÓ D'INCOMPLIMENT DE LA MESURA ADOPTADA EN VIRTUT DE L'ORDRE EUROPEA DE PROTECCIÓ

La informació que conté aquest formulari ha de rebre el tractament confidencial degut

<p>a) Dades d'identificació de la persona causant del perill:</p> <p>Cognoms: Nom: Cognom de soltera o cognom anterior (si s'escau): Àlies (si s'escau): Sexe: Nacionalitat: Número d'identificació o número de la Seguretat Social (si en té): Data de naixement: Lloc de naixement: Adreça: Llengües que entén (si es coneixen):</p>
<p>b) Dades d'identificació de la persona protegida:</p> <p>Cognoms: Nom: Àlies (si s'escau): Sexe: Nacionalitat: Número d'identificació o número de la Seguretat Social (si en té): Data de naixement: Lloc de naixement: Adreça: Llengües que entén (si es coneixen):</p>
<p>c) Detalls de l'ordre europea de protecció:</p> <p>Ordre emesa el: Referència de l'expedient (si n'hi ha): Autoritat que va emetre l'ordre: Denominació oficial: Adreça:</p>

d) Dades de l'autoritat responsable de l'execució de la mesura de protecció, si n'hi ha, adoptada a l'Estat d'execució d'acord amb l'ordre europea de protecció:

Denominació oficial de l'autoritat:

Funció (títol o grau):

Adreça:

Tel. (prefix del país) (prefix de zona o ciutat) (número):

Fax (prefix del país) (prefix de zona o ciutat) (número):

Adreça electrònica:

Llengües en les quals es pot comunicar:

e) Incompliment de la(les) prohibició(ons) o restricció(ons) imposada(es) per les autoritats competents de l'Estat d'execució arran del reconeixement de l'ordre europea de protecció, i altres consideracions que donarien lloc a l'adopció de qualsevol decisió posterior:

L'incompliment es refereix a la(les) següent(s) prohibició(ons) o restricció(ons) (podeu marcar més d'una casella):

prohibició d'entrar en determinades localitats, llocs o zones definides en què la persona protegida resideix o que freqüenta;

prohibició o reglamentació de qualsevol tipus de contacte amb la persona protegida, amb inclusió dels contactes telefònics, per correu electrònic o postal, per fax o per qualsevol altre mitjà;

prohibició o reglamentació de l'acostament a la persona protegida a una distància inferior de la indicada en la mesura;

qualsevol altra mesura, corresponent a la mesura de protecció que és subjacent a l'ordre europea de protecció, adoptada per les autoritats competents de l'Estat d'execució arran del reconeixement de l'ordre europea de protecció.

Descripció de l'incompliment o els incompliments (lloc, data i circumstàncies específiques).

De conformitat amb l'article 11, apartat 2:

— mesures adoptades a l'Estat d'execució com a conseqüència de l'incompliment:

— possibles conseqüències legals de l'incompliment a l'Estat d'execució:

Altres consideracions que poden donar lloc a l'adopció de resolucions ulteriors

Descripció de les consideracions:

f) Dades de la persona a la qual cal adreçar-se per sol·licitar informació addicional sobre l'incompliment:

Cognoms:

Nom:

Adreça:

Tel. (prefix del país) (prefix de zona o ciutat) (número):

Fax (prefix del país) (prefix de zona o ciutat) (número):

Adreça electrònica:

Llengües en les quals es pot comunicar:

Signatura de l'autoritat emissora, o del seu representant, que confirma l'exactitud del contingut del formulari:

Nom:

Funció (títol o grau).

Data:

Segell oficial (si escau):

ANNEX X

CERTIFICAT PER A L'EXECUCIÓ DE MESURES D'EMBARGAMENT PREVENTIU DE BÉNS O D'ASSEGURAMENT DE PROVES EN UN ALTRE ESTAT MEMBRE DE LA UNIÓ EUROPEA.

Certificat que preveu l'article 9 de la Decisió marc 2003/577/JAI del Consell, de 22 de juliol de 2003, relativa a l'execució a la Unió Europea de les resolucions d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves

a) Autoritat judicial emissora d'aquesta resolució:

Denominació oficial: .....

.....

Nom del seu representant: .....

.....

Funció (càrrec/grau): .....

.....

Referència de l'expedient: .....

Adreça: .....

Núm. de telèfon: (prefix de país) (prefix de ciutat) (...) .....

Núm. de fax: (prefix de país) (prefix de ciutat) (...) .....

Adreça electrònica: .....

Llengües en què es pot comunicar amb l'autoritat judicial emissora.....

.....

Dades de les persones de contacte (incloses, llengües en les quals es pot comunicar amb les persones) per sol·licitar informació addicional sobre l'execució de la resolució, si és necessari, o per concertar els aspectes pràctics del trasllat de proves (si escau):

.....

.....

.....

b) Autoritat competent per a l'execució de l'ordre d'embargament a l'Estat d'emissió (si l'autoritat és diferent de l'autoritat que indica la lletra a):

Denominació oficial: .....

.....

Nom del seu representant: .....

.....

Funció (càrrec/grau): .....

.....

Referència de l'expedient: .....

Adreça: .....

.....

Núm. de telèfon: (prefix de país) (prefix de ciutat) (...) .....

Núm. de fax: (prefix de país) (prefix de ciutat) (...) .....

Adreça electrònica: .....

Llengües en què es pot comunicar amb l'autoritat judicial emissora: .....

.....

Dades de les persones de contacte (incloses, llengües en les quals es pot comunicar amb les persones) per sol·licitar informació addicional sobre l'execució de la resolució, si és necessari, o per concertar els aspectes pràctics del trasllat de proves (si escau):

.....

.....

.....

c) Si es completen la lletra a) i la lletra b), s'ha de completar aquesta lletra per indicar amb quina d'aquestes dues autoritats s'ha d'entrar en contacte o si s'ha de fer amb totes dues:.....

- Autoritat que esmenta la lletra a)
- Autoritat que esmenta la lletra b)

d) En cas que es designi una autoritat central per a la transmissió i recepció administratives de les resolucions (només aplicable per a Irlanda i el Regne Unit):

Nom de l'autoritat central: .....

Persona de contacte, si s'escau (càrrec/grau i nom i cognoms): .....

Adreça: .....

Referència de l'expedient: .....

Núm. de telèfon: (prefix de país) (prefix de ciutat) (....) .....

Núm. de fax: (prefix de país) (prefix de ciutat) (....) .....

Adreça electrònica: .....

e) Resolució d'embargament preventiu de béns o d'assegurament de proves:

1. data i, si escau, número de referència
2. objecte de la resolució
  - 2.1. decomís posterior
  - 2.2. assegurament de proves
3. descripció de les formalitats i els procediments que s'han d'observar per executar una resolució d'embargament preventiu relativa a proves (si n'hi ha)

f) Informació sobre els béns i les proves, a l'Estat d'execució, a què es refereix la resolució d'embargament

Descripció dels béns o de les proves i localització:

1. a) descripció precisa dels béns i, si escau, quantitat màxima que s'intenta recuperar d'aquests béns (si aquesta quantitat màxima s'indica en la mesura d'embargament pel valor dels productes del delictes)
b) descripció precisa de les proves
2. localització precisa dels béns o les proves (si no es coneix), indiqueu l'última localització coneguda
3. part que té la custòdia dels béns o les proves o beneficiari efectiu conegut dels béns o les proves, si es tracta d'una persona diferent de la persona sospitosa de la infracció o condemnada (en cas que sigui aplicable d'acord amb el dret nacional de l'Estat d'emissió)

.....
.....

g) Informació (si se'n disposa) relativa a la identitat de les persones físiques (1) o jurídiques (2) sospitosa(es) d'haver comès la infracció o condemnada(es) (en cas que sigui aplicable d'acord amb el dret nacional de l'Estat d'emissió) o de la(les) persona(es) a què es refereix la resolució d'embargaments preventius

1. Persones físiques

Cognom(s): .....

Nom(s): .....

Cognom(s) de soltera (si s'escau): .....

Àlies (si s'escau): .....

Sexe: .....

Nacionalitat: .....

Data de naixement: .....

Lloc de naixement: .....

Residència i/o domicili conegut; si no es coneix, indiqueu l'últim domicili conegut:.....

.....

En cas que es conegui(n), idioma(es) que entén la persona buscada: .....

.....

2. Persones jurídiques:

Nom: .....

Tipus de persona jurídica: .....

Número de registre: .....

Seu registral: .....

.....

h) Mesura que ha d'adoptar l'Estat d'execució una vegada executada la resolució:

Decomís

1.1. Els béns han de romandre a l'Estat d'execució als efectes de decomís posterior

1.1.1. Vegeu la sol·licitud adjunta relativa a l'execució d'una resolució de decomís dictada a l'Estat d'emissió el ..... (data)

1.1.2. Vegeu la sol·licitud adjunta relativa al decomís a l'Estat d'execució i execució subsegüent de la resolució

1.1.3. Data estimada de presentació de la sol·licitud que esmenten l'1.1.1. o 1.1.2.:
.....

O bé

Assegurament de les proves

2.1. Els béns s'han de traslladar a l'Estat d'emissió als efectes de prova

2.1.1. Vegeu la sol·licitud adjunta als efectes de trasllat

O bé

2.2. Els béns han de romandre a l'Estat d'execució perquè serveixin ulteriorment com a prova a l'Estat d'emissió

2.2.2. Data estimada de presentació de la sol·licitud que esmenta 2.1.1.: .....

i) Infracció(ons):

Descripció de les raons pertinents que han motivat la resolució d'embargament i un resum dels fets coneguts per l'autoritat judicial que ha emès la resolució d'embargament i el certificat:

.....
.....

Naturalesa i tipificació legal de la infracció o les infraccions i disposició legal o codi aplicables en què es basa la resolució d'embargament preventiu:

.....
.....

1. Si escau, marqueu la infracció o les infraccions de la llista següent, en cas que les infraccions es castiguin a l'Estat d'emissió amb penes màximes privatives de llibertat com a mínim de tres anys:

- pertinença a organització delictiva,
- terrorisme,
- tràfic d'éssers humans,
- explotació sexual de menors i pornografia infantil,
- tràfic il·lícit d'estupefaents i substàncies psicotròpiques,
- tràfic il·lícit d'armes, municions i explosius,
- corrupció,
- frau, inclòs el que afecti els interessos financers de les comunitats europees d'acord amb el Conveni de 26 de juliol de 1995 relatiu a la protecció dels interessos financers de les comunitats europees,
- blanqueig del producte del delictes,
- falsificació de moneda, inclosa la falsificació de l'euro,
- delictes d'alta tecnologia, en particular delictes informàtics,
- delictes contra el medi ambient, inclòs el tràfic il·lícit d'espècies animals protegides i d'espècies i varietats vegetals protegides,
- ajuda a l'entrada i residència en situació il·legal,
- homicidi voluntari, agressió amb lesions greus,
- tràfic il·lícit d'òrgans i teixits humans
- segrest, detenció il·legal i presa d'ostatges,
- racisme i xenofòbia,
- atracament organitzat o a mà armada,
- tràfic il·lícit de béns culturals, incloses les antiguitats i les obres d'art,
- estafa,
- xantatge i extorsió de fons,
- violació de drets de propietat intel·lectual o industrial i falsificació de mercaderies,
- falsificació de documents administratius i tràfic de documents falsos,
- falsificació de mitjans de pagament,
- tràfic il·lícit de substàncies hormonals i altres factors de creixement,
- tràfic il·lícit de materials radioactius o substàncies nuclears,
- tràfic de vehicles robats,
- violació,
- incendi voluntari,
- delictes inclosos en la jurisdicció de la Cort Penal Internacional,
- apoderament il·lícit d'aeronaus i vaixells,
- sabotatge

2. Descripció detallada de la infracció o les infraccions diferent(s) de les que enumera el punt 1:

.....

j) Vies de recurs contra la resolució d'embargament per a les parts interessades, inclusivament per a tercers de bona fe a l'Estat d'emissió: .....

.....

Descripció de les vies de recurs legals disponibles, inclosos els tràmits necessaris que s'han de fer: .....

Tribunal davant el qual es pot actuar: .....

Informació relativa a les persones legitimades per a la seva interposició: .....

.....

Termini límit per a la presentació de la demanda: .....

Autoritat de l'Estat d'emissió que pot facilitar més informació sobre els procediments de presentació de recursos a l'Estat d'emissió i sobre la possibilitat d'assistència jurídica i traducció

Cognom(s): .....

Persona de contacte (...) (si s'escau): .....

Adreça: .....

Núm. de telèfon: (prefix del país) (prefix de ciutat) (...): .....

Núm. de fax: (prefix del país) (prefix de ciutat) (...): .....

Adreça electrònica: .....

k) Altres circumstàncies relacionades amb el cas (informació facultativa): .....

.....

.....

l) El text de la resolució d'embargament s'adjunta al certificat.

Signatura de l'autoritat judicial emissora i/o del seu representant que donin fe de la validesa del contingut del certificat: .....

Nom: .....

Funció (càrrec/grau): .....

Data: .....

Segell oficial (si n'hi ha)

ANNEX XI

CERTIFICAT PER A L'EXECUCIÓ DE RESOLUCIONS DE DECOMÍS EN UN ALTRE ESTAT MEMBRE DE LA UNIÓ EUROPEA

Que esmenta l'article 4 de la Decisió marc 2006/783/JAI del Consell relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de resolucions de decomís

a) Estats d'emissió i d'execució:

Estat d'emissió: .....

Estat d'execució: .....

b) Òrgan jurisdiccional d'emissió de la resolució de decomís:

Denominació oficial: .....

Adreça: .....

Referència de l'expedient: .....

Núm. de telèfon: (prefix de país) (prefix de ciutat o zona): .....

Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat o zona): .....

Adreça electrònica (si en té): .....

Llengües en què es pot comunicar amb l'autoritat emissora: .....

Dades de la persona o les persones a les quals cal adreçar-se per obtenir informació complementària per a l'execució de la resolució de decomís o, si s'escau, per coordinar l'execució de la resolució de decomís transmesa a dos o més Estats d'execució, o per transferir a l'Estat d'emissió les quantitats o els béns percebuts amb motiu de l'execució (nom, càrrec o grau, núm. de telèfon, núm. de fax i, si en té, adreça de correu electrònic):

.....

.....

.....

c) Autoritat competent per a l'execució de la resolució de decomís a l'Estat d'emissió [si l'autoritat és diferent de l'òrgan jurisdiccional que indica la lletra b)]:

Denominació oficial: .....

.....

Adreça: .....

.....

Núm. telèfon: (prefix de país) (prefix de ciutat o zona): .....

Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat o zona): .....

Adreça electrònica (si en té): .....

Llengües en què es pot comunicar amb l'autoritat competent per a l'execució: .....

.....

Dades de la persona o les persones a les quals cal adreçar-se per obtenir informació complementària per a l'execució de la resolució de decomís o, si s'escau, per coordinar l'execució de la resolució de decomís transmesa a dos o més Estats d'execució, o per transferir a l'Estat d'emissió les quantitats o els béns percebuts amb motiu de l'execució (nom, càrrec o grau, núm. de telèfon, núm. de fax i, si en té, adreça de correu electrònic):

.....

.....

.....

d) En cas que es designi una autoritat central per a la transmissió i recepció administratives de les resolucions de decomís a l'Estat d'emissió:

Nom de l'autoritat central: .....

.....

Persona de contacte, si s'escau (càrrec/grau i nom): .....

.....

Adreça: .....

.....

Referència de l'expedient: .....

Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat o zona): .....

Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat o zona): .....

Adreça electrònica (si en té): .....

e) Autoritat o autoritats amb les quals es pot contactar [en cas que s'hagin empranat les lletres c) o d)]:

Autoritat que esmenta la lletra b)

Per a qüestions relatives a: .....

Autoritat que esmenta la lletra c)

Per a qüestions relatives a: .....

Autoritat que esmenta la lletra d)

Per a qüestions relatives a: .....

f) Quan la resolució de decomís resulti d'una resolució d'embargament transmesa a l'Estat d'execució en virtut de la Decisió marc 2003/577/JAI del Consell, de 22 de juliol de 2003, relativa a l'execució en la Unió Europea de les resolucions d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves ⁽¹⁾, faciliteu la informació que correspongui per identificar la resolució d'embargament (dates d'expedició i transmissió de la resolució d'embargament, autoritat a la qual es va transmetre i número de referència si es coneix): .....

.....

.....

g) Quan la resolució de decomís s'hagi transmès a més d'un Estat d'execució, faciliteu la informació següent:

1. La resolució de decomís s'ha transmès a més als estats d'execució següents (indiqueu el país i l'autoritat):

.....

.....

2. La resolució de decomís s'ha transmès a més d'un Estat d'execució pels motius següents (marqueu la casella corresponent):

2.1. Si la resolució de decomís afecta un o diversos béns concrets:

se suposa que els diferents béns afectats per la resolució de decomís estan en estats d'execució diferents,

el decomís d'un bé concret requereix l'actuació en més d'un Estat d'execució,

se suposa que un bé concret afectat per la resolució de decomís està en un dels diversos estats d'execució indicats.

2.2. Si la resolució de decomís es refereix a una quantitat de diners:

els béns de què es tracta no s'han embargat en virtut de la Decisió marc 2003/577/JAI del Consell, de 22 de juliol de 2003, relativa a l'execució en la Unió Europea de les resolucions d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves,

el valor dels béns que es poden decomissar a l'Estat d'emissió i a qualsevol dels altres estats d'execució per separat pot no ser suficient per a l'execució de la quantitat total per la qual es va dictar la resolució de decomís,

altres motius (detalleu-los):.....

.....

.....

¹ DOL 196 de 2.8.2003, p. 45

h) Informació relativa a la persona física o jurídica contra la qual es va dictar la resolució de decomís:

1. En el cas d'una persona física:

Cognom(s): .....

Nom(s): .....

Cognoms de soltera (si s'escau): .....

Àlies (si s'escau): .....

Sexe: .....

Nacionalitat: .....

Número d'identitat o número de la Seguretat Social (si en té): .....

Data de naixement: .....

Lloc de naixement: .....

Últim domicili conegut: .....

.....

Idioma(es) que entén (si es coneixen): .....

.....

1.1. Quan la resolució de decomís es refereix a una quantitat de diners:

La resolució de decomís es transmet a l'Estat d'execució pels motius següents (marqueu la casella corresponent):

- a) L'Estat d'emissió té motius raonables per creure que la persona contra la qual s'ha dictat la resolució de decomís té béns o ingressos a l'Estat d'execució. Afegiu la informació següent:

Motius per creure que la persona té béns o ingressos: .....

.....

Descripció dels béns o ingressos de la persona en qüestió: .....

.....

Localització dels béns de la persona en qüestió o procedència dels ingressos (si es desconeix, indiqueu l'última localització coneguda): .....

.....

- b) No hi ha motius raonables, en el sentit de la lletra a), que permetin a l'Estat d'emissió determinar a quins estats membres es pot transmetre la resolució de decomís, però la persona contra la qual s'ha dictat la resolució de decomís resideix habitualment a l'Estat d'execució. Afegiu la informació següent:

Residència habitual a l'Estat d'execució: .....

.....

1.2. Quan la resolució de decomís es refereixi a béns concrets:

La resolució de decomís es transmet a l'Estat d'execució pels motius següents (marqueu la casella corresponent):

- a) Els béns concrets es troben a l'Estat d'execució. Vegeu el punt i).
- b) L'Estat d'emissió té motius raonables per creure que els béns concrets objecte de la resolució de decomís es troben totalment o parcialment a l'Estat d'execució. Afegiu la informació següent:

Motius per creure que els béns concrets es troben a l'Estat d'execució: .....

.....

- c) No hi ha motius raonables, en el sentit de la lletra b), que permetin a l'Estat d'emissió determinar a quin Estat membre es pot transmetre la resolució de decomís, però la persona contra la qual s'ha dictat la resolució de decomís resideix habitualment a l'Estat d'execució. Afegiu la informació següent:

Residència habitual a l'Estat d'execució: .....

.....

2. En el cas d'una persona jurídica:

Cognom(s): .....

Forma de la persona jurídica: .....

Número de registre (si en té) ⁽¹⁾: .....

Domicili social (si en té) ⁽¹⁾: .....

Adreça de la persona jurídica: .....

2.1. Quan la resolució de decomís es refereix a una quantitat de diners:

La resolució de decomís es transmet a l'Estat d'execució pels motius següents (marqueu la casella corresponent):

- a) L'Estat d'emissió té motius raonables per creure que la persona jurídica contra la qual s'ha dictat la resolució de decomís té béns o ingressos a l'Estat d'execució. Afegiu la informació següent:

Motius per creure que la persona jurídica té béns o ingressos: .....

Descripció dels béns o ingressos de la persona jurídica: .....

.....

Localització dels béns de la persona jurídica o procedència dels ingressos (si es desconeix, indiqueu l'última localització coneguda): .....

.....

.....

- b) No hi ha motius raonables, en el sentit de la lletra a), que permetin a l'Estat d'emissió determinar a quin Estat membre es pot transmetre la resolució de decomís, però la persona jurídica contra la qual s'ha dictat la resolució de decomís té el seu domicili social a l'Estat d'execució. Afegiu la informació següent:

Domicili social a l'Estat d'execució: .....

.....

⁽¹⁾ Quan la resolució de decomís es transmet a l'Estat d'execució perquè la persona jurídica contra la qual s'ha emès la resolució de decomís té el seu domicili social en l'Estat esmentat, s'ha d'indicar el número de registre i el domicili social.

2.2. Quan la resolució de decomís es refereixi a béns concrets

La resolució de decomís es transmet a l'Estat d'execució pels motius següents (marqueu la casella corresponent):

- a) Els béns concrets es troben a l'Estat d'execució. Vegeu el punt i).
- b) L'Estat d'emissió té motius raonables per creure que els béns concrets objecte de la resolució de decomís es troben totalment o parcialment a l'Estat d'execució. Afegiu la informació següent:

Motius per creure que els béns concrets es troben a l'Estat d'execució: .....

.....
.....

- c) No hi ha motius raonables, en el sentit de la lletra b), que permetin a l'Estat d'emissió determinar a quin Estat membre es pot transmetre la resolució de decomís, però la persona jurídica contra la qual s'ha dictat la resolució de decomís resideix habitualment a l'Estat d'execució. Afegiu la informació següent:

Domicili social a l'Estat d'execució: .....

.....
.....

i) Resolució de decomís

Data en què es va dictar la resolució de decomís: .....

.....

Data en què va ser ferma la resolució de decomís: .....

Número de referència de la resolució de decomís (si es coneix): .....

1. Informació sobre la naturalesa de la resolució de decomís

1.1. Marqueu la casella corresponent si la resolució de decomís es refereix a:

- una suma de diners

Import a executar a l'Estat d'execució amb indicació de la divisa (en xifres i en lletres): .....

.....

Import total de la resolució de decomís, amb indicació de la divisa (en xifres i en lletres): .....

.....

- béns concrets

Descripció dels béns concrets: .....

.....

Localització dels béns concrets (si es desconeix, indiqueu l'última localització coneguda): .....

.....

.....

Si el decomís dels béns concrets requereix actuacions en més d'un Estat, descriuiu les actuacions necessàries: .....

.....

.....

1.2. L'òrgan jurisdiccional ha resolt que els béns (marqueu la casella del tipus corresponent):

- i) procedeixen de la comissió d'una infracció o són equivalents en valor total o parcial de la procedència esmentada,
- ii) constitueixen els instruments per cometre aquesta infracció,
- iii) es poden decomissar com a resultat de l'aplicació, a l'Estat d'emissió, de la potestat de decomís ampliada que esmenten a), b) i c). El fonament de la resolució el constitueix el fet que l'òrgan jurisdiccional, basant-se en fets concrets, ha arribat al ple convenciment que els béns de què es tracta tenen algun dels orígens següents:
  - a) activitats delictives del condemnat dutes a terme abans de la condemna pel delicte de què es tracta, la qual cosa ha considerat raonable l'òrgan jurisdiccional en les circumstàncies d'aquest cas en concret,
  - b) activitats delictives similars del condemnat dutes a terme abans de la condemna pel delicte de què es tracta, la qual cosa ha considerat raonable l'òrgan jurisdiccional en les circumstàncies d'aquest cas en concret,
  - c) activitats delictives del condemnat i comprovació que el valor dels béns és desproporcionat als seus ingressos legals,
- iv) es poden decomissar en virtut de qualsevol altra disposició sobre potestat de decomís ampliada en virtut del dret de l'Estat d'emissió.

En cas que concorrin dos o més tipus de decomís, especifiqueu els béns que es decomissen en cada tipus de decomís: .....

2. Informació sobre les infraccions per les quals es va dictar la resolució de decomís

2.1. Resum dels fets i descripció de les circumstàncies, inclosos lloc i temps, en què es van cometre les infraccions per les quals es va dictar la resolució de decomís:

.....
.....
.....

2.2. Naturalesa i tipificació legal de les infraccions per les quals es va dictar la resolució de decomís i disposició legal o codi aplicable en què es basa la resolució dictada:

.....
.....
.....

2.3. Marqueu a la llista que es presenta a continuació les infraccions del punt 2.2. que apareguin a la llista següent, si la infracció està penalitzada a l'Estat d'emissió amb una pena màxima de privació de llibertat d'un mínim de tres anys:

- pertinença a una organització delictiva,
- terrorisme,
- tràfic d'éssers humans,
- explotació sexual dels nens i pornografia infantil,
- tràfic il·lícit d'estupefaents i substàncies psicotròpiques,
- tràfic il·lícit d'armes, municions i explosius,
- corrupció,
- frau, inclòs el que afecti els interessos financers de les comunitats europees d'acord amb el Conveni de 26 de juliol de 1995 relatiu a la protecció dels interessos financers de les comunitats europees,
- blanqueig del producte del delictes,
- falsificació de moneda, amb inclusió de l'euro,
- delictes informàtics,
- delictes contra el medi ambient, inclòs el tràfic il·lícit d'espècies animals protegides i d'espècies i varietats vegetals protegides,
- ajuda a l'entrada i a l'estada irregulars,
- homicidi i agressió amb lesions greus,
- tràfic il·lícit d'òrgans i teixits humans,
- segrest, retenció il·legal i presa d'ostatges,
- racisme i xenofòbia,
- robatoris organitzats o a mà armada,
- tràfic il·lícit de béns culturals, incloses les antiguitats i les obres d'art,
- estafa,
- xantatge i extorsió de fons,
- violació de drets de propietat intel·lectual o industrial i falsificació de mercaderies,
- falsificació de documents administratius i trànsit de documents falsos,
- falsificació de mitjans de pagament,
- tràfic il·lícit de substàncies hormonals i altres factors de creixement,
- tràfic il·lícit de matèries nuclears o radioactives,
- tràfic de vehicles robats,
- violació,
- incendi provocat,
- delictes inclosos en la competència de la Cort Penal Internacional,
- apoderament il·lícit d'aeronaus i vaixells,
- sabotatge,

2.4. En cas que les infraccions que assenyalava el punt 2.2 per les quals es va dictar la resolució de decomís no figurin en el punt 2.3, descriuiu detalladament les infraccions comeses (inclosa l'activitat delictiva real de què es tracti, que pot ser diferent de la tipificació legal):

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

j) Procediments que deriven en la resolució de decomís:

1. Sí, l'imputat va comparèixer en el judici del qual deriva la resolució de decomís.
2. No, l'imputat no va comparèixer en el judici del qual deriva la resolució de decomís.
3. Si heu marcat la casella del punt 2, confirmeu l'existència d'un dels fets següents:
  - 3.1a. l'imputat va ser citat en persona el dia ... (dia/mes/any) i informat del lloc i la data previstos per al judici del qual deriva la resolució de decomís, i se'l va informar que es podria dictar una resolució en cas d'incompareixença en el judici;
O bé
  - 3.1b. l'imputat no va ser citat en persona, però va rebre efectivament per altres mitjans, de manera que s'ha pogut establir sense cap dubte que tenia coneixement de la celebració prevista del judici, informació oficial de la data i lloc previstos per a aquest, i se'l va informar que es podria dictar una resolució en cas d'incompareixença en el judici;
O bé
  - 3.2. tenint coneixement de la celebració prevista del judici, l'imputat va donar mandat a un lletrat, bé designat per ell mateix o per l'Estat, perquè el defensés en el judici, i va ser efectivament defensat pel lletrat esmentat en el judici;
O bé
  - 3.3. a l'imputat li va ser notificada la resolució el ... (dia/mes/any) i se'l va informar expressament del seu dret a un nou judici o a interposar recurs, en el qual tindria dret a comparèixer i es tornarien a examinar els arguments presentats i fins i tot possibles nous elements probatoris, i que el judici podria donar lloc a una resolució contrària a la inicial, i
    - l'imputat va declarar expressament que no impugnava aquesta resolució;
O
    - no va sol·licitar un judici nou ni va interposar un recurs dins del termini establert;
4. Si heu marcat la casella dels punts 3.1b, 3.2 o 3.3 pel que fa a la casella que s'hagi seleccionat en el punt 3, proporcioneu informació sobre com es va complir la condició pertinent:
.....
.....

k) Conversió i transferència de béns

1. Si la resolució de decomís es refereix a béns concrets, indiqueu si l'Estat d'emissió permet que el decomís a l'Estat d'execució adopti la forma d'un ordre de pagament d'una quantitat de diners corresponent al valor del bé de què es tracti:

Sí

No

2. Si la resolució de decomís es refereix a una quantitat de diners, indiqueu si es poden transferir a l'Estat d'emissió béns diferents dels diners obtinguts per l'execució de la resolució de decomís:

Sí

No

l) Mesures alternatives, incloses les penes privatives de llibertat

1. Indiqueu si l'Estat d'emissió permet l'aplicació per l'Estat d'execució de sancions alternatives en cas que no sigui possible executar totalment o parcialment la resolució de decomís:

Sí

No

2. En cas de resposta afirmativa, indiqueu les sancions aplicables (i assenyalau-ne el tipus i grau màxim):

Privació de llibertat. Màxim: .....

Serveis d'interès social (o equivalent). Màxim: .....

Altres sancions. Descripció: .....

.....

m) Altres circumstàncies relacionades amb l'assumpte (informació optativa):

.....

.....

n) S'adjunta al certificat el text de la resolució de decomís.

Signatura de l'autoritat que emet el certificat o del seu representant que dóna fe del contingut del certificat:.....

.....

.....

Cognoms: .....

Funció (càrrec o grau): .....

Data: .....

Segell oficial (si n'hi ha):

ANNEX XII

CERTIFICAT PER A L'EXECUCIÓ DE RESOLUCIONS QUE EXIGEIXIN EL PAGAMENT DE SANCIONS PECUNIÀRIES EN UN ALTRE ESTAT MEMBRE DE LA UNIÓ EUROPEA.

Que esmenta l'article 4 de la Decisió marc 2005/214/JAI del Consell relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de sancions pecuniàries

a)

* Estat d'emissió: .....

* Estat d'execució: .....

b) Autoritat emissora de la resolució d'imposició de sanció pecuniària:

Denominació oficial: .....

Adreça: .....

.....

Referència de l'expedient [...]: .....

Núm. de telèfon: (prefix de país) (prefix de ciutat o zona): .....

Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat o zona): .....

Adreça electrònica (si en té): .....

Llengües en què es pot comunicar amb l'autoritat emissora: .....

.....

Dades de la persona o les persones a les quals cal adreçar-se per obtenir informació complementària per a l'execució de la resolució o, si s'escau, per transferir a l'Estat d'emissió les quantitats percebudes amb motiu de l'execució (nom, càrrec/grau, núm. de telèfon, núm. de fax i, si en té, adreça de correu electrònic): .....

.....

.....

c) Autoritat competent per a l'execució de la resolució d'imposició de sanció pecuniària a l'Estat d'emissió [si l'autoritat és diferent de l'autoritat que indica la lletra b)]:

Denominació oficial: .....

Adreça: .....

Núm. telèfon: (prefix de país) (prefix de ciutat o zona): .....

Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat o zona): .....

Adreça electrònica (si en té): .....

Llengües en què és possible comunicar amb l'autoritat competent per a l'execució: .....

Dades de la persona o les persones a les quals cal adreçar-se per obtenir informació complementària per a l'execució de la resolució o, si s'escau, per transferir a l'Estat d'emissió les quantitats percebudes amb motiu de l'execució (nom, càrrec/grau, núm. de telèfon, núm. de fax i, si en té, adreça de correu electrònic): .....

d) En cas que es designi una autoritat central per a la transmissió administrativa de les resolucions d'imposició de sancions pecuniàries a l'Estat d'emissió:

Nom de l'autoritat central: .....

Persona de contacte, si s'escau (càrrec/grau i nom): .....

Adreça: .....

Referència de l'expedient: .....

Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat o zona): .....

Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat o zona): .....

Adreça electrònica (si en té): .....

e) Autoritat o autoritats amb les quals es pot contactar [en cas que s'hagin emplenat les lletres c) i/o d)]:

Autoritat que esmenta la lletra b)

Per a qüestions relatives a: .....

Autoritat que esmenta la lletra c)

Per a qüestions relatives a: .....

Autoritat que esmenta la lletra d)

Per a qüestions relatives a: .....

f) Informació relativa a la persona física o jurídica a la qual es va imposar la sanció pecuniària:

1. En el cas d'una persona física:

Cognom(s): .....

Nom(s): .....

Cognoms de soltera (si s'escau): .....

Àlies (si s'escau): .....

Sexe: .....

Nacionalitat: .....

Número d'identitat o número de la Seguretat Social (si en té): .....

Data de naixement: .....

Lloc de naixement: .....

Últim domicili conegut: .....

Idioma(es) que entén (si es coneixen): .....

a) Si el motiu de transmetre la resolució a l'Estat d'execució és que la persona contra la qual va adreçada resideix habitualment a l'Estat d'execució, afegiu la informació següent:

Lloc de residència habitual a l'Estat d'execució: .....

b) Si el motiu de transmetre la resolució a l'Estat d'execució és que la persona contra la qual va adreçada té béns a l'Estat d'execució, afegiu la informació següent:

Descripció dels béns de la persona: .....

Ubicació dels béns de la persona: .....

c) Si el motiu de transmetre la resolució a l'Estat d'execució és que la persona contra la qual va adreçada obté ingressos a l'Estat d'execució, afegiu la informació següent:

Descripció de la font o les fonts d'ingressos de la persona: .....

Ubicació de la font d'ingressos de la persona: .....

2. En el cas d'una persona jurídica:

Cognom(s): .....

Forma de la persona jurídica: .....

Número de registre (si en té) ⁽¹⁾: .....

Domicili social (si en té) ⁽¹⁾: .....

Adreça de la persona jurídica: .....

a) Si el motiu de transmetre la resolució a l'Estat d'execució és que la persona jurídica contra la qual va adreçada té béns a l'Estat d'execució, afegiu la informació següent:

Descripció dels béns de la persona jurídica: .....

Ubicació dels béns de la persona jurídica: .....

.....

b) Si el motiu de transmetre la resolució a l'Estat d'execució és que la persona jurídica contra la qual va adreçada obté ingressos a l'Estat d'execució, afegiu la informació següent:

Descripció de la font o les fonts d'ingressos de la persona jurídica: .....

Ubicació de la font o les fonts d'ingressos de la persona jurídica: .....

.....

g) Resolució d'imposició de sanció pecuniària:

1. Naturalesa de la resolució d'imposició de sanció pecuniària (marqueu la casella corresponent):

- i) Resolució d'un òrgan jurisdiccional de l'Estat d'emissió respecte d'una infracció penal que preveu la legislació de l'Estat d'emissió.
- ii) Resolució d'una autoritat de l'Estat d'emissió, diferent d'un òrgan jurisdiccional, respecte d'una infracció penal tipificada en la legislació de l'Estat d'emissió. Es confirma que l'interessat ha tingut l'oportunitat que el seu cas el jutgi un òrgan jurisdiccional competent en assumptes penals.
- iii) Resolució d'una autoritat de l'Estat d'emissió, diferent d'un òrgan jurisdiccional, respecte de fets punibles d'acord amb el dret nacional de l'Estat d'emissió perquè constitueix una infracció a normes legals. Es confirma que l'interessat ha tingut l'oportunitat que el seu cas el jutgi per un òrgan jurisdiccional competent en assumptes penals.
- iv) Resolució d'un òrgan jurisdiccional competent en assumptes penals, en relació amb una resolució que preveu l'incís iii).

Data en què es va dictar la resolució: .....

Data en què la resolució va ser definitiva: .....

Número de referència de la resolució (si en té): .....

⁽¹⁾ Quan la resolució és transmesa a l'Estat d'execució, perquè la persona jurídica contra la qual va adreçada té el seu domicili social a l'Estat esmentat, aleshores s'ha de completar el número de registre i el domicili social.

La sanció pecuniària suposa l'obligació de pagar (marqueu la casella o les caselles que corresponguin, i indiqueu-ne en cada cas la quantia i la divisa corresponents):

- i) Una quantitat de diners en virtut d'una condemna per una infracció, imposada mitjançant una resolució.

Quantia: .....

- ii) Una compensació imposada en la mateixa resolució en benefici de les víctimes, quan la víctima no pugui ser part civil en el procediment i l'òrgan jurisdiccional actuï en l'exercici de la seva competència penal.

Quantia: .....

- iii) Una quantitat de diners en concepte de costes judicials o despeses administratives originades pels procediments que condueixen a la resolució.

Quantia: .....

- iv) Una quantitat de diners a un fons públic o a una organització de suport a les víctimes, que imposi la mateixa resolució.

Quantia: .....

Import total de la sanció pecuniària, amb indicació de la divisa: .....

2. Resum dels fets i descripció de les circumstàncies, inclosos lloc i temps, en què es van cometre el delictes o els delictes: .....

.....

.....

.....

Naturalesa i tipificació legal de la infracció o les infraccions i disposició legal o codi aplicable en què es basa la resolució dictada: .....

.....

.....

3. Si la infracció o les infraccions que assenyalen el punt 2 es corresponen amb una o més de les enumerades a continuació, marqueu la casella o les caselles corresponents:

- pertinença a una organització delictiva,
- terrorisme,
- tràfic d'éssers humans,
- explotació sexual dels nens i pornografia infantil,
- tràfic il·lícit d'estupefaents i substàncies psicotròpiques,
- tràfic il·lícit d'armes, municions i explosius,
- corrupció,
- frau, inclòs el que afecti els interessos financers de les comunitats europees d'acord amb el Conveni de 26 de juliol de 1995 relatiu a la protecció dels interessos financers de les comunitats europees,
- blanqueig del producte del delictes,
- falsificació de moneda, amb inclusió de l'euro,
- delictes informàtics,
- delictes contra el medi ambient, inclòs el tràfic il·lícit d'espècies animals protegides i d'espècies i varietats vegetals protegides,
- ajuda a l'entrada i a l'estada irregulars,
- homicidi i agressió amb lesions greus,
- tràfic il·lícit d'òrgans i teixits humans,
- segrest, detenció il·legal i presa d'ostatges,

- racisme i xenofòbia,
- robatoris organitzats o a mà armada,
- tràfic il·lícit de béns culturals, incloses les antiguitats i les obres d'art,
- estafa,
- xantatge i extorsió de fons,
- violació de drets de propietat intel·lectual o industrial i falsificació de mercaderies,
- falsificació de documents administratius i tràfic de documents falsos,
- falsificació de mitjans de pagament,
- tràfic il·lícit de substàncies hormonals i altres factors de creixement,
- tràfic il·lícit de matèries nuclears o radioactives,
- tràfic de vehicles robats,
- violació,
- incendi provocat,
- delictes inclosos en la competència de la Cort Penal Internacional,
- apoderament il·lícit d'aeronaus i vaixells,
- sabotatge,
- conducta contrària a la legislació de tràfic, incloses les infraccions a la legislació sobre temps de conducció i de descans i a les normes reguladores del transport de mercaderies perilloses,
- contraban de mercaderies,
- infraccions als drets de propietat intel·lectual i industrial,
- amenaces i actes de violència contra les persones, inclosa la violència durant els esdeveniments esportius,
- vandalisme,
- robatori,
- infraccions establertes per l'Estat d'emissió i destinades a donar compliment a les obligacions derivades d'instruments adoptats en virtut del Tractat CE o del títol VI del Tractat UE.

Si es marca aquesta casella indiqueu amb precisió les disposicions de l'instrument adoptat sobre la base del tractat CE o del Tractat UE a què correspon la infracció:

.....
.....

4. En cas que la infracció o les infraccions que assenyala el punt 2 no figurin en el punt 3, descriviu amb precisió: .....

.....
.....
.....

h) Situació de la resolució d'imposició de sanció pecuniària

1. Confirmeu el següent (marqueu les caselles corresponents):

- a) La resolució és ferma.
- b) L'autoritat que expedeix el certificat no té coneixement que a l'Estat d'execució s'hagi dictat una resolució contra la mateixa persona pels mateixos fets ni que s'hagi executat una resolució d'aquest tipus dictada en un Estat diferent de l'Estat d'emissió o l'Estat d'execució.

2. Assenyalau si el cas ha estat objecte d'un procediment escrit:

- a) No ho ha estat.
- b) Sí que ho ha estat. Es confirma que, d'acord amb la legislació de l'Estat d'emissió, s'han notificat a l'interessat, personalment o a través del seu representant competent d'acord amb la legislació nacional, el seu dret a impugnar la resolució i els terminis per exercir aquest dret.

3. Indiqueu si l'imputat va comparèixer en el judici del qual deriva la resolució:

- 1. Sí, l'imputat va comparèixer en el judici del qual deriva la resolució.
- 2. No, l'imputat no va comparèixer en el judici del qual deriva la resolució.
- 3. Si heu marcat la casella del punt 2, confirmeu l'existència d'un dels fets següents:
  - 3.1a. l'imputat va ser citat en persona el ... (dia/mes/any) i informat del lloc i la data previstos per al judici del qual deriva la resolució, i se'l va informar que es podria dictar una resolució en cas d'incompareixença en el judici;
O bé
  - 3.1b. l'imputat no va ser citat en persona, però va rebre efectivament per altres mitjans, de manera que s'ha pogut establir sense cap dubte que tenia coneixement de la celebració prevista del judici, informació oficial de la data i lloc previstos per a aquest, i se'l va informar que es podria dictar una resolució en cas d'incompareixença en el judici;
O bé
  - 3.2. tenint coneixement de la celebració prevista del judici, l'imputat va donar mandat a un lletrat, bé designat per ell mateix o per l'Estat, perquè el defensés en el judici, i va ser efectivament defensat pel lletrat esmentat en el judici;
O bé
  - 3.3. a l'imputat li va ser notificada la resolució el ... (dia/mes/any) i se'l va informar expressament del seu dret a un nou judici o a interposar recurs, en el qual tindria dret a comparèixer i es tornarien a examinar els arguments presentats i fins i tot possibles nous elements probatoris, i que el judici podria donar lloc a una resolució contrària a la inicial, i
    - l'imputat va declarar expressament que no impugnava aquesta resolució;
O bé
    - no va sol·licitar un nou judici ni va interposar un recurs dins del termini establert;
O bé
  - 3.4. l'imputat, explícitament informat del procediment i de la possibilitat d'assistir en persona a un procés, ha declarat explícitament que renúncia al dret d'una vista oral i ha indicat explícitament que no impugna la resolució.

4. Si heu marcat la casella dels punts 3.1b, 3.2, 3.3 o 3.4, proporcioneu informació sobre com es va complir la condició pertinent:
.....
.....

5. Pagament parcial de la sanció

Si ja s'ha abonat una part de la sanció a l'Estat d'emissió, o si li consta a l'autoritat que emeti el certificat que l'ha pagat en qualsevol altre Estat, indiqueu-ne l'import abonat:

i) Sancions alternatives, incloses les penes privatives de llibertat

1. Indiqueu si l'Estat d'emissió permet l'aplicació per l'Estat d'execució de sancions alternatives en cas que no sigui possible executar la resolució sancionadora, ja sigui totalment o parcialment:

- sí
- no

2. En cas afirmatiu, indiqueu les sancions que és possible aplicar (la seva naturalesa i grau màxim):

- Privació de llibertat. Temps màxim: .....
- Servei comunitari (o equivalent). Temps màxim: .....
- Altres sancions. Descripció: .....
.....

j) Altres circumstàncies relacionades amb l'assumpte (informació facultativa):

.....
.....

k) S'adjunta al certificat el text de la resolució d'imposició de sanció pecuniària.....

Signatura de l'autoritat que emeti el certificat o del seu representant que donin fe de l'exactitud del contingut del certificat: .....

.....

Cognom(s): .....

Funció (càrrec/grau): .....

Data: .....

Segell oficial (si n'hi ha)

ANNEX XIII

CERTIFICAT PER A L'EXECUCIÓ D'EXHORT EUROPEU D'OBTENCIÓ DE PROVES ¹

Aquest exhort l'ha emès una autoritat jurisdiccional competent. Sol·licito l'obtenció i el trasllat dels objectes, documents i dades especificats a continuació

A)
Estat d'emissió: .....
Estat d'execució: .....

B)
L'autoritat considera que:
i) Els objectes, els documents i les dades sol·licitats per aquest exhort són necessaris i proporcionats a l'objecte dels procediments detallats més endavant
ii) Si els objectes, els documents o les dades es troben en el territori de l'Estat d'emissió, es podrien obtenir en virtut del seu ordenament nacional en casos nacionals comparables, encara que s'hagin d'utilitzar mesures processals diferents

C) AUTORITAT JURISDICCIONAL QUE VA EMETRE L'EXHORT
Denominació oficial: .....
Nom del seu representant: .....
Funció (títol/grau): .....
Marqueu el tipus d'autoritat jurisdiccional que va expedir l'exhort:
 a) jutge o tribunal
 b) jutge d'instrucció
 c) fiscal
 d) Qualsevol altra autoritat jurisdiccional definida per l'Estat d'emissió que, en el cas concret, actuï en qualitat d'autoritat d'instrucció en processos penals i tingui competència per obtenir proves en casos transfronterers d'acord amb l'ordenament nacional.
 Aquest exhort l'ha validat un jutge o tribunal, un jutge instructor o un fiscal (vegeu les seccions D i O).
Número de registre: .....
Adreça: .....
Telèfon: (prefix de país) (prefix local) .....
Fax: (prefix de país) (prefix local) .....
Adreça electrònica: .....
Llengües en què és possible comunicar amb l'autoritat requeridora: .....
Dades de la persona o les persones de contacte en cas que es necessiti informació addicional sobre l'execució d'aquest exhort o per prendre les mesures pràctiques necessàries per al trasllat d'objectes, documents i dades (si escau): .....
.....

¹ Aquest exhort s'ha d'escriure, o traduir, en una de les llengües oficials de l'Estat d'execució o en una altra llengua acceptada per l'Estat esmentat.

D) AUTORITAT JURISDICCIONAL QUE VALIDA L'EXHORT (QUAN ESCAIGUI)

Si s'ha marcat la lletra d) de la secció C i l'exhort està validat, marqueu el tipus d'autoritat jurisdiccional que l'ha validat:

- a) Jutge o tribunal
- b) Jutge d'instrucció
- c) Fiscal

Denominació oficial de l'autoritat validadora: .....

Nom del seu representant: .....

Funció (títol/grau): .....

Número de registre: .....

Adreça: .....

Telèfon: (prefix país) (prefix local) .....

Fax (prefix país) (prefix local) .....

Adreça electrònica: .....

E) QUAN UNA AUTORITAT CENTRAL ES FACI CÀRREC DE LA TRANSMISSIÓ I RECEPCIÓ ADMINISTRATIVES D'EXHORTS I, QUAN ESCAIGUI, DE LA CORRESPONDÈNCIA OFICIAL RELACIONADA AMB AQUESTS

Denominació de l'autoritat central: .....

Persona de contacte, si s'escau (funció/grau i nom): .....

Adreça: .....

Número de registre: .....

Telèfon: (prefix país) (prefix local) .....

Fax (prefix país) (prefix local) .....

Adreça electrònica: .....

F) AUTORITAT O AUTORITATS AMB LES QUALS ES POT CONTACTAR [EN CAS QUE S'HAGIN EMPLENAT LES SECCIONS D) O E)]:

- Autoritat que esmenta la secció C
Per a qüestions relatives a: .....
- Autoritat que esmenta la secció D
Per a qüestions relatives a: .....
- Autoritat que esmenta la secció E
Per a qüestions relatives a: .....

G) RELACIÓ AMB ANTERIORS POSSIBLES EXHORTS O RESOLUCIONS D'EMBARGAMENT PREVENTIU

Si escau, indiqueu si aquest exhort complementa un exhort anterior o si és consecutiu a una resolució d'embargament preventiu i, en cas que sigui així, faciliteu la informació pertinent que permeti identificar l'exhort o la resolució (dates d'emissió de l'exhort o de la resolució, autoritat a la qual es va transmetre i, si es coneix, data de transmissió de l'exhort o resolució i números de referència subministrats per l'autoritat d'emissió i l'autoritat d'execució):

.....
.....
.....
.....

H) TIPUS DE PROCEDIMENT PER AL QUAL S'EXPEDEIX L'EXHORT

Marqueu el tipus de procediment per al qual s'expedeix l'exhort

- a) Per a un procés penal incoat per una autoritat jurisdiccional o procés penal de què ha de conèixer una autoritat jurisdiccional per delicte tipificat en l'ordenament jurídic de l'Estat d'emissió.
- b) Procediment incoat per una autoritat administrativa per actes o fets delictius de conformitat amb el dret de l'Estat d'emissió perquè estan tipificats a les seves lleis, i quan la decisió pugui donar lloc a un procediment davant una autoritat jurisdiccional competent, en particular, en matèria penal.
- c) Procediment incoat per una autoritat jurisdiccional per actes o fets delictius de conformitat amb el dret de l'Estat d'emissió perquè estan tipificats a les seves lleis, i quan la decisió pugui donar lloc a un procediment ulterior davant una autoritat jurisdiccional competent, en particular, en matèria penal.

I) MOTIUS DE L'EMISSIÓ DE L'EXHORT

1. Resum dels fets i descripció de les circumstàncies en què s'han comès els delictes que motiven l'exhort, entre aquests el moment i el lloc segons els conegui l'autoritat d'emissió:

.....
.....
.....
.....

Naturalesa i qualificació jurídica del delicte o els delictes que motiven l'exhort i la norma legal o el codi aplicables:

.....
.....
.....
.....

2. Si escau, marqueu d'entre els delictes següents els que a l'ordenament jurídic de l'Estat d'emissió siguin punibles amb una pena o mesura de seguretat privativa de llibertat d'un màxim d'almenys tres anys:

- pertinença a organització delictiva
- terrorisme¹
- tràfic d'éssers humans
- explotació sexual de menors i pornografia infantil
- tràfic il·lícit d'estupefaents i substàncies psicotròpiques
- tràfic il·lícit d'armes, municions i explosius
- corrupció
- frau, inclòs el que afecti els interessos financers de les comunitats europees en el sentit del Conveni de 26 de juliol de 1995 relatiu a la protecció dels interessos financers de les comunitats europees
- blanqueig del producte del delictes
- falsificació de moneda, inclosa la falsificació de l'euro
- delictes informàtics¹
- delictes contra el medi ambient, inclòs el tràfic il·lícit d'espècies animals protegides i d'espècies i varietats vegetals protegides
- ajuda a l'entrada i residència en situació il·legal
- homicidi voluntari, lesions greus
- tràfic il·lícit d'òrgans i teixits humans
- segrest, detenció il·legal i presa d'ostatges
- racisme i xenofòbia¹
- atracament organitzat o a mà armada
- tràfic il·lícit de béns culturals, incloses les antiguitats i les obres d'art
- estafa¹
- xantatge i extorsió¹
- falsificació i pirateria de productes
- falsificació de documents administratius i tràfic de documents falsos
- falsificació de mitjans de pagament
- tràfic il·lícit de substàncies hormonals i altres factors de creixement
- tràfic il·lícit de materials radioactius o substàncies nuclears
- tràfic de vehicles robats
- violació
- incendi voluntari
- delictes inclosos en la jurisdicció de la Cort Penal Internacional
- apoderament il·lícit d'aeronaus i vaixells
- sabotatge.¹

3. Descripció completa de les infraccions no enumerades en el punt 2, per les quals s'expedeix l'exhort:

.....
.....
.....

¹ Si l'exhort s'adreça a Alemanya, i d'acord amb la declaració feta per Alemanya de conformitat amb l'article 23, apartat 4 de la Decisió marc 2008/978/JAI del Consell, de 18 de desembre de 2008, relativa a l'exhort europeu d'obtenció de proves per sol·licitar objectes, documents i dades destinats a procediments en matèria penal, l'autoritat d'emissió pot completar a més la casella 1 per confirmar que els delictes entren en l'àmbit dels criteris indicats per Alemanya per a aquest tipus de delictes.

J) IDENTITAT DE LES PERSONES DE QUÈ ES TRACTA

Informació sobre la identitat de les persones físiques o jurídiques a les quals es processa o es pot processar:

i) Per a les persones físiques

Cognoms: .....

Nom: .....

Cognoms de soltera o solter, si escau: .....

Sobrenom, si escau: .....

Sexe: .....

Nacionalitat: .....

Número del document nacional d'identitat o número d'afiliació a la Seguretat Social (quan sigui possible): .....

Data de naixement: .....

Lloc de naixement: .....

Residència i adreça coneguda; si no se sap, l'última adreça coneguda: .....

.....

Idiomes que la persona comprèn (si se sap): .....

.....

ii) Per a les persones jurídiques

Denominació: .....

Forma de la persona jurídica: .....

Denominació abreujada, nom comunament utilitzat o nom comercial, si escau: .....

.....

Seu de registre (si es disposa d'aquesta dada): .....

Número de registre: .....

Adreça de la persona jurídica: .....

.....

K) OBJECTES, DOCUMENTS O DADES SOL·LICITATS PER L'EXHORT

1. Descripció del que se sol·licita en l'exhort (marqueu i completeu les caselles que corresponguin):

Objectes (especifiqueu-los): .....

.....

Documents (especifiqueu-los): .....

.....

Dades (especifiqueu-les): .....

.....

.....

2. Ubicació dels objectes, documents o dades (si es desconeix, última ubicació coneguda):
.....
.....
3. Si es tracta de persones diferents de les que figuren a les caselles J i) i ii), informació sobre la identitat de les persones físiques o jurídiques de les quals se suposa que posseeixen objectes, documents o dades:
- i) Per a les persones físiques:
- Cognoms: .....
- Nom: .....
- Cognoms de soltera o solter, si escau: .....
- Sobrenom, si escau: .....
- Sexe: .....
- Nacionalitat: .....
- Número del document nacional d'identitat o número d'afiliació a la Seguretat Social (quan sigui possible): .....
- Data de naixement: .....
- Lloc de naixement: .....
- Residència i adreça coneguda; si no se sap, l'última adreça coneguda: .....
- .....
- Idiomes que la persona comprèn (si se sap): .....
- ii) Per a les persones jurídiques
- Denominació: .....
- Forma de la persona jurídica: .....
- Denominació abreujada, nom comunament utilitzat o nom comercial, si escau:
.....
- Seu de registre (si es disposa d'aquesta dada): .....
- Número de registre: .....
- Adreça de la persona jurídica:
.....
- Altres adreces on tingui activitat empresarial:
.....

L) EXECUCIÓ DE L'EXHORT

1. Els terminis per a l'execució de l'exhort s'estableixen en la Decisió marc 2008/978/JAI del Consell¹. Tanmateix, si la sol·licitud és particularment urgent indiqueu un altre termini més breu i justifiqueu-lo, marcant la casella corresponent:

Termini més breu: .....(dd/mm/aaaa)

Motius:

- Terminis imposats pel procediment
  - Altres circumstàncies especialment urgents (especifiqueu-les) .....
2. Marqueu i empleueu, quan escaigui
- Se sol·licita a l'autoritat d'execució que compleixi els tràmits i procediments següents²
.....
.....
  - L'exhort d'obtenció de proves també ha de comprendre tots els objectes, documents i dades que l'autoritat d'execució descobreixi quan executi aquest exhort i que, sense que hi hagi altres investigacions complementàries, consideri pertinent per als procediments als efectes dels quals s'ha expedit aquest exhort.
  - Es requereix que l'autoritat d'execució prengui declaració a les persones presents durant l'execució d'aquest exhort que estiguin directament relacionades amb aquest exhort.

M) RECURSOS

1. Descripció dels recursos de què disposen a l'Estat d'emissió les parts interessades, inclosos tercers de bona fe, i dels tràmits que han de complir:

.....
.....

2. Tribunal davant el qual es pot interposar el recurs

.....
.....

3. Informació sobre qui pot interposar el recurs

.....
.....

4. Termini per interposar el recurs

.....
.....

5. Organisme de l'Estat d'emissió que pot subministrar més informació sobre procediments per interposar recurs en l'Estat esmentat i sobre la possibilitat d'obtenir assistència lletrada i traducció i interpretació.

Denominació: .....

Persona de contacte (si escau): .....

Adreça: .....

Telèfon: (prefix país) (prefix local) .....

Fax (prefix país) (prefix local) .....

Adreça electrònica: .....

¹ DO L350 de 30.12.2008, p. 72

² Se suposa que l'autoritat d'execució ha de complir les formalitats i els procediments indicats per l'autoritat d'expedició llevat que siguin contraris als principis fonamentals del dret de l'Estat d'execució. Tanmateix, això no ha de crear cap obligació de prendre mesures coercitives.

N) DISPOSICIONS FINALS I SIGNATURA

1. Informació opcional que s'ha de donar només en relació amb Alemanya.
  - Es declara que el(els) delictes(s) corresponents d'acord amb el dret de l'Estat d'emissió s'inclou(en) en l'àmbit dels criteris indicats per Alemanya en la declaració¹ formulada d'acord amb l'article 23, apartat 4 de la Decisió marc 2008/978/JAI del Consell.
2. Altra informació pertinent per a la causa, si n'hi ha:
.....
.....
3. Mitjans per traslladar els objectes, els documents o les dades:
  - Adreça electrònica:
  - Fax
  - Tramesa de l'original per correu
  - Altres mitjans (especifiqueu-los)
.....
4. Signatura de l'autoritat d'emissió o del seu representant, per la qual se certifica l'exactitud del contingut de l'exhort:
.....
Nom i cognoms: .....
Funció (títol/grau): .....
Data: .....
Segell oficial (si n'hi ha):

O) SI LA SECCIÓ D) ESTÀ COMPLETA, SIGNATURA I DADES DEL REPRESENTANT DE L'AUTORITAT VALIDADORA

- .....
- Nom i cognoms: .....
- Funció (títol/grau):
.....
- Data:
.....
- Segell oficial (si n'hi ha):

¹ DO L 350 de 30.12.2008, p.72